לנוח הוא במעלה • ובאדמה השפלה

אין לו חלק ונחלה :

יעירהו מחשבו • סוד מאין יבא

לבלתי רום לבבו

פתי יוסר אותו • אל ירוץ לרצותו

פן יוסיף להכותו

ימהר עד לא יאבד • ויכבד בכל מעבד

את השם הנכבד

מה לרוחו ולעצבה • בסוד חלאים מקרבה

אשר חלה י״י בה

עוני טמון בחובי • ואיך יעלה על לבי

כי אין אלוה בקרבי

סוד חיים ושבילו • וסוד מות הראה לו

הצור תמים פעלו

נהלל יה כלנו • על חסד גמלנו

תוכחה צוה לנו :

רהוטה

מי יעלה לי השמים • ישא בעדי רנה ותפלה

אם בני אדם אם בני איש • הכם בעפר יסודם

אם עוף השמים יוליך את הכל • עוף יעופף על הארץ :

אם דגי הים יאסף • נאחזים במצודה רעה

גם בהמות שדי • במתג ורסן עדיו לבלום

אוי לי אנה אברח • ואי זה מקום לא ידע אדם

אם אומר להרים כסוני • ולגבעות נפלו עלי

מלפניו יחילו הרים • והגבעות תמוטטנה

וְאִם אָשִׂיחַ לָאָרֶץ לְכַסּוֹת רִמֵּי עֲוֹנִי
הֵמָּה יִצְעֲקוּ מִן הָאֲדָמָה וְתִבָּקַע הָאָרֶץ לְקוֹלָם :
אִם אֶסָּתֵר בְּקַרְקַע הַיָּם שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים
אִם תִּשָּׂאֵנִי רוּחַ אָסַף רוּחַ בְּחָפְנָיו
אִם אָבֹא בָאֵשׁ הִיא עַד אֲבַדּוֹן תֹּאכֵל :
אוֹי לִי כִּי אֵין דֶּרֶךְ לִנְטוֹת וּבָאוּ יְמֵי הַשִּׁלּוּם
אֶשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וְאֵין מִיָּדוֹ מַצִּיל
עִם לְבָבִי אָשִׂיחָה לְהָבִיא עֵצוֹת מֵרָחוֹק
הוּא לִי לִישׁוּעָה יָשִׁיב אֲמָרִים נְכוֹחִים :
קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי
בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ /
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ /
אֵלָיו פִּי קָרָאתִי בּוֹ בָטַח לִבִּי
וָאֶשְׁפּוֹךְ אֶת נַפְשִׁי לַיְיָ / מִשּׁוֹמְרִים לַבֹּקֶר
עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ / הַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים
לַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וּבְטוּחוֹת לְמַרְגִּיזֵי אֵל :

ויאמר אל מלך יושב על הכסא עם הבקשה
ושומר ישראל :

יקוה

5
13

עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה
יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא
עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

סליחה

בֹּקֶר הִתְנַפַּלְתִּי	מִתְוַדֶּה עַל עֲוֹנִי
וְעַד עֶרֶב הוֹאַלְתִּי	מִתְפַּלֵּל עַל זְדוֹנִי
לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי	וְאַתָּה תַעֲנֶה יְיָ
חֲטָאַי מִנְּשׂוֹא גָּדְלוּ.	וּמִסְּפֹר עָצְמוּ.
וְכִי בִּלְבָבִי יַעֲלוּ.	סְעִפַּי נִפְעָמוּ.
וְאֶרֶץ פָּנַי נָפְלוּ.	חָפְרוּ וְגַם נִכְלָמוּ.
עַל זֹאת עֵינַי נָזְלוּ	וְשִׂפְתֵי נֶאֱלָמוּ.
וּבֶטַח וְתִקְוָה כָּלוּ	כִּי אִם חַסְדֵי יְיָ
יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֵם	עַל לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכֶּה
מֵאֵשׁ זְדוֹנָיו יֵחַם	וְמִיד פְּשָׁעָיו מֻכֶּה
רַחוּם תָּשׁוּב וְתִרְחַם	נִכְאַב דָּמוֹ מְסַכֶּה
וּזְכֹר בְּרֹגֶז רַחֵם	לְעַם יַעֲטוּף וְיִבְכֶּה
וְחוּסָה עָלַי וְרַחֵם	כִּי אֵל רַחוּם יְיָ :
יְרוּחַם מִשַּׁחַת לָבוֹא	נִגְדְּךָ לַעֲטוֹף וְלִקּוֹד

ושכרי רוגז לבבו   ברוגז רחם תעקור
ולפיק רצון ניבו   ברוגז תמימות תפקוד
ומלאך הלך סביבו   תמיד אותו ישקוד
להוליכו בנתיבו   לשלום נוכח יי׳
אל ישוב נכלם   כי לך נושא עיניו
בכער ופחד כלם   יזכרו בתחנוניו
יחד ישאו קולם   לפניך בהגיוניו
ושמו לחיי עולם   חתום עבור העניו
והעובר על פניו   ויקרא בשם יי׳

תוכחה

אותות מעשי אלהים   בשפלים ובגבוהים
רשומים הם בכתב אמת   ויי׳ אלהים אמת :
אלה כוכבי מרום   גם בצפון גם בדרום
מורים אלי בראני   אהודנו גם אני :
ואתחנן אל צור   אשר אני בידו עציר
סבבוני אופניו   ובכל מקום עיניו
והיה כי אזכרנו   ובפי אאמירנו
אז ינוח לבי   וכל תענוגיו בקרבי
ראה עליך נסמך   אני נגוע ומך
ואל תבא בחסדך   במשפט את עבדך :
שופטים בארץ הם   צריכים למורים כמו הם
ואתה דיין וגם עד   וכסאך לעולם ועד
כי אשים מוראי   כי אל אחד בוראי
לא אירא מאויבים   ואם הם כחול רבים :
והיה אל מבטחי   כי כו תבטח רוחי

וְלֹא אֲשִׁים בִּטְחוֹנִי   עַל בְּרוּאִים כָּמוֹנִי

אַתֶּם בְּנֵי הָאֱלֹהִים   גְּבוֹהִים עַל כָּל גְּבוֹהִים

תְּנוּ עוֹז לְשֵׁם בְּלִי דִמְיוֹן   מֵנִיעַ הָעֶלְיוֹן

וַיֵּלֶךְ הַגַּלְגַּל   סָבִיב מוּצָק עַל מַעְגָּל

לֹא בְחֵילוֹ וְלֹא בְכֹחוֹ   כִּי אִם בְּשֵׁם ײ וְרוּחוֹ

הַאֲזִינוּ בְּנֵי אֲדָמָה   לְקוֹל חָכְמָה קוֹל דְּמָמָה

וְתִרְאוּ אוֹת אֲדוֹנֵיכֶם   אִם נִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם

וְזֹאת הָאֲדָמָה לְעֵרָה   כִּי עַל עוֹז ײ עֲמֵדָה

שְׁמוֹ הָרָם עַל כֹּבָה   מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה

רהוטה

עַד אָנָה תִּשְׁכָּחֵנוּ.   עַד אָנָה תַּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ.

לָמָה זְנַחְתָּנוּ וַתִּמְאַס   בָּנֶיךָ וּפוֹעַל יָדֶיךָ

הֲטוֹב לְךָ כִּי תַעֲשׁוֹק   כִּי תִמְאַס יְגִיעַ כַּפֶּיךָ

בָּנֶיךָ אֲשֶׁר מֵאָז גְּאַלְתָּם   אֵיךְ מְכַרְתָּם בְּיַד אוֹיֵב

נְטַלְתָּם מֵאָז וְאֵיךְ תְּטִילֵם   נְשָׂאתָם וְאֵיךְ תַּשְׁלִיכֵם

אֲהַבְתָּם וְהַיּוֹם תִּשְׂנָאֵם   קֵרַבְתָּם וְהַיּוֹם תַּרְחִיקֵם

מֵאָז כַּנְפֵי רַחֲמֶיךָ פָּרַשְׂתָּ עֲלֵיהֶם   וְעַתָּה פְּרַשְׂתָּם בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ

מֵאָז צֹאן מַרְעִיתֶךָ קְרָאתָם   וְצֹאן הַהֲרֵגָה יִקָּרְאוּ לָמוֹ

הֲכִינוּ לָהֶם מַטְבֵּחַ   לְהַקְדִּישָׁם כַּצֹּאן לְטִבְחָה

כָּל הַבָּא יְמַלֵּא אֶת יָדִין   מִדָּם חָלָל וּשְׁבִיָּה

רַבִּים עֲבָדִים הַמִּתְפָּרְצִים   אִישׁ מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו

וּמִפְרִיצִים פֶּרֶץ עַל פְּנֵי פָרֶץ   אַכְזָרִים הֵמָּה לֹא יְרַחֵמוּ.

עוֹלָלִים הֵעֵזוּ פָּנִים וְנָשְׂאוּ רֹאשׁ   וּפְנֵי זְקֵנִים לֹא נִשָּׂאוּ.

עוֹלָלִים רוּטְּשׁוּ וְהָרוֹת בֻּקָּעוּ   וְדָמִים בְּדָמִים נָגָעוּ.

בְּתֻקּוֹם וּבַגְצוּם ײ הַסֶּלַע   וְהָיוּ לִמְדֻמָּם וּמְבוּסָה

השליכום כדומן על פני חוצות   ואין מאסף ואין קובר
ידי נשים רחמניות   פגעו בילדיהן ראשונה
טרם יקומו צריהם   בחרב החודרת ליראם ולבהלם
למוג לב והרבה מכשולים   ידברו להם חלקות
להשבית מפניהם קדוש ישראל   העל אלה תתאפק יי׳
לנקמתם עבדיך השפוך   לבי לבי על חלליהם
מעי מעי על הרוגיהם   אלה עשו והחרשת
ועוד מחרישים עלינו רעה   התחריש לשועה ובכי יעלה
מפי עוללים ויונקים   לך יזעקו מעקת רשע
והקיפה הזעקה בכל גבולינו   הכלה תעשה את שארית ישראל
חלילה אל תבלע ואל תשחית   אם על בנים לא חסרת
על קדושתך תחוס עיניך   אם לעמך לא קנאת
קנא לשמך הגדול   שמע אל תפלתך ואל תמנוניו
וזכור את כל ענותו   הצליחה נא לעבדיך
ותנהו לרחמים   אל מלך יושב על כסא רחמים

ויאמר אל מלך יושב כנכתב באשמורה ראשונה
עד הסוף.

בקשה

אלהי אל תדינני בעברה   ביום צרה היה נא לי   לעזרה
בחמלתך תמוך אום העכורה   במי יגון בלי יין   שכורה
גאון כל שח ושפלתם אנשים   ולך שרי זרוע עם   גבורה
דרוש נלאה ונהלאה במצור   ועדה החרדה   הנערה
היה עמה בעת שבתה וקומה   והובילה אלי בית   הבחירה

יום שלישי.

והאל נא ענית עונה לאזרח   אשר נבחן בנסיונות עשרה
זכור קורא לך על מערכה   ושמת לו באיל עולה תמורה
חכיול בגלל אשר פגע בביתך   ורם על מלאכי מעל   ושרה
טהור לבב אשר פעם בפנים   ידעו אל והוריד דת   יקרה
יקר לבב אשר במחתה   והסיר אף במו ריח   קטורה
כהונתך ברית עולם נתתה   לזר קנא לך איום   ונורא
למען ציר אשר העמיד מאורות   אשר נקם בדוברי שוא   וסרה
מקודש ממעי אמו זכור אל   אשר משפט ביעקב שם   ותורה
נעים נגן משיח אל זכור נא   והמטיב לך שירה   וזמרה
סמכתו בן אשר השיב כבודך   למקדש הוד וטירה   ההדורה
ענה עונה בהר כרמל למלאך   ברית זכה ועלה   בסערה
פנה פונה לשועת איש אלהים   בעת קנא וחיה בן   עקרה
צעקה ממעי דגה שלוחה   ויצא ממקום צוקה   לאורה
קדוש יעקב פקוד כלה חשוקה   אשר ידה כבר מטה   וסרה
ראה באה עדי משבר עתך   וכח אין ללידה   העצורה
שמור דלי עניים העכורים   ובצדקתך תביאמו   מהרה
תהלתך סגולתך תמלל   ארון עולם ורם על כל   יצירה
מוגש מוקטר שעה שוכן מעונה   והחיינו ונגדיל דית
ותורה

ויאמר שומר ישראל

תמה

אשמורה יום רביעי

יתחיל כאן כאשמורה הראשונה עד וסלחת לעוננו .

תבא לפניך תפלתנו והט אזנך לשועתנו .
וחסד יי׳ מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים : לשומרי בריתו ולזוכרי פקודיו ~
לעשותם : כי טוב יי׳ לעולם חסדו ועד דור ודור
אמונתו : יחל ישרא׳ אל יי׳ מעתה ועד עולם : יחל
ישרא׳ אל יי׳ כי עם יי׳ החסד והרבה עמו פדות : והוא
יפדה את ישרא׳ מכל צרותיו : והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו : והוא יפדה את ישרא׳ מכל תלאותיו .
משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב : הראנו
יי׳ חסדך וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו
ופדנו למען חסדך : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך
סלה . : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : יי׳
שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך .

סליחה

אֲעִירָה שְׁנַת עֵינִי   לְחַבֵּר אֶת זְמִירוֹתַי
וְאַגְבִּירָה נִיב לְשׁוֹנִי   לְנַגֵּן בִּנְגִינוֹתַי
אֲבָרֵךְ צוּר נְחָנִי   בְּצִדְקָתוֹ כָּל יְמוֹתַי
יְעָצַנִי   אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.

מִמְּעֵי אֵם קְרָאַנִי   וּמִבֶּטֶן הִזְכִּיר אֶת שְׁמִי
וְשָׂם חַסְדּוֹ נְחָנִי   וְהָיְתָה יָדוֹ עִמִּי
וּלְאוֹר הוֹצִיאָנִי   וְעֵינָיו רָאוּ גָלְמִי
וְטוּבוֹ הִבְטִיחַנִי   בְּרֶגַע עַל שְׁדֵי אִמִּי
וְלֹא לְצָרְכּוֹ בְּרָאַנִי   כִּי אִם לְצוֹרֶךְ עַצְמִי
לְבָרֵךְ עַל יְצִירוֹתַי   וְעַל נִפְלָאוֹת נִפְלְאוֹתַי:

שָׁלַח רוּחַ בְּאַפִּי   וַיִּפַּח בִּי נְשָׁמָה
וַיָּשֶׂם דְּבָרוֹ בְּפִי   לְבָאֵר אִמְרֵי מְזִמָּה
וְשָׂח לְהָמִישׁ בְּכָל גּוּפִי   וְהוּא עָפָר מֵאֲדָמָה
וְעִם אָזְנִי וְעַפְעַפַּי   לָשִׁית נֶפֶשׁ חֲכָמָה
וְזִמֵּן טַרְפִּי עַל פִּי   בְּרָעָב וּבְצָמָא
אֲהוֹדֶנּוּ בְשִׁירוֹתַי   וּמִי אֲנִי וּתְהִלּוֹתַי

הִפְלִיא בְּשֵׂכֶל וָדֵעָה   סְגֻלַּת יְצוּרָיו בְּתֵבֵל
וַיְהִי לָהֶם יְשׁוּעָה   וְהֵם הָיוּ לוֹ חֵבֶל
וּבִכְלוֹת זְמַן מַרְגָּעָה   הָיוּ בַחוּרִים הֶבֶל
עַד שֵׂיבָה הוּא רָעָה   וְעַד זִקְנָה הוּא סוֹבֵל
עַד בָּאוּ שְׁנוֹת רָעָה   וְהִגִּיעוּ יְמֵי אֵבֶל
וְהִלְבִּינוּ קְוֻצּוֹתַי   וְהֶחְשִׁיכוּ אוֹרוֹתַי

בַּמֶּה צוּר אֲהוֹדֶךָ   עַל טוֹבוֹת גְּמַלְתָּנִי
וְאֵיךְ אַגִּיר חַסְדֶּךָ   אֲשֶׁר בָּם הֶעֱנַקְתָּנִי

קשחורה

ומגזרת כבודך   הדעת חננתני
ומשפע הודך   הנפש נתנני
עד שובי עדיך   כי למות יצרתני
בנאדך שים דמעותי   להשקות בם עפרותי
יעצני אף לילות   יסרוני כליותי

תוכחה

התבוננו ונדעה   ונלכה ונסעה
לא זאת המרגעה
אשרי אישים שתו   בלבם כי ינכתו
וברגע שאול יחתו
נסיכים יקרה פשע   מלכים עת ופגע   נגע
ישובו יבושו רגע
יום לכלה ולחרץ   יקום שוכני ערץ
למען הרגיע את הארץ
מושלי שכל ורעים   אשר פחדו מפשעים
וחרדו לרגעים
ישומו עד בלי חקר   כי הכל ענן בקר
ועד ארגיעה לישון שקר
הבדלו בחייכם   מתאות גופיכם
ומצאו מרגוע לנפשכם
אולתי אזכרנה   ולו ברמעי אמחנה
לרגעים אשקטה
בקומי לבי נמס   כי הר חטאים עומס
עורי רגע וימאס

נִבְלֵי עוֹלָם פֶּגַע וְלַשָּׁוְא בְּהֶבֶל יִיגַע
וְשִׁכְחַת חֵנַּף עֲרֵי רֶגַע
עֲזוּבַת חֵטְא הַכְּנִיעַ וְלֹה בְּגָלוּת הֵנִיעַ
וּבְגוֹיִם הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ
זִכְרִי יוֹצְרֵךְ וְצוּמִי מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי
הִרְגְּעִי וְדוֹמִּי
רַחֲמָיו יָחֵלִי בְּקִצְפּוֹ וְאִם יְסַעֵר יָם זַעְפּוֹ
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ
הַהַר קֹדֶשׁ כִּי עָלִית וּמִיּוֹם מִנֵּהוּ גָלִית
שָׁם הִרְגִּיעָה לִילִית
קוֹל הָאֵל לְהוֹשִׁיעוֹ קוֹרֵא וְדֶגֶל יִשְׁעוֹ
הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ
טֶרֶם תִּקְרָאִי עֲנִיתִיךְ וּבִימִין צִדְקִי תְּמַכְתִּיךְ
בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ
נְפוּצַיִךְ אוֹשִׁיעַ וּמוֹנַיִךְ אַרְשִׁיעַ
וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ

רהוטה

אֲנַחְנוּ בְּנֵי גָלוּת רְכָאֻנוּ הָעֳנִי וְהַדַּלּוּת
זָעַקְנוּ חָמָס טְרוּדִים יְגִיעֵי כֹחַ לְכוּדִים
מְעַט נְבִיאֶיךָ סָרוּ עָלֵינוּ פְּתָאִים צָרוּ
קְרָאנוּךָ רַחוּם שְׁמֶךָ תְּחַן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
רָעַדְנוּ הַיּוֹם מֵאֵימֶיךָ כִּי מִי יִסְבּוֹל זַעְמֶךָ
וּבִתְפִלַּת עַמּוֹ נְקַדְּמֶךָ לָמָה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ
בְּעַמֶּךָ

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול ׃ אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה ׃ כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב ׃ וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר ׃

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׃

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃ סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו ׃ כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונתנו ׃ שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש ׃ שמע יי׳ קולנו נקרא חננו ועננו ׃ שמע אלהים קולנו בשיחנו מפחד אויב תצור חיינו ׃ שמע קול תחנונינו בשוענו אליך בנשאנו ידינו אל דביר קדשך ׃ משמים תשמע קולנו ממרום תאזין שועתנו ׃ יי׳ בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה ׃ קולנו שמעת אל תעלם אזנך לרוחתנו לשועתנו ׃ אל תשכח קול צורריך שאון קמיך עולה תמיד ׃ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יי׳ משלם גמול לאויביו ׃ קול יי׳ בכח קול

יי׳ בהדר ׃ לַיי׳ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה
יי׳ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ׃ יי׳ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ ׃ יי׳ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ ׃

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׃ יי׳ שְׁמָעָה יי׳ סְלָחָה יי׳ הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ
וְעַל עַמֶּךָ ׃

סליחה

דֶּלֶת חֶסֶד וּשְׁעָרָיו יוֹם יוֹם דּוֹפְקִים אִישִׁים
אַף כִּי יוֹם בְּחָרוֹ הַיּוֹם לְמִשְׁפָּט נִגָּשִׁים
יַחֲרִידוּ אֵל דְּבָרוֹ וְלִשְׁאוֹל סְלִיחָה חָשִׁים
וְעַל חַטָּאִם לְהַעֲבִירוֹ אוֹתְךָ הֵמָּה נוֹגְשִׁים
וַעֲנֵם נָא כִּי לִקְרוֹא בָּאוּ לְךָ הָאֲנָשִׁים ׃
וְהֵם מֵעֵפֶר שַׁחוּ עַד הִגִּיעוּ לִשְׁאוֹל
כְּאוֹב מֵאֶרֶץ שַׁחוּ נִזְעֲקוּ לְךָ בְּשֵׁפֶל קוֹל
וּבְמֵי נוֹחַם שַׁחוּ יְמַסֵּס בְּבֶכִים גָּדוֹל
וּמִיַּד חֵטְא בָּרְחוּ לְיָרְךָ כּוֹפֶר לִשְׁאוֹל
יְעִירוּן לַיְלָה בִּנְפוֹל תַּרְדֵּמָה עַל אֲנָשִׁים ׃
יוֹדֵעַ כָּל לְבָבוֹת וְחוֹקֵר סוֹד כָּל טוּחוֹת
זְכוֹר צִדְקוֹת אָבוֹת זֶה כַּמָּה נִשְׁכָּחוֹת
לִבְנֵיהֶם בִּתְשׁוּבוֹת מִמְּשׁוּבוֹת נִצָּחוֹת
וְתִהְיֶינָה קַשּׁוּבוֹת בְּאָזְנָיו וְעֵינָיו פְּקוּחוֹת

כִּי עִמּוֹ הַסְּלִיחוֹת   לָכֵן יְרָאוּהוּ אֲנָשִׁים׃
רוֹבֵב שְׂפָתֵי יְשֵׁנִים   מַחֲרִישׁ בַּדֵּי תְשׁוּאוֹת
יְשׁוּעַת שׁוֹמְרֵי אֱמוּנִים   נִפְזָרִים בְּכָל פֵּאוֹת
יָחִישׁוּב כַּבֹּקֶר וּמִשְׁנִים   כְּבוֹאָם לוֹ לְהֵרָאוֹת
יְחַבְּרוּ מִמַּטְמוֹנִים   פְּדוּת חוֹכִים לִנְבִיאוֹת
מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת   יְגַלֶּה אוֹזֶן אֲנָשִׁים׃
הֲבִיאוּ צַוָּארָם   יַעֲמֹךְ בְּעוֹל דָּתְךָ
כְּמוֹ נֶזֶם וּפְאֵרָם   יַעֲדוּ עֵדוּתֶיךָ
הָתֵק נָא מוֹסְרָם   בְּחֵרֵב גַּאֲוָתֶךָ
כִּסֵּא שִׁמְךָ וָרָם   וְרוֹמֵם אֶת בֵּיתֶךָ
וְאֶל הַר נַחֲלָתֶךָ   הָבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים
וַעֲנֵם נָא כִּי לִקְרוֹא   לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים׃

תוכחה

יְמֵי הָאָדָם צָבָא   וְהוּא בָּעוֹלָם הֵלֶךְ
כִּי בַּהֶבֶל בָּא   וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ
שׁוֹגֶה בְּאַהֲבַת תֵּבֵל   סַכָּל כִּי הוּא הֶבֶל
וְנִפְתָּה בְּמֶתֶק שִׂיחָה   וְהִטַּתּוּ בְּרֹב לִקְחָהּ
לְרוֹשֵׁשׁ אוֹתוֹ תַּעֲשִׁיר   לְקוֹנֵן עָלָיו תָּשִׁיר
וְצוּף פִּיהוּ וְחֶלְבּוֹ   מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ
שְׂפָתֶיהָ בְּצוּף לֶקַח   יִפְתּוּ בְּיֵין הָרֶקַח
וּמִגֶּפֶן סְדוֹם גַּפְנָם   חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם׃
עוֹלָם זְנַח וּשְׁלוֹמָיו   וְאַל תִּתְאָו לְמַטְעַמָּיו
וְיִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ נִבְזֶה   מְעַט הַדְּבַשׁ הַזֶּה
אֲנִי אִישׁ בָּעוֹלָם צוֹעֶה   וּבְפִי סְעִיפָיו תּוֹעֶה

נגוע ומנוסה — כי רע עלי המעשה
ביין נוער שכרתי — ואחרי עיני תרתי
ויעקב הסכלתי עשה — גדול עוני מנשוא
רסות הלכו עיני — ולזאת נפלו פני
וכל מכמורי כחשי — עיני עוללה לנפשי
ומתנומת ימי עדנה — הקיצוני ימי זקנה
והנה כל פרי נח — הבל ורעות רוח
ילדות אנוש ושחרותו — כחלום ראה אתו
וחטאיו נעמתים — ואחריו אל המתים
ויום ידל הכח — אזי יחלוף הריח
והגוף בשאול מרמס — יהיה כפגר מובס
משכנו יקיאנו — וכנו יבהילנו
ליצאת מחדר ביתו — מושכב על מטתו
ומיודעיו יריצוהו — ומתבל ינידוהו
ובבור יושלך קרבו — ככלי אין חפץ בו
ותיקר אז הנשמה — אשר מתאוה ערומה
ותעלה אם לא נטמאת — הנפש החוטאת
הושבה אל מעונה — כאשר היא נתנה
ואז אורה יבקיע — כזוהר הרקיע
זנח משוש והנחה — כי לב כסיל בבית שמחה
ובכה וחגור חבל — ולב חכמים בבית אבל
והבה נשפוך שיחה — לפני אל ונוכחה
לכו נא זרע אמוני — ונשובה אל יי׳ /

רהוטה

אנשי אמנה עברו — רוב עוניך גברו

באים בכח מעשים | מעבירים רוגז וכעסים
גבורים לעמוד בתפלה | ומבשרים סליחה ומחילה
דוחים עברה וזעם | עוצרים אף מעם
היו לנו לחוסה | ומכפרים עון ואשמה
ונועדים בתפלות ובתחנון | ומרצים פני רחום וחנון
זעקו השיבו אף וחרון | וגוננים בעד חבצלת השרון
חלו פניך בכל שעה | ובטלו גזירה רעה
טרם קראוך נענו | עולך על שכמם נתנו
יודעים במה חפציך | רוצים בכל לבבם ובכל נפשם לרצך
כמה טובות עשית למענם | הראית להם רוב נסים למענם
למענך ולמענם רחמת | זכותם לנו זכרת
מרוב עוננו בלענום | מעוטם פשענו שכחנום
נחנו בקלון ובחרפה בזויים | והם במשכבם ובשלוה נחויים
ישוגבו במרגוע בצרור החיים | ואנו בגלות ובתהום נחויים
עזבונו כיתומים ואין אב | טרופים בחרב ובצרה וברעב
פסו משיבי חרונך | נאספו עושי רצונך
צומתו גודרי פרץ | לכן באנו בהרץ לפניך שוכן ערץ
קם עלינו אויב בלי נופש | ויפלנו בבור וטיט ורפש
רעתנו עשתה כל אלה | לכן נמנעו ממנו כל טובות אלה
שבנו אליך בבושת פנים | יחד אבות ובנים
תפן אלינו ברחמים | כי כן נקראת מלא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול :

שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם · ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ א׳ רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו · כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך · האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו : שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה וא׳ דמעתנו אל תחרש · אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת : אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה · אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח : באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה · באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו : בך צרינו ננגח ובשמך נבוס קמינו : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל · הנה כעיני עבדים א׳ יד אדוניהם כעיני שפחה א׳ יד גבירתה כן עינינו א׳ יי׳ אלהינו עד שיחננו : חננו יי׳ חננו כי רב שבענו בוז ברוגז רחם תזכור : חננו יי׳ חננו כי רב שבענו מרודות : רבת שבעה לה נפשנו הלעג

השאננים הבוז לגאיונים. ראה ענינו ועמלנו
וישא לכל חטאתינו. הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: ליי׳ הישועה על עמך
ברכתך סלה: יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי׳ הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

הטה סל׳

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה

בלילי על משכבי עצות בנפשי שמתי
ולהתודות על חובי אשמורות קדמתי
ולעמוד על מעבי לפני יי׳ קמתי
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי.
מי זה יעמוד לפניו ולא יירא חרון אפו
ואיכה ידרוש רצוניו ורמים מלא כפו
וממחשבי עוניו יחשכו כוכבי נשפו
והקיפוהו זדוניו בארי ספה ומפה
מפחדיו צררתי ואל חסדו ברחתי
שוכחי טוב אדוניהם ונושים חסד מעלו
כי אחרי עיניהם תרו בעולם והבלו
וישא לקחו בידיהם ובאו אל היכלו

וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם   וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ
אֲהָהּ כִּי תָפֵל טַחְתִּי   וּבַהֶבֶל בָּטַחְתִּי
הָאוֹמֵר וְהוּא עוֹשֶׂה   אֵל תֵּפֶן לְמַעֲשֵׂהוּ.
וְיוֹם בּוֹ אֲשֵׁמִים תְּנַסֶּה   בְּדִין אֵל תְּנַסֵּהוּ.
וּמֵעֲרוּמֵנוּ ב תְּכַסֶּה   וּמִי זֶה בִּלְתְּךָ תְּכַסֵּנוּ.
מָעוֹז לַדָּל וּמַחְסֶה   בַּשֵּׂר נָא חוּסֵנוּ.
מֵאֲסָרֶיךָ פִּתַּחְתִּי   וְכִדְבָרֶךָ סָלַחְתִּי
לִרְאוֹת מַה יְדַבֶּר בִּי   וּמָה אָשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי

תוכחה

אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת   שָׁת חָכְמָה בַּטּוּחוֹת
הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת
אָמְנָם הִסְכַּלְתִּי עֲשֹׂה   בְּמָרוֹר לִבִּי בְּעָשׁוֹ
גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא
נְעוּרַי כִּימֵי שִׁכּוֹר   וְשֵׂיבָה רֹאשִׁי תַּעְכּוֹר
וּרְאִיתִיהָ לִזְכּוֹר
יְשׁוּבוּן עוֹד רַעְיוֹנַי   בְּתוֹם לְהַעֲמִיד בִּנְיָנַי
לִפְנֵי שַׁחַת יְיָ׳
אַשְׁרֵי מוֹאֵס הֲבָלָיו   וּמְיַשֵּׁר מַעְגָּלָיו
בְּחֶמְלַת יְיָ׳ עָלָיו
בְּחוֹק שָׂם לִי הִשִּׁיאַנִי   יוֹם הוֹכִיחַנִי
בְּדַרְכְּךָ נְחֵנִי
רֹאשׁ בֹּאִי וּמַהֲלָכִי   אִם לֹא אָבִין בְּתוֹכִי
לָמָּה זֶּה אָנֹכִי
הֵיךְ לִבִּי הִכְבַּדְתִּי   וְתַאֲוָה מָה נִלְכַּדְתִּי
בְּכָל כֹּחִי עָבַדְתִּי.

מַרְגּוֹעַ אֶמְצָא כִּי אֶשָּׂא קוֹלִי בִּבְכִי
כִּי יָרֵא אָנֹכִי

בַּנְתִּי וָאֵדְעָה כִּי מָחָר אֶגְוָעָה
וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה

חֶלֶד כְּצֵל עָבַר וְיֵשׁ תִּקְוָה לְלֵב נִבָר
כִּי נָכוֹן הַדָּבָר

בְּשׁוּב הַגּוּף שָׁרְשׁוֹ שָׁב רוּחוֹ לִקְדוֹשׁוֹ
וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ

לְיְיָ חַיֵּי נְתִיבוֹתַי עַד יִתַּמּוּ שְׁנוֹתַי
וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתַי

אֲנִי בְּצֵל שַׁדַּי אֶחֱסֶה לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה
לָדַעַת מָה יַעֲשֶׂה

יְחִידָתִי חָפְשָׁה מִכָּל חֶמְדָּה חֲדָשָׁה
וּמֵעֲבוֹדָה קָשָׁה

וְיוֹם גּוּף מִנְּשָׁמָה יֶחְסַר לְתוֹלַעַת יְהִי נִמְסַר
וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר :

אַשְׁרֵי דוֹרֵשׁ תְּבוּנָה בְּפִיהוּ דָּבָר נְכוֹנָה
וִיהִי יָדָיו אֱמוּנָה

בּוֹעֲרִים סִכְלוּת יִפְרְשׂוּן וּמְחַבְּרִים יְכַסּוּן
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן .

מָה אֱנוֹשׁ וּמַחֲשָׁבוֹ כִּי כָל סֵתֶר לְבָבוֹ
עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא

מִי רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ יָרִים תְּרוּמָה בְּחוֹבוֹ
אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ ׳

תְּרוּמָתוֹ נִשְׁמֶרֶת לְנַפְשׁוֹ הַנִּשְׁאֶרֶת
לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת .

בְּהַגִּיעָהּ לַגְּבוֹהִים עִם כּוֹכְבֵי נְגוֹהִים
כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים
הִיא לְכָל עוֹל מְלַאכְתּוֹ מַה יַּעֲנֶה בְּעֵת בָּשְׁתּוֹ
אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ
לֹא יוֹסִיף בְּרִשְׁעָתוֹ לְכַבּוֹת נֵר נִשְׁמָתוֹ
עַד יוֹם הַעֲלוֹתוֹ :
יַעֲזוֹב דֶּרֶךְ נָטָה וְיִתְבּוֹנֵן כִּי נָטָה
וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא ·
וָרַע לְהַקְשִׁיב לֹא יֹאבֶה אֶת תַּאֲוָתוֹ מַרְבֶּה
תוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה :
פָּעֳלוֹ לִשְׁרֶץ נִרְמָה וְלִבּוֹ מָלֵא מִרְמָה
כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא ·
כָּל יְגִיעָיו שָׁוְא וָתֹהוּ וְחָלְיוֹ אֵין כָּמוֹהוּ
נֶגַע צָרַעַת הוּא :
יִגַּע אִישׁ בְּכָל מְאוֹדוֹ וְהַכֹּל יְבַקֵּשׁ בַּעֲדוֹ
אֲשֶׁר לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ
וְאֵת אֲשֶׁר עָלָיו יִשְׁפַּר יָשַׁח כִּי קִבְרוֹ חָפַר
וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר
וְאֵיךְ בְּיִצְרוֹ יִתְגּוֹלֵל וּבִכְבוֹדוֹ יִתְהוֹלֵל
קֹדֶשׁ יי׳ חִלֵּל
מַשְׁחִיתִים דַּרְכֵיהֶם יִמְאֲסֵם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם ·
וּמַשְׂכִּיל סָר בְּחָכְמָתוֹ כִּי הוּא בְּחַיָּיו וּבְמוֹתוֹ
בְּיַד הַקּוֹנֶה אוֹתוֹ
אַשְׁרֵי בוֹטְחִים בְּקוֹנָם לְהָסִיר מַחְשְׁבוֹת אוֹנָם
וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם :

ובוגרים בגדו בגד	והוא יושב מנגד

וכסו אותו בבגד

ונפשם הנשאה	חמדת תבל מלאה

ונסתרה והיא נטמאת :

אשיב בטרם מותי	לטהר את טומאתי

ולא אראה ברעתי

מה לאיש נפשו רזה	וסוד האמת לא חזה

כי דבר יי׳ בזה

ספו מתים בהבליהם	ועסרו משכיליהם

ולא ימיתו גם שניהם

איך תמעד אשורנו	כי המות יקרנו

אנחנו ובעירנו .

איש יעית מסלולו	ויערו מסית שכלו

בדרך לשטן לו :

שובבים מה לכם	רדוף אחרי עיניכם

כי צוררים הם לכם

תכין נפשם פעלה	להנקות ממעלה

ויי׳ יסלח לה :

בינו יהירים בסורכם	כי לכבוד אל בראכם

והשתחויתם לכם

להושיבכם מקום תהלות	סבב בעדכם מעלות

ולא אביתם לעלות

בטרם יכלו ישני	אודה ואעזוב זדוני

פן יחרה אף יי׳

יודע ראשיתו	יבין כי באחריתו

יי׳ היא נחלתו :

אשמורה יום חמישי

יתחיל כמו האשמורה הראשונה עד וסלחת לעוננו

תבא לפניך תפלתנו. והט אזנך לשועתנו. הושע יי׳ את עמך את שארית ישראל. ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים : אלהים שמעה תפלתנו. האזינה לאמרי פינו. : שמע אלהים קולנו בשיחנו. מפחד אויב תצור חיינו. : אליך יי׳ נפשנו נשא : נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים : אל יתן למוט רגלינו. אל ינום שומרנו. : שמרנו כאישון בת עין ובצל כנפיך תסתירנו. : תסתירנו מסוד מרעים מרגשת פועלי און. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי׳ אלהינו עד שיחננו. חננו יי׳ חננו. כי רב שבענו בוז. חננו יי׳ חננו. כי רב שבענו מרורות : יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא

עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ

סליחה

יָהּ שִׂימָה פִּדְיוֹן מְעוֹל מֵרִיב
לְעַם בְּמִקְדָּשׁ אָיוֹם מַשְׁכִּים וּמַעֲרִיב
שִׁיחוֹ בְּמַעֲמַד יוֹם חֲמִישִׁי הִקְרִיב :

יֵצֶר בָּךְ סָמִיךְ תִּיצוֹר וְתִתְמוֹךְ
וְלֵב בְּרִיתְךָ תָּמִיךְ תְּאַמֵּץ וְתִתְמוֹךְ
וְיַד רֵיקְךָ טֶרֶם תָּמִיךְ תִּשְׁמוֹר מִמּוּךְ
וְעִם מֵצַר וְיָרִיב תָּסֵךְ מֵרִיב :

עֲקִין לְךָ לַחַשׁ בְּשָׂפָה נְקִיָּה
רֶצֶן בִּתְפִלָּה חַשׁ לְךָ רוֹמִיָּה
בְּלֵב לְהָמִית יַחַד תּוֹךְ בִּעֲרִיָּה
וּבֵית שָׁוְא וּרְמִיָּה יַשְׁפִּיל וְיַחֲרִיב :

חֹק פִּיךָ לִשְׁמוֹר אֲמַר שׁוֹמֵר
וְיָשׁוּב הַלֵּל לִגְמוֹר לְלֹא גוֹמֵר
וְשִׁיר מֵיטַב מִזְמוֹר נִגְרָךְ גּוֹמֵר
תַּחְשׁוֹב כְּשִׁיר אוֹמֵר וְיַהֲוִּירִיב :

גְּאוֹן יְרִיבֵי הַשְׁפֵּל וְהוֹרֵד גְּאוֹנָם
וַהֲשִׁיבָה בְּכֵפֶל עֲלֵיהֶם אוֹנָם
כְּדִין מִצְרַיִם בְּאוֹפֶל שִׂימָה דִּינָם
וּכְלִיל אַמְרָפֶל וּכְלִיל סַנְחֵרִיב :

תוכחה

אֲנִי בְחָפְשִׁי אֶת רוּחִי הֲבִינֵנִי מַה שִּׂיחִי
אֶתְוַכַּח עִם כֹּחִי עַד אֲשֶׁר אֵדַע גּוֹחִי :

ויקרא ﭏ מראש הדורות ואיך תדרוש
טובות מבלעדיו והכל מעשי ידיו
וידבר נעשה כל בדברו כי כל יכול
ומכחו כחך והוא מבין ארחך
ויהי אור במאמרו יהי כי עצתו אחת היא
ﭏ אורו המשך וסור מדרכי חושך
וידבר ושמים שם להבדיל בין מים
למים והבדילך לו עד אשר תשמע בקולו
וידבר ולא מרתה ארץ פרי רק עשתה
והחכמך דבר מליצה ומהו פריך נמצא
וידבר יהי מאורות וישמם על משמרות
הסכם עמו ושלם והיה לך לאור עולם
וידבר ועוף ברא ודגים וחיה טהורה
לשיתך ולהאכילך פן תשכח ﭏ מחוללך
ויאמר למלאכיו להתם אנוש בדרכיו
הכונן לעבוד שמו והיה תמים עמו
וידבר לאדם מצותיו להעמידם
ומרו את דברו וגרשם מעץ הדרו
אם בחקותי תלך תהי חפשי כמלך
ואם תחמוד נתיב זדים תהיה עבד עבדים //

רהוטה

יוצר נשיה ונוטה שמיך עליה ומעלה רטיה
למכה טריה סוב נא פדה סוערה עניה גדול העצה
ורב העליליה :
אמנם גדולתך גדלה וגבריה בגדולתך כוננת

עולמך באמירה גדלך אלהים בפי כל יצירה גדול אתה וגדול שמך בגבורה ׃
דרוש נא רגלך עולמות חוקר המגדילים שמך ערב ובקר ויביעו גדלך אל מצפונות סוקר גדול יי׳ ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר ׃
זקוף נא ימינך אל אלהי הצבאות ׃ חיש נא להראות חזיוני המראות טהורים יורוך בעשותך נוראות כי גדול אתה ועושה נפלאות ׃
מחוציך חלץ וחבש מחציהם נחץ פזורים וקבץ נפוצותיהם יסלסלוך יזמרוך כדרך פרציהם גדולים מעשי יי׳ דרושים לכל חפציהם ׃
ענה נא שועת גזע ידידיך אל פלולם העתר בבואם עדיך ׃ צדקתך גלה כי אין בלעדיך ׃ כי גדול מעל שמים חסדך ׃
הומה לחלץ אום יפה וברה ׃ רוממי שמך בעוז ותפארה תראה גדלך עוטה אורה ׃ האל הגדול הגבור והנורא ׃

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול ׃ אל הורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה ׃ כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר ׃

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום

וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה ׃

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ ׃
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל
לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד
לְכָל קוֹרְאֶיךָ ׃ הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל
תַּחֲנוּנֵנוּ ׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל
דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ ׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו
אִתָּנוּ סֶלָה ׃ אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת
נִמְצָא מְאֹד ׃ בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם
נוֹדֶה סֶלָה ׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ ׃
כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ ׃ הָיִינוּ מָשָׁל
בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים ׃ הָיִינוּ שְׂחוֹק לְכָל עַמִּים
נְגִינָתָם כָּל הַיּוֹם ׃ הָיִינוּ כַּיְתוֹמִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אָב
וּכְאַלְמָנוֹת אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מְפַרְנֵס ׃ כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתֵנוּ
נֶגְדֵּנוּ וּבֹשֶׁת פָּנֵינוּ כִּסָּתְנוּ ׃ מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף
מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם ׃ כָּל זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ
וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ ׃ לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵנוּ
מִנִּי אָרְחֶךָ ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ ׃
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד
הָעוֹלָם ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה ׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ ׃

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
אֶת שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא

שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים ײ׳ שמעה ײ׳ סלחה ײ׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ׃

סליחה

יצרי ראשית צרי · התעני כשכור
ומה יתרון לדברי · דברי עונות לזכור
יה אל תגל מסתורי · וחייתי אל תעכור
חטאת נעורי · ופשעי אל תזכור

הלבן מות יתרון · בהגיש מנחת שפתיו
והיא מנחת זכרון · מזכרת עונותיו
ואין אהרן ואין ארון · לכפר על זדונותיו
ובמה ישיב חרון · וירצו קרבנותיו
אשר שכלו ימי הבלו · ביד תאותו ימכור

ונקל בעיניך לכפר · על נפש שוגגת
דלה ממיצוא כופר · ואין ידה משגת
חקקי סגלת ספר · זוכרה ומתמוגגת
ונאם אמרי שפר · הוגה ומתענגת
פעם בפתח תקוה · ופעם בעמק עכור

דבקה נפשי בעצבי · ותלך שובבה
ועולם נתנה בקרבי · הקימותיו למצבה
ולא אזכור ביום טובי · יום אשכב למעצבה
יום רוח תעבור בי · ואין אהבה ואין איבה
והן זרקה בי שיבה · וראיתיה לזכור ׃

הפחידוני עוני · וחסדך יבטיחני

וידבר חוג ארץ · ראה אופנים ירץ
סביבי עליון בהודו · והכל מלא כבודו
אלה ברואים יורו · כי לכבוד ײ נוצרו
ולמען הראותך · הביא נא אותך

רהוטה

אלכה ואשובה ײ אישי הראשון · אשר מאז נצרני כאישון · בחור כארזים תהלתו בכל לשון · בזכרי בו איננו מניח לי לישון ׃

גאלני בזרועו מבין קדשים · יום כללני יופי וכלים חדשים · דבר פי ײ פי קדושים · דבקני אצלו בכתובה וקדושין ׃

הרבה מוהר ומקנה וקנין · הגדיל השמחה בכל ענין ועייר וצייר וכייר בית חתנות ובנין · ומסר לשרתני עלמות אין מנין ׃

זבח הכין ושלם נדריו · זכרני זכר טוב בחסדיו חיצרות קטורות תכן בחצריו · חתני המלך הביאני חדריו ׃

טבלתי ובאתי אצלו בערי ערים · טהרותיו נתנו ריח דודאים · יצועי עלה ולן בין שדים · ימינו תחבקני חבוק ידים ׃

כמעט רגע ארע חבר · כבודו הסיר וחק שבר לפתי דרך ורוח לא לדבר · לצתי נאצתי ודודי חמק עבר ׃

מעי המו לדודי אשר קנני · מה לידידי בטל אשר התנני · נשא רגליו ולא חנני · נס ולא מצאתיו

קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי ׃
סָרָה אַרְנִי סָרָה חֲנַנְתִּי כַּמָּה ׃ סוֹב וְלֹא פָּנָה
הוֹחַלְתִּי זֶה כַּמָּה עָלָיו לִבִּי כְּכִנּוֹר יֶהֱמֶה עֵינִי נִגְּרָה
וְלֹא תִדְמֶה ׃
פִּקְפֵּק בִּכְבוֹד לְמוֹרַד עֲנָוֹת ׃ פְּתָחֵי נִרָה שָׁם
נְקִיּוֹת ׃ צִנְפָה צְנָפַנִי כַּדּוּר בַּחַיּוֹת צְעִירָה
צְרוּרָה אַלְמְנוּת חַיּוּת
קַוֹּה קִוִּיתִי יוֹם נֶחָמָה ׃ קִרְבַת נְטוּשָׁה בְּאַף וְחֵימָה
רִשְׁפֵּי אֵשׁ הָיָה לָהּ לְחוֹמָה רַחֵם תְּרַחֵם אֶת לֹא
רוּחָמָה ׃
שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית מִבֵּין שׁוֹסַיִךְ שׁוּבִי שׁוּבִי
וְנֶחֱזֶה בָּךְ יֹאמַר אֲנִי חוֹסַיִךְ ׃ תָּבוֹאִי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה
רָצִיתִי מַעֲשַׂיִךְ תָּעִיר אַהֲבָה כִּי בוֹעֲלַיִךְ עוֹשַׂיִךְ ׃
יָרוֹעַ תָּרִיעַ פְּנֵי צֹאנֵךְ צִיּוֹן מִכְלַל יוֹפִי הֵטִיבָה בִרְצוֹנֵךְ
חַסְדְּךָ יְרַנֵּנוּ. צִדְקוֹת פִּרְזוֹנֵךְ ׃ קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אַל
תַּעְלֵם אָזְנְךָ ׃

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל ׃ אֵל הוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה ׃ זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת

נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

וסלחת לעונינו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו: שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש: שמעה יי׳ צדק הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו בלא שפתי מרמה מלפניך משפטינו יצא עיניך תחזינה מישרים: כי לך יי׳ הוחלנו אתה תענה יי׳ אלהינו: עזרנו מעם יי׳ עושה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלינו אל ינום שומרנו: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: קומה יי׳ ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך: פודה יי׳ נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו: קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: קרוב יי׳ לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך: ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה: יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה

חֲרֵדִים לְבֵית תְּפִלָּתָם לְהִתְוַדּוֹת עַל עֲוֹנוֹתָם
וּלְסַפֵּר קוֹרוֹתָם וְכָל הַמּוֹצְאוֹת אוֹתָם
אוּלַי יָעִיר יְשׁוּעָתָם יִקְרֶה לִקְרָאתָם
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם :

מַה נֹּאמַר וְנִגְּפִים אֲנַחְנוּ מִמַּעֲשֵׂינוּ
וְעַל פָּנֵינוּ יְעִיפִים לְהַבִּיט אֶל עוֹשֵׂנוּ
כִּי אֲנַחְנוּ כַּאֲלָפִים וְהָעוֹלָם אֲבוּסֵנוּ
וּכְמוֹ תְנִין שׁוֹאֲפִים אֶל רוּחַ מְשׁוֹשֵׂנוּ
וְחָשַׁבְנוּ הַיּוֹם כְּפוּפִים אֶל בֵּית מְנוּסֵנוּ
וְרַגְלֵינוּ מְרוּצָתָם אֵלָיו בְּעֵת צָרָתָם ·

שׁוֹכְחֵי אֱלֹהִים אַיֵּה זְהָבָם וַחֲלִי עֶדְיֵהֶם
הֲיֵשׁ בָּהֶם אֲשֶׁר יִחְיֶה וּבֶעָפָר סִיגֵיהֶם ·
וְיַד מָוֶת יוֹם הוֹיֶה הֲיוֹעִילוּ חֲמוּדֵיהֶם
סָכְלוּ כִּי מִגּוּ אַרְיֵה דְּבַשׁ יִרְדּוּ עַל יְדֵיהֶם
וְלֹא זָכְרוּ אַחֲרִיתָם לְזֹאת נָשְׂאוּ כִּלְיוֹתָם

הִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים הִתְעַשֵּׁת וְהוֹפִיעַ
וְהֵרֵעַ מֵאָז לְרוֹהִים מִיּוֹם דִּין וְהִרְגִּיעַ
אַחֲרֶיךָ הֵם נִנְהִים וְאֵין בָּהֶם מַפְגִּיעַ
וְהַצְּדֵק יֶלֶד יְהִים וְאִם נֶגְדְּךָ הִרְשִׁיעַ
וּבַשֵּׂר נָא כִּי רְצִיתָם וְנָשָׂאתָ חַטֹּאתָם
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם ·

תוכחה

אוֹתוֹת מַעֲשֵׂי אֱלֹהִים בַּשְּׁפָלִים וּבַגְּבוֹהִים

רשומים הם בכתב אמת ײ אלהים אמת
אלה כוכבי מרום גם בצפון גם בדרום
מודים אלי בראני אהודנו גם אני
ואתחנן ל צור אשר אני בידו עציר
סבבוני אופניו ובכל מקום עיניו
והיה כי אזכרנו ובפי אאמירנו
אז ינוח לבי וכל תענוגיו בקרבי
ראה עליך נסמך אני נגוע ונך
ואל תבא בחסדך במשפט את עבדך
שופטים בארץ הם צריכים למודים כמוהם
ואתה דיין וגם עד וכסאך לעולם ועד
כי אשים מוראי מאל אחד בוראי
לא אירא מאויבים ואם הם כחול רבים
והיה ל מבטחי כי בו תבטח רוחי
ולא אשים בטחוני על ברואים כמוני
אתם בני האלהים גבוהים על כל גבוהים
תנו עוז לשם בלי רמיון מנע העליון
וילך הגלגל סביב מוצק על מעגל
לא בחילו ולא בכחו כי אם בשם ל ורוחו
האזינו בני אדמה לקול חכמה קול דממה
ותראו את אדוניכם אם נפקחו עיניכם
וזאת האדמה לעירה כי על עוז ל עמרה
שמו הרם על ככה מרומם על כל ברכה

רהוטה

למה אלהים זנחת את ישראל הרחקת ישעו

ועזבתו משוטט וישוא   אנא בריתך לו וגואל
השכח חנות אל ׃

למה געלתני וגרלת עלי זדוני   אשר תמיד לחמוני
בכנורי   אנא רבכך לו לשוב לרעות גרוני
הלעולמים יזנח יי' ׃

למה הסירות חסדך מעמי לבדו   יספת ליסרו ועזרתו
יתעק כנגדו   אנא ואנה חסדי מלך על עבדו
האפס לנצח חסדו ׃

למה זה בעדי עצר   אשר מאז היה לי למבצר
אנא חושה להצילני ממיצר   היד יי' תקצר

למה טרפו עלי עמי ועולליו   ומהולליו לא פדה
מחולליו   אנא ידו את אומלליו   הקיצור רוח יי'
אם אלה מעלליו ׃

למה כל צר עלי מלך   ואני כאשר אני מושלך
אנא לוחם לי ואנה הלך   הלוא אתה יי' אלהינו
ונקוה לך ׃

למה מבלי מנוס ומבלי מחסה   אנכי שה אכילה
לכל שוסה   אנא נוראותיך האל המתנשא הכלה
אתה עושה ׃

למה שמתנו מורשה לכל יורש   יומם ולילה לענותינו
דורש   אנא עת עול מעל גבנו חורש   הכל היום
יחרוש החורש ׃

למה פרצוני ממלכות עזות   לא זאת כלנה לא זאת
אנא צופה ומביט לחזות   למה מצאתני כל
זאת ׃

לָמָה קִדְמַנִי צַר וְכֹחַ עָלַי סָפַק · וְקוֹל דּוֹדִי כְּאָז לֹא דָפַק
אָנָא רַעֲנָךְ אֲשֶׁר הוּפַק הַעַל אֵלֶּה תִתְאַפַּק ·

לָמָה שַׁחוּ וְשָׁפְלוּ כְּמֵהַי וַאֲנִי כָּהִיתִי מֵעוֹל כֵּהַי
אָנָא תַּחֲנוּנַי לָמָה לֹא עָלוּ לִשְׁמֵי גְבוֹהַי הֲלֹא אַתָּה
· מִקֶּדֶם יְיָ׳ אֱלֹהַי ·
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא כִחֲדוּךָ וְהֵמָּה תָמִיד יְשַׁבְּחוּךָ וְיוֹדוּךָ
שְׂרִידֵיהֶם פְּלֵיטָה אֲשֶׁר סִלְּדוּךָ · יְיָ׳ בַּצַּר
פְּקָדוּךָ :

ויאמר אל מלך יושב ונסלחה כו׳ לרגלנו עד הסוף
והבקשה הזאת בנגון שני ·

תחנה

בקשה

יוֹם לְךָ אַעֲרִיךְ תְּחִנָּה שְׁעֵה קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי
יָדְךָ הַרְאֵה וְגַלֵּה גְּבוּרָתְךָ וְחָנֵּנִי
יֶהֱמֶה לִבִּי בְּקִרְבִּי וְאֶתְעַטֵּף בְּצָרָתִי
יַעֲלֶה זִכְרִי לְטוֹבָה וְזָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי
יִשְׁעֲךָ תָמִיד אֲיַחֵל יְהִי חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
יוֹצְרִי אַתָּה וְצוּרִי וּמִי זֶה בִּלְתְּךָ עֶזְרִי
יֶהֱמוּ לִי רַחֲמֶיךָ וְאַל תֵּפֶן לְחַטֹּאתִי
יְחִידָךְ רַעְיוֹנַי וְנַפְשִׁי אָמְרָה חֶלְקִי
יַעֲטִיף לִבִּי בְּחִילִי וְאֶשְׁפּוֹךְ נֶגְדְּךָ נַפְשִׁי
יָהּ שִׁמְךָ בִּגְלַל שִׁמְךָ שְׁמַע הַיּוֹם תְּפִלָּתִי
הֵן בְּיָדְךָ מַחְשְׁבוֹתַי וְסוֹד לִבִּי לְךָ נִגְלָה
הַעֲלֵה מַרְפֵּא לְצִירַי וְעֵינֶיךָ פְּקַח וּרְאֵה
הַעֲמֵד רַגְלִי בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים שִׁמְךָ אֲגַדֵּה
הִנְנִי אוֹחִיל לְיִשְׁעֲךָ עֲדֵי תַבִּיט וְגַם תִּפְנֶה
הַט לְשַׁוְעִי אָזְנֶיךָ חֲמוֹל עָלַי וְהַקְשִׁיבָה
וֵאלֹהַי לְךָ אֲקַוֶּה וְלִבִּי יִשְׁעֲךָ יִתְאָו
וַעֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹבָה וְאַל תֵּפֶן לְחַטֹּאתָיו
וְעַד מָתַי אֲסִירְךָ יְהִי נֶאְסַר בְּבוֹר חֶטְאוֹ
וְעָרוּ לִבִּי סְעִיפַּי לְיַחֵד לְךָ כַּוָּנוֹתָיו
וַאֲנִי בְךָ אֶעֱלוֹזָה פְּדֵה דַל מִמְּגוּרוֹתָיו
וַאֲדוֹן עוֹלָם אֲקַוֶּה לָךְ לְמַעַן טוֹב לְכָל קוֹוָיו
הַאֲרֵךְ אַפְּךָ לְטוֹבָה אֲשֶׁר לֹא חַסְדְּךָ חוֹכֵה
הִנְנִי מַפִּיל תְּחִנָּה וְטֶרֶם אֶקְרָא תַעֲנֶה
הַחֲלִימֵנִי בְּחַסְדְּךָ וּמַרְפֵּא צַו לְלֵב חוֹלֶה
הַחִלּוֹתִי מִיגוֹנִי וְנַפְשִׁי יוֹם וָלֵיל תֶּהֱמֶה
הַעֲלֵנִי מִתְּהוֹמוֹת וּשְׁבִית עַבְדְּךָ שׁוּבָה

אשמורה יום ששי

יחיל נפש לך שוקקה עד וסלחת לעוננו

א לפניך תפלתנו והט אזנך לשועתנו
תבא לפניך אנקת אסיר כגודל
... הותר בני תמותה : כי שומע אל אביונים יי /
...סיריו לא בזה : שמע קול תחנונינו בשועינו אליך
...ו ידינו אל דביר קדשך : אליך יי/ נפשנו נשא
נשאנו את עינינו היושבי בשמים : משמים
...ע קולנו. ממרום תאזין שועתנו : פתח שמים
...נו ודלתי מרום לזעקתנו : אלהים שמעה
האזינה לאמרי פינו : שובה יי/ את שבותנו
כאפיקים בנגב : שובה יי/ עד מתי והנחם על עבדיך :
שובה יי/ חלצה נפשנו הושיענו למען חסדך : אלהים
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : משוך חסדך ליודעיך
וצדקתך לישרי לב : ליי/ הישועה על עמך ברכתך
סלה : יי/ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יי/ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי/ הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי/ שמעה יי/ סלחה
יי/ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא

לָמָה קִדְּמַנִי צַר וְכַף עָלַי סָפַק · וְקוֹל דּוֹדִי כְּאָז לֹא דָפַק
אָנָּא רְצוֹנְךָ אֲשֶׁר הֵפַק הַעַל אֵלֶּה תִּתְאַפַּק ·

לָמָה שַׁחוּ וְשָׁפְלוּ כְּמַהִי וַאֲנִי כְּהִיתִי מְעוֹל כֵּהִי
אָנָּא תַּחֲנוּנֵי לָמָה לֹא עָלוּ לִשְׁמֵי גְבוֹהִי הֲלֹא אַתָּה
מִקֶּדֶם יְיָ׳ אֱלֹהַי ·
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא כִחֲדוּךָ וְהֵמָּה תָּמִיד יְשַׁבְּחוּךָ וְיוֹדוּךָ
שְׂרִידֵיהֶם פְּלֵיטָה אֲשֶׁר סְלָדוּךָ · יְיָ׳ בַּצַּר
פְּקָדוּךָ :

ויאמר אל מלך יושב ונסלחה נר לרגלנו עד הסוף
והבקשה הזאת נוסח שני

תמה

בקשה

יי׳ יָשׂם לְךָ אֶעֱרֹךְ תְּחִנָּה שְׁעֵה קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי יי׳
יי׳ יָדַךְ הַרְאֵה וְגַלֵּה גְבוּרָתְךָ וְחָנֵּנִי יי׳
יי׳ יֶהֱמֶה לִבִּי בְּקִרְבִּי וְאֶתְעַטֵּף בְּצָרָתִי יי׳
יי׳ יַעֲלֶה זִכְרִי לְטוֹבָה וְזָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי יי׳
יי׳ יִשְׁעֲךָ תָּמִיד אֲיַחֵל יְהִי חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי יי׳
יי׳ יוֹצְרִי אַתָּה וְצוּרִי וּמִי זֶה בִּלְתְּךָ עֶזְרִי יי׳
יי׳ יִכְמְרוּ לִי רַחֲמֶיךָ וְאַל תֵּפֶן לְחַטֹּאתִי יי׳
יי׳ יְחַדֵּךְ רַעְיוֹנַי וְנַפְשִׁי אָמְרָה חֶלְקִי יי׳
יי׳ יַעֲטֹף לִבִּי בְּחִילִי וְאֶשְׁפֹּךְ נֶגְדְּךָ נַפְשִׁי יי׳
יי׳ יָהּ שָׁכְנְךָ בִּגְלַל שִׁמְךָ שְׁמַע הַיּוֹם תְּפִלָּתִי יי׳
יי׳ הֵן בְּיָדְךָ מַחְשְׁבוֹתַי וְסוֹד לִבִּי לְךָ נִגְלֶה יי׳
יי׳ הַעֲלֵה מַרְפֵּא לִצִירִי וְעֵינֶיךָ פְּקַח וּרְאֵה יי׳
יי׳ הַעֲמֵד רַגְלִי בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים שִׁמְךָ אוֹדֶה יי׳
יי׳ הִנְנִי אוֹחִיל לְיִשְׁעֲךָ עֲדֵי תַבִּיט וְגַם תִּפְנֶה יי׳

יי׳ הַט לְשַׁוְעִי אָזְנֶיךָ חֲמוֹל עָלַי וְהַקְשִׁיבָה יי׳
יי׳ וֵאלֹהַי לְךָ אֲקַוֶּה וְלִבִּי יִשְׁעֲךָ יִתְאָו יי׳
יי׳ וַעֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹבָה וְאַל תֵּפֶן לְחַטֹּאתַיו יי׳
יי׳ וְעַד מָתַי אֲסִירְךָ יְהִי נֶאְסָר בְּבוֹר חֶטְאוֹ יי׳
יי׳ וְעָרוּ לִבִּי סְעִיפַי לְיַחֵד לְךָ בְּצָרוֹתָיו יי׳
יי׳ וַאֲנִי כַּךְ אֶעֱלֹזָה פְּדֵה דַל מִמְּגוּרוֹתָיו יי׳
עי׳ וַאֲדוֹן עוֹלָם אֵקְרָא לְךָ לְמַעַן טוּב לְכָל קוֹוָיו יי׳
יי׳ הַאֲרֵךְ אַפְּךָ לְטוֹבָה אֲשֶׁר לֹא חַסְדְּךָ חוֹכֶה יי׳
יי׳ הִנְנִי מַפִּיל תְּחִנָּה וְטֶרֶם אֶקְרָא תַּעֲנֶה יי׳
יי׳ הַחֲלִימֵנִי בְּחַסְדְּךָ וּמַרְפֵּא צוּ לְלֵב חוֹלֶה יי׳
יי׳ הַחִלּוֹתִי מִנְּגוּנַי וְנַפְשִׁי יוֹם וָלַיִל תֶּהֱמֶה יי׳
יי׳ הַעֲלֵנִי מִתְּהוֹמוֹת וְשַׁבֵּית עַבְדְּךָ שִׁיבָה יי׳

אשמורה יום ששי

יחיל נפש לך שוקקה עד וסלחת לעוננו

תבא לפניך תפלתנו והט אזנך לשועתנו
תבא לפניך אנקת אסיר כגודל
זרועך הותר בני תמותה · כי שומע אל אביונים יי׳
ואת אסיריו לא בזה ׃ שמע קול תחנונינו בשועינו אליך
בנשאנו ידינו אל דביר קדשך ׃ אליך יי׳ נפשנו נשא
אליך נשאנו את עינינו היושבי בשמים ׃ משמים
תשמע קולנו. ממרום תאזין שועתנו ׃ פתח שמים
לתפלתנו ודלתי מרום לזעקתנו ׃ אלהים שמעה
תפלתנו. האזינה לאמרי פינו ׃ שובה יי׳ את שבותנו
כאפיקים בנגב ׃ שובה יי׳ עד מתי והנחם על עבדיך ׃
שובה יי׳ חלצה נפשנו. הושיענו למען חסדך ׃ אלהים
יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה ׃ משוך חסדך ליודעיך
וצדקתך לישרי לב ׃ ליי׳ הישועה על עמך ברכתך
סלה ׃ יי׳ צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה ׃
יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך ׃ יי׳ הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו ׃

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה
יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא

עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ

סליחה

יָהּ לְסַפֵּר אוֹדוֹת פְּעוּלוֹתָיו יְהִינוּ.
צוֹפֶה וּמַבִּיט חִידוֹת חֲכָמִים לֹא יָבִינוּ.
קַבֵּל רִנֵּי הוֹדוֹת אֱמוּנִים בְּךָ יַאֲמִינוּ.
וְשִׁיר אַשְׁמוּרוֹת לֵיל יוֹם שִׁשִּׁי הֵכִינוּ.
גּוֹדֶל גְּאוֹנְךָ לְמַלֵּל שְׂפָתוֹת לֹא יָכִילוּ.
כִּי אַתְּ קֶדֶם מְחוֹלֵל וְהֵם אֶתְמוֹל חוֹלָלוּ.
וּמוֹשֵׁל בַּיּוֹם וָלֵיל וּבְךָ לֹא יִמְשׁוֹלוּ.
וּלְךָ עֲלִילוֹת נִתְכְּנוּ. וְאוֹתְךָ לֹא תִכְּנוּ.
יוֹצֵר עוֹלָם תְּמוּרוֹת בַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה
וְנוֹ תְּכוּנַת מְאוֹרוֹת בְּלִי עֲרוֹךְ יְצוּרָה
וּלְךָ רָאוּיוֹת בְּרוּרוֹת כִּי אֵין דְּמוּת נִתְמוּרָה
וַהֲפוֹךְ לְבָנָה שְׁחוֹרָה וּשְׁחוֹרוֹת יַלְבִּינוּ. :
אֲמִתְּךָ מֵאֵין סֶלֶף וְתִהְיֶה לְךָ לְמוֹפֵת
עוֹסֵר וְהַכֹּל הוֹלֵךְ וּמַעֲמִיד לֹא יַלְפִּית
וְאִלּוּ חַיָּה אֶלֶף שָׁנִים כִּשְׁנֵי יֶפֶת
בַּעֲפָרִים יִשְׁכּוֹנוּ. וּבַנְּצוּרִים יָלִינוּ. :
תַּאֲוַת אַנְשֵׁי לֵבָב תְּהִלָּתְךָ לְהַבִּיעַ
וּמִרוֹן יָשָׁר וְשׁוֹבָב מְקוֹם חֶפְצְךָ לְהַגִּיעַ
לַאֲשֶׁר הוֹרְךָ חוֹבֵב דְּרָכֶיךָ לְהוֹדִיעַ
הֱיוֹת מִצּוּר הֶאֱזִינוּ. לְךָ וְעִמְּךָ הִסְכִּינוּ. :

תוכחה

קוֹלִי כִּמְיַסֵּר אִתִּים בַּשַּׁחַר לְיוֹצֵר יְצוּרִים
וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים :

אז דין החל בחשבי   צירים אחזו לבבי
יראה ורעד יבא בי :
נפש עיפה יחידתן   מות ויום אחריתן
תשובנה לקדמותן :
יחידה למרום עלתה :   וזאת תשאר בתה
בצאת נפשה כי מתה :
יקח טוב אם עבדו .   ואם עוניהם כבדו .
ביום ההוא אבדו :
צרורות בסוד עליוני   כי יקרב ליום דיני
משפטן לפני ײ׳ :
חיה ריב דבריה   בגוה מגוריה
אף היא תשיב אמריה :
קינתי כי בתוך עיי   גרתי בלי מאויי
צמתו בבור חיי
באתי זכה וברה   בתוך גויה נסהרה
ארץ לא מטוהרה :
נבהלו כל סרעפי   וכסתה כלימה אפי
עד לא חמס בכפי :
נפש און פעלה   תשא עונה ומעלה
בושתה ופגמה שלה
יוצרה בדין להביאה   מגוף בו נחבאה
קלה בעיניו להוציאה
יום תעבור בו רוח   אין שלטון ברוח
שתכלה הרוח :
יום איד נכון לצלעו   לא בצרה יערוך שועו
אוי לו לאדם שפגעו :

עֵת אֲשֶׁר יָדוֹ גַבְרָה בִּמְעַט קָט עֲבָרָה
וַוַאי מַרְבְּרָא ׃

יָגַעְתִּי בְּלִי נַחַת בְּתוֹךְ בָּשָׂר מוּנַחַת
כְּבָשָׂר בְּקַלַּחַת ׃

רוּמָה עֲשׂוֹת זִמָּה וּמֵרוֹב עָוֹן וְאַשְׁמָה
לֹא תְחַיֶּה כָּל נְשָׁמָה ׃

וַאֲנִי בְּתוֹם מִפְעָלִי וְאִם חוֹטֵאת חֵטְא פְלִילִי
וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי

דִּמְּתָה לֶאֱכוֹל תִּשְׂבַּע לְהוֹלֶכֶת עַל אַרְבַּע
וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע ׃

הוֹן וְעוֹשֶׁר אָסְפָה וַתַּעֲנוֹג עוֹלָם רִפָּה
בְּאַוַּת נַפְשָׁהּ שָׁאֲפָה

בָּהּ הִיא כְּאִשָּׁה תְשַׁכֵּל לְהִנָּחֵם לֹא תוּכַל
וַתִּבְכֶּה וַתֹּאכַל ׃

נָהֲגֵנִי עַל עֲלָמוֹת וְאַל נָא בְּחֶטְאָהּ אָמוּת
הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת

נִחְיֶה בְּרִיב פְּעֻלָּה יוּתַן כְּמִנּוֹת תַּגְמוּלָהּ
הָרְאוּיוֹת לָתֶת לָהּ

תִּקַּח שְׂכַר בְּגָדֶיהָ וּגְמוּל מַעֲבָדֶיהָ
תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ ׃

אָז הֲשִׁיבָה בְּחָכְמָה גְּוִיָּה בִּלְתִּי נְשָׁמָה
פְּתַיּוּת וּבַל יָדְעָה מָה ׃

לִי שִׂכְלְךָ שָׁלוּחַ וַאֲנִי כְּנֹאד נָפוּחַ
וַתָּבֹא בִּי הָרוּחַ

עָלֶיךָ אֲשׁוּרֶיךָ לְיַשֵּׁר כָּל עֲבָרֶיךָ
וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ ׃

הַתּוּלִים תְּחַבְּרִי · כְּאִשָּׁה בַּעַל מְרִי
הַנְּבָלוֹת תְּדַבְּרִי .
הוֹדֵתִי לְשֵׁם צוּרֵךְ · בְּחַשְׁבִּי כִּי בְּבֹא יְקָרֵךְ
יִיטַב לִי בַּעֲבוּרֵךְ :
וְהֵם יְרָרוּנִי יְצוּרַי · וַעֲכָרוּנִי בְּצִירַי
וְאַתְּ הָיִית בְּעוֹכְרַי
גְּוִיּוֹת כְּקוֹץ כָּסוּחַ · וְלָנוּד לוֹ וְלָנוּחַ
כֻּלָּם יִשָּׂא הָרוּחַ ׃
בּוֹ כָּל בָּשָׂר עוֹזֵב · וּבִלְתִּי הֶבֶל וְכָזָב
נָוֶה מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב ׃
וּמַה הִיא וּמַה סוֹף דַּעְתּוֹ · אַחֲרֵי סוֹף כָּל מְלַאכְתּוֹ
הַחוֹמֶר יִהְיֶה מִתְכּוּנְתּוֹ ׃
הֵן אֵלֶּה תּוֹכַחְתָּם · וְלֹא נוֹשֵׂא חַטָּאתָם
וְנוֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם ׃
תְּנֵה חֶטְאָם קָרוּעַ · וּשְׁלַח לְדִין יָדוּעַ
בִּמְרוֹ לָהֶם שׁוּעַ
וְהַאֲרֵךְ יְמֵי מְנוּעָמַי · יִהְיֶה לִי מִמְּרוֹמַי
אֱמֶת וְשָׁלוֹם בְּיָמַי .

רְהוּטָה

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ · בָּאִים כְּכֹחַ מַעֲשֵׂיהֶם
גִּבּוֹרִים לַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ · דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵירוֹת
הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה · וּלְמַחְסֶה בְּיוֹם זַעַם
זוֹעֲכִים אַף בְּלַחְשָׁם · חֵימָה עוֹצְרִים בְּשַׁוְעָם
טֶרֶם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם · יוֹדְעִים לַעְתּוֹר וּלְרַצּוֹתְךָ
כְּאָב רִחַמְתָּ לְמַעֲנָם · לֹא הֱשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם רֵיקָם

מריב עונינו אכרו. נאספו מנו בחטאינו.
סעו המה למנוחות עזבונו בצרות ואנחות
פסו גודרי גדר צומתו משיבי חימה
קמים בפרץ אין ראוים לריצותך בעתר
שוטטנו בארבע פנות תרופה לא מצאנו.
שבנו אליך בבושת פנינו. לשחרך אל בעת סליחתנו.

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל
שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית
שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי'
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר.

ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה.

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה יי' טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך · האזינה יי' תפלתנו. והקשיבה לקול תחנונינו.
שמעה תפלתנו יי' ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש :
שמעה יי' צדק הקשיבה רנתנו. האזינה תפלתנו בלא שפתי
מרמה : מלפניך משפטינו יצא עיניך תחזינה מישרים :

כי לך יי׳ הוחלנו אתה תענה יי׳ אלהינו אלהינו –
בושנו במעשינו ונכלמנו בעוננו : אלהים אל תרחק
ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר : חננו אלהים
כי אליך נקרא כל היום : חננו אלהים כחסדך כרוב
רחמיך מחה פשעינו : השיבה לנו ששון ישעך ורוח
נדיבה תסמכנו : תשמיענו ששון ושמחה תגלנה עצמות
דכית : השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :
ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח
בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
את שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך :

סליחה

זמן הבלי ימי סכלי יפה ללבי שקרין
וכוס פעלי ביד אלי השקה אותי שמרין
פרי יצרי בחיק יוצרי הסיתוהו מבחורין
ויצר לב האדם רע מנעורין :
מאשמים נעלמים ועונות חוללתי
ועל כי חטאים פלאים מנעורי גדלתי
וילדותי ושחרותי אחריהם הבלתי

וְיוֹם אוֹרִי עֲלֵי שֵׂיעָרִי חֲזִיתִי וְנִבְהַלְתִּי
וְאָז לִבִּי עֲלֵי חוֹבִי קָרַעְתִּי וְאָבַלְתִּי
וְאִישׁ יָגוֹן בֵּין בְּתָרָיו עֲבֹר יִשְׁרַף גְּזָרָיו

שָׁכַחְתִּי יְמֵי נַחְתִּי בַּעֲלוּמַי יְמֵי רָעָה
וְקִוִּיתִי וְחָסִיתִי בְּעֶדְנָתִי וְהִיא רָעָה
וְאָשַׁמְתִּי וְאָטַמְתִּי אָזְנִי לְמוֹרֶה דֵעָה
וְקוֹל חֲרָדָה וְאֵין צִירָה לֹא זֹאת הַמַּרְגֵּעָה
לְגֵיא מָוֶת וְצַלְמָוֶת יִקְרָא קִרְבָה נְסִיעָה
וְלִבִּי חַל בִּמְגוּרָיו בַּמֶּה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו :
הֲלֹא אָנָה וְאָנָה אֶבְרַח מִפָּנֶיךָ
וְהֵן חֶדְלִי כְּמַר מִדְּלִי יִכְאַן בְּעֵינֶיךָ
וּבְאֲפָסִים בְּלִי מְשִׁים תְּאַחֲזֵנִי יְמִינֶךָ
הֱיֵה זוֹבֵר נָא לַעֲבֹר חֵרֵד מְדִינֶךָ
וְקָחֵהוּ וְנַחֵהוּ עֲלֵי נַחַל עֲדָנֶיךָ
וְהַשְׁקֵהוּ מִמְּקוֹרָיו וְרָוָה מִמֵּהוּ עֲפָרָיו
וְיֵיצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו .

תוכחה

יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן בְּנֵי אִישׁ גַּם בְּנֵי אָדָם
שׁוֹכְנֵי בָתֵּי חוֹמֶר אֲשֶׁר בֶּעָפָר יְסוֹדָם :
חַיּוּתָם עָמָל וָשֶׁבֶר וּמִיתָתָם תּוֹלַע בַּקֶּבֶר
וְתַחַת בָּתִּים רְצוּפִים חוֹרֵי עָפָר וְכֵפִים
יֶהֱמוּ מָה יִבְעָיוּ. שְׁנוֹת מִסְפַּר יְאָתָיו.
וְאִלּוּ אֶלֶף חָיוּ. מְעַט וְרָעִים הָיוּ.

יום יום אותם קורא מת ואין בפיו מורה
אחד לאחד יעדור עד תום כל הדור
אדם פקח עיניך וראה כל המוניך
כלם הבל דמו. כרגע ספו תמו. :
בינות פורשים אבר שאלו שוכני קבר
והם יגידו לכם את אשר יקרא אתכם :
נשכח בהבלי הלומם איה נכון מקומם
והעת אשר יוכתו. כצאן לשאול שתו.
ידמו נוסעים לשכון ויבלו בונים מכון
ובו אחזו טירות להם בורות בורות
אמל מקשה ערפו בשבעו לחם טרפו
ואם יחסר כה וכה הלוך ילך ובכה
שית לבך למחזה והנה ירד מזה
ורע היותך צל עובר מבטן לקבר :
ישר לבבך וקרע ושוב מנתיבך הרע
וחלה פני אל שחוח כי ירבה לסלוח :
המקבל השבים הרחוקים והקרובים
וכל חטא יהי נמחה כי עמך הסליחה :

רהוטה

את מי זנחת נצח כי זנחת לנצחים
במי אנפת לעולם כי תאנף בנו לעולמים
גלות למי תתה מבלי גאולה תהיה לנו גלות שניה
דור אחר דור שעברת אחשה מלבקש דרור
הנני מרוב עוני לשנינה ומכל היוצאות אין לי חנינה
ומכל כרובים אני לפלא ומכל מעונים אני למופת

הלוא לכל נוקש תהיה ישע ולכל תכלא ראיתי קץ
ומדוע ארכה גלותי ורחבה ונסבה למעלה
זוכר ברחמיו כל רחוקיו הימאן לרחם דבקיו
חונן וחומל על זרים הימנע לחון על פרי בטנו
טרודים הננו מפה ומפה ולדבר על לבבנו אין פה
יום יום יעמוד עלינו היד ולהחזיק בידינו אין פושט יד
כי כבודנו גלה הלוא תראה פנינו לקלון ואלה נקלים ילבישונו קללה
לוחם מלחמותינו. שור אויבינו לקחת נפשנו.
מי לנו מבלעדיך יצור נלכה אליו ימלטנו מצר
נחנו עמך וצאן מרעיתך מה תעזבנו ביד מרעים
סלה הממנו תעלים עין ואנחנו סגולתך מכל עם
ערב לך להעבירנו מן העולם ואיך תשעבדנו לעוילים
פריתנו אז מקשה פרך למה תניחנו בעול פרא
צרתנו תמכתנו בנפלאיך התשיב לחבל פעלך
קום וראה כי רבו אויבינו. ואנחנו לא נוכל להעלים עינינו.
רואה בניו נהרגים לעיניו ומה יקשיח ומה יתאפק
שדי אבינו אתה ואיך נחשב כיתומים
תוכל לראותנו בצער ובידך להרויח לנו.
הרף מאף ועזוב חמה אל תחדל מלפקדנו.
בחמלת יום נתאב לפניך יתייצבו לפניך רחמיך.

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים.
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול. אל
שהורתנו לומר שלש עשרה. זכור לנו היום ובכל יום ברית

שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב
וירד ה׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה׳ ושם
נאמר :

ויעבר ה׳ על פניו ויקרא ה׳ ה׳ אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו. ונחלתנו.
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו. : כי אתה ה׳ טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך : האזינה ה׳ תפלתנו. והקשיבה לקול
תחנונינו. : שמעה תפלתנו ה׳ ושועתנו האזינה
אל דמעתנו אל תחרש : תבא לפניך תפלתנו. והט אזנך
לישועתנו. : עזרנו אלהי ישענו. על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך : תודיענו
אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה : טוב
וישר ה׳ על כן יורה חטאים בדרך : כל ארחות ה׳
חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו : כי לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור : כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר
אנחנו. : וחסד ה׳ מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים : לשומרי בריתו ולזוכרי פקודיו
לעשותם : לה׳ הישועה על עמך ברכתך סלה :
ה׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : ה׳ צבאות
אשרי אדם בוטח בך : ה׳ הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו. :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים׃ יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך׃

סליחה

חופש חדרי צפוני — ולכל תכלית חוקר
אין קצה לעוני — ולחסדך אין חקר
לך חרדו רעיוני — באמת בלי שפת שקר
ואחזו שמורות עיני — בהיכל קדשך לבקר
נפשי ליי׳ משומרים לבקר׃

סועד בחסד יעדי — גבר וישומר אשוריו
שמור תוכו ושמור למודה — לך לילי שמוריו
מבא מרמי צודה — נפשו בפחזות שקריו
ולבב עקוב וזודה — מתהלך למישריו
ישר ותמוך בידי — עזוב עזב חדריו
להסתופף בבית מועדי — בבודך ומנחת זמיריו
הביא ונדבת אמריו — בבקר בבקר

דברי עונות גברו — מני ואולם אגבר
עליהם חיילים אזרו — עוד כתחנונים אדבר
ואם בעברי חטא עברו — זממי אל אשר אשבר
להעביר עברות עברו — ראש בעברות מתעבר
ועת משבריהם שברו — לבי שבריו אחבר
להפיץ מצוקות חברו — ומוטות עלם לשבר

וכנף רנני יאבר   ברן יחד כוכבי בקר :

אליך אל אשמור   בלב נכון ובטוח
יצר סמוך תיצור   משוא וממדוח
ורוח הורך יעבור   עלי להעביר רוח
טומאה וזכותי בבור   הגויה והרוח
ואת משמרתך אשמור   ובמנוחתך אנוח
ובאורך אראה אור   ישועה והוד זרוח
ואשמח באמת באמור   ישומר אתא בקר
נפשי ליי   משומרים לבקר :

תוכחה

יחידה החטאה   ביום דין הנה באה
להתודות על מעלה   יי יסלח לה
עידת תום ועתרת   קחי לה מצטיירת
וחסד הכינ עוד   מרוב הדרך מאד
חלי נא פני יוצרך   ושברי אל גאון יצרך
בכי עליו והתענית   באי נא והשתנית
קומי מהר נהרי   אל יי והטהרי
כי עד כה מפשעי   לא רוחצת למשעי
במי דמעה התרחצי   וגם לקונך התרצי
וחיל תהי סובלת   כאשה מתאבלת
נחלית בשחין חלך   הנה אותך מעלך
דבלת תפלה מרחי   על השחין ויחי
יגעת ברוב הבל   בדרשך תענוג תבל
כי תתיך בלבושה   ותטיב את ראשה :

הַקְרִיבִי מְקוֹם מִנְחָה　　לְבָבֵךְ וְשִׁפְכִי שִׂיחָה
וְהָאֵל בִּתְפִלָּתֵךְ　　יִתֵּן אֶת שְׁאֵלָתֵךְ
וְאִם דִּמְעָתֵךְ תַּזִּילִי　　בְּזֹאת נַפְשֵׁךְ תַּצִּילִי
בִּכְנַף עֲצָתִי תֶּחֱסִי　　דְּעִי וּרְאִי מַה תַּעֲשִׂי
דָּרַשְׁתִּי רַעֲיוֹנַי　　לְהוֹכִיחָם בְּהֶגְיוֹנַי
הַעְתִּירוּ לְיָ׳ מַלְכְּכֶם　　נוֹכַח יְיָ׳ דַּרְכְּכֶם
הֵיטִיבוּ בְּבֵיתוֹ שִׁירָה　　וְנָבִיא לְפָנָיו תְּשׁוּרָה
מִטּוּב הֶגְיוֹנֵנוּ　　לְבָרֵךְ אֶת אֲדוֹנֵנוּ
בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה　　תּוֹרָה זִמְרָה חֲמוּדָה
וְשִׂמְחוּ בוֹ בְּמַעַלְלֵכֶם　　וְיִשְׂמַח גַּם הוּא בָּכֶם
נְגִידִים לְפָנָיו אֲמַלֵּל　　וְאִם אֶמְנַע מְהַלֵּל
לָמָּה עָלַי אֲדָמָתִי　　הֶחֱיָה יְיָ׳ אוֹתִי
נַעֲלֶה עַל כָּל רָמִים　　וְאֵין שֵׁנִי בַּיְקוּמִים
כָּמוֹהוּ אֵין בַּנְּשִׁיָּה　　וְכָמוֹהוּ לֹא נִהְיָה
תִּכֵּן אִישׁ עַל אֲדָמָה　　וְנָפַח בְּאַפָּיו נְשָׁמָה
וְשָׁת בְּכֹחַ הַנְּפָשִׁים　　אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים
נִבְרֵאתֶם בְּנֵי אָדָם　　בְּנִפְלָאוֹת אֲשֶׁר קֶדֶם
מֵאֶפֶס תִּבָּרֵאוּ　　וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ
אָזְנַיִם וְאַפַּיִם　　שָׁת בָּהֶם וְיָדַיִם
וְעַיִן לִרְאוֹת פָּעֳלוֹ　　וְחֵיךְ אֹכֶל יִטְעַם לוֹ
לְבַב בַּעַל חָכְמָה　　וְגוּפַת חֵן מְרֻקָּמָה
וְיֵצֶר מַשְׁחִית אֶדֶר　　יוֹשֵׁב לוֹ בַּחֶדֶר
הִשִּׂיא לִבּוֹ בְּחֶטְאוֹ　　כִּי לַחֲטוֹא מַשִּׂיאוֹ
וְלֹא הֵבִין הַבַּעַר　　כִּי עוֹדֶנּוּ נַעַר
אֵיךְ נִסְכַּל אֲחִי רִמָּה　　אִישׁ עֹצֵר מֵאֲדָמָה
יִצְרוֹ בְּתֵבֵל עוֹבֵר　　וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד

יאחר על היין   ויאהב כל יפת עין
וחשק נעור ורק   אשה בנחל שורק
נפתה איך לא תזכור   עון אותך יעכור
ויום דין כל מפעלך   למועד הוא שמור לך :
איך תשמח הגבר   ומחר את בקבר
ותהיה לשאול שוחר   ונהפכת לאיש אחר :
הלוא תראה מות גברים   יקברום אנשים אחרים
הלוא תביט בעין שכלך   המה עושים גם לך :
וזה עודנו לא שב   עד במתים נחשב
ויהיו אותו נושאים   בשדה עמק רפאים :
זרקה בו שיבתו   וזעו שומרי ביתו
ויקרב אל הפתחים   וחיתו לממיתים
הנה בא עד סופו   וישחיתו את גופו
ואת רוחו יגביהו   כי מלאך יי׳ הוא
מאתו נפרדות   את ארבע היסודות
וממנו נתכים   את חמשת המלכים :
לא יבין ולא ירגיש   וממקומו לא ימיש
ומשפתיו הברורים   אין אומר ואין דברים
טרם ידיחוהו   במים ידיחוהו
וגופתו האמולה   היא לוטה בשמלה :
כעת מחר בנסעו   יעזוב לאחר יגיעו
ויניח כל מאודו   ומאומה אין בידו
העת שב להבל   [illegible]ירוהו מתבל
ויורעיו יום שברון   נושאים את הארון
לבלעו פיהו פצה   אברון והאיש יצא
מרעה אל רעה   ונסב הקרקעה

אַחֲרֵי אוֹתוֹ קָבְרוּ. עָלָיו עָפָר צָבְרוּ.
וְאִישׁ אִישׁ יָרִים קוֹלוֹת גּוֹלוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת :
רֵעִים אֲשֶׁר חָרְדוּ. מֵאִתּוֹ נִפְרָדוּ.
וְהוּא יִשָּׁאֵר נִגְנָז עַל הַסֶּלַע הַלָּז
יֵצֵא הַקְּפָדָה מְחָרָדָה לַחֲרָדָה
זְעוּכִים בְּשִׁית יַכִּיר וְהוּא יוֹשֵׁב בַּשָּׁמִיר :
הַגְּוִיָּה הַיְקָרָה בְּתֵיבַת חוֹמֶר סְגוּרָה
עֲלֵי עָפָר שׁוֹכֶבֶת וְהָיָה הִיא רוֹכֶבֶת :
וַיִּקְצוּ הַמְזַעְזְעִים הֵמָּה הַתּוֹלָעִים
אָז יַעֲלוּ בְּאִישׁוֹנָיו וַיְנַקְּרוּ אֶת עֵינָיו :
לוּ יֵשׁ אָדָם דּוֹבֵר בְּעֵת שָׁכְנוֹ בַּקֶּבֶר
יַעֲנֶה בְּלֵבָב נָמֵס נָגַעְתִּי אֶת מַס :
יֹאכַל עָשׁ וְלֹא יַחְמוֹל בְּשָׂרִי וְהִנֵּה אֶתְמוֹל
קָם בְּגוּפָתִי כְּאִשִּׁי וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי :
לְמִשְׁלַח עָשׁ וּלְמִרְמָס עוֹרִי רָגַע וַיִּמַּס
כָּל עוֹרְקַי יְבוֹשׁוּ. וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ.
בְּבֹא שְׁנֵים עָשָׂר חֳדָשִׁים נִשְׁכַּח מִלֵּב אֲנָשִׁים
הוּא רָקָב וַיֶּאֱבַל וְאֶת שֵׁם הָאִישׁ נָבָל :
אֶתְמוֹל בִּבְכִי זָעֲקוּ. רֵעָיו וְעַתָּה יִשְׂחָקוּ.
וַיִּתַּמּוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וְהִנֵּה מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ :
כָּכָה יִקְרֶה לְנִבְזֶה כָּל יְלִיד אִשָּׁה וְכָזֶה
יְמוּתוּן כָּל בְּנֵי נְשִׁיָּה וְאֵין קִצָּה לַגְּוִיָּה :
וְרָעָה עַל כָּל אֵלֶּה יוֹם לָדִין הָאֵל עוֹלֶה
וּמַלְאֲכֵי מִשְׁפָּט יֶחֱזֶה עוֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה
יִשְׂבַּע מִפְּרִי יָדָיו פְּרִי מַגְדָּיו עַל חֲסָדָיו
וּבוֹ לָעַד יָקוּם כַּחְשׁוֹ וַיָּשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ :

ולכן כל איש לבב   וכל איש בדרכו שובב
לשרת פני ײ אחד   ולעברו שכם אחד .
אם נא תדרשו לשכנו   תשביעו. מזיו עדנו
כחיות משרתות כלם   העומדות על תלם :
אליכם אקרא אישים   יחדו כראשים ברשים
ליעבוד פני ײ קדם   כי זה כל האדם .

רהוטה

למה   אלהים זנחת את ישראל   הרחקת ישעו ועזבתו משוטט
ושואל ·   אנא   בריתך לו ונואל ·   השכח חנות אל :

למה   געלתני וגרלת עלי זרוני ·   אשר תמיד לחמוני
בכורי   אנא   דרכך לו לישוב לרעות גרוני ·
הלעולמים יזנח ײ :

למה   הסירות חסדך מעמי לבדו   יספתי ליסרו ועזרתו
יצעק כנגדו ·   אנא   ואנה חסדי מלך על עבדו ·
האפס לנצח חסדו :

למה   זה בעדי יעצר ·   אשר מאז היה לי למבצר
אנא   חושה להצילני ממצר ·   היד ײ תקצר :

למה   טרפו עליו עמי ועולליו ·   ומחולליו לא פרה מחולליו
אנא   ירו את אומלליו   הקצור רוח ײ אם אלה מעלליו :

למה   כל יצר עלי מלך ·   ואני באשר אני מושלך :
אנא   לנחם לי ואנה הלך ·   הלא אתה ײ אלהינו .
ונקוה לך :

למה כל מבלי מנוס ומבלי מחסה · אנכי שה אכולה לכל
שוסה · אנא נוראותיך הא' המתנשא הכלה
אתה עושה ·

למה שמתנו מורשה לכל יורש · יומם ולילה לעניתנו
דורש · אנא עת עול מעל גבנו חורש · הכל היום
יחרוש החורש ׃

למה מרצוני ממלכות עזות · כלנה לא זאת ולא זאת
אנא צופה ומביט לחזות למה מצאתנו כל זאת ׃

למה קדמני צר וכף עלי ספק · וקול דודי כאז לא
דפק · אנא רצונך אשר הפק · העל אלה תתאפק ·

למה שחו ושפלו כמהי ואני כהיתי מעול כהי ·
אנא תחנני למה לא עלו לשמי גבוהי הלא אתה
מקדם יי' אלהי ׃
אלהי ישרא' לא כחדוך והמה תמיד ישבחוך ויודוך ·
שרידיהם פליטה · אשר סלדוך יי' בצר פקדוך ״

ניחתר של חלק ויעבר וסליחה נר לברגלגו
של הנקשק כנכתב
נאשמורה
ראשונה

בקשה

תחי נפשי ותהללך — אברכה ואגדלה שמך
שמע קולי עתרתי ושועי — בבאי לשקוד דלתות היכלך
רפואתי תעלתי תמהר — גמול נפשי וחייתה בגללך
קדוש יעקב השמיעני כחסדך — דברך כי חפצתי צדקותיך
ערופה אמרת השם טהורה — הלא בה יעמוד אנוש בסודך
פנה אלי יי׳ האלהים — וחנני והראני כבודך
ענה ענו שפל רוח וברך — זרוק מים לטהר נחלתך
סמוך ידך עלי ראשי והופע — חכמה רעה למען רחמיך
נבואות גם חזיונות ומראות — טהורות תאציל עלי והודך
משול בנו לעדי עד וצוה — ישועות יעקב בנך בכורך
למענך סלח עון ואשמה — כבוש זעם והפר כעסך
כלא דבר חרב רעב ומשחית — לצרכנו תהי תמיד רצונך
יגלה יציר ישועתו לעין כל — משוך חסדך ותרבה את שלומך
טמוני חול צפוני תוך הגלות — נכה רוח תשו שומר לראשך
חזה דמעו וקבל צעקתו — סלח פשעו והרם את ימינך
זרח שמשך והוצא מאפלה — עם יי׳ מיחל עזרך
ומציון תצוה את ישועות — פליאתך הראה ובנה מעונך
הבינני האותיות לאחור — צפונה תוך לבבי יראתך
דרכך ספר ספר וספור — קדושה הוד והדר מאתך
גוייתי ואשמתי תטהר — ראה כי כל תשוקתי עליך
בשמך יה אני אפיק בכל עת — ששון לבי פליאות מעשיך
אברכך ואגדלה שמך — תחי נפשי ותהללך //

תקוה

בעזר האל היוצר הרים ובורא רוח
נשלמו הקשורות
קשות ימי
השבוע

אשמורת ערב ראש השנה

שְׁפַל רוּחַ וַאֲנִי אֻמְלָל וְדַכָּא עֲנֵנִי עוֹד בְּיָדְךָ הַחֲזָקָה
מְחֵה חוֹבִי שְׁמָעֵנִי יְיָ וְכַעוֹבֵר שְׁנָתִי אָז מְתוּקָה
וְאַל תַּחְשׁוֹב בְּיוֹם דִּינִי זְדוֹנִי וְאַל יִהְיוּ לִי פְּשָׁעַי לְפוּקָה
וְאִם רַבּוּ מְשׁוּבוֹתַי יְיָ חֲמוֹל כִּי לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה

ויאמר לך יי הצדקה עד הסליחה כנכתב באשמורה ראשונה

סליחה

רַנּוֹתִי לְפָנֶיךָ עוֹרִי תְּעָרֵב וְתִשְׁפַּר
וִישׁוּעַת אֶבְיוֹנֶיךָ שְׁאֵרִית עַם מְתֵי מִסְפָּר
אַל יָשׁוּב מְדִינֶיךָ דַּךְ נִכְלָם וְלֹא יֶחְפַּר
בַּשֵּׂר סָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר
אֵין לִי לְהָשִׁיב פֶּה מִנְּשׂוֹא גָּדְלוּ עֲוֹנַי
כִּי כָל יְצוּרֵי רוֹדְפַי רַעְיוֹן לִבִּי וְעֵינַי
לָכֵן רֹאשִׁי אֲחַפֶּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנַי
לְךָ יְיָ הַמְרַפֵּא לְטַהֵר נִגְעֵי זְדוֹנַי
עֲזוֹב חֵמָה וְאַף הַרְפֵּה סְלַח וּמְחוֹל לְכָל הֲמוֹנַי
בְּנְאֻם חֶזְיוֹנֶךָ עֲוֹן יַעֲקֹב בְּזֹאת יְכֻפַּר
וְאָדָם מַה יִּתְאוֹנֵן עַל יְגִיעָיו וְקוֹרוֹתָיו
אַךְ בְּלִבּוֹ יִתְבּוֹנֵן הֵם רוֹעַ עֲלִילוֹתָיו
וְאֶל יוֹצְרוֹ יִתְחַנֵּן לְכַפֵּר עַל זְדוֹנוֹתָיו

בצל כנפיך יתלונן בהטיבו מפעלותיו
כי מלכו יוצר כונן לא ענה יצירותיו
חננו עם חנוניך בצדקת שוכני עפר
בורא יצורים כלם מבין כל מעשיהם
לפניו אין נעלם איך חתום בידיהם
אל נא תזכור למעלם וזכור ברית אבותיהם
ולך נושאים קולם אנכי זכור להם
שמע שועם ופלולם אלה תשכח אליהם
בעברם כבני מרונך אל יעל עון במספר
נועדים עמך את פניך לחלות
וגם נושאי אימיך מנסתרות ונגלות
יכבשו נא רחמיך יושב תהלות
כעסך וזעמך יוצר נורא תהלות
השלך למען שמך חטאתם במצולות
נאור עושה גדולות ונפלאות לאין מספר
בחסדך שוכן מרומי אבטח כל ימי היותי
ואם מימי עלומי במפעל הרעותי
על חטאי ואשמי תכון קטורת תפלתי
אל תבא במשפט עמי כי לא אצדק בצדקתי
חסדיך ביום צומי יקדמו עמי ועדתי
בהביא חלבי ודמי ייטב לך משור פר
בשר סר עונך וחטאת תכופר

תוכחה

שובה ישר׳ עד חי וקיים לעד
הליך לפניו שחוח כי ירבה לסלוח

יעזוב רשע דרכו ואיש את שקר נסכו
ויטהר את לבו אשר הנגע בו
ולא שב מלב עדו הנלו כטובל ובידו
שרץ אשר מושבו חוץ למחנה כי מום בו
ואשר לבו נרכה ולפני יצרו יבכה
מן הקדשים יאכל מכל אבקת רוכל
טובו רב ליראיו לשביו ולנדכאיו
תשבע נפשם טובו וכל זר לא יאכל בו
ומודה ועוזב ירוחם בן אדם ויתנחם
על חטאיו משתאה בהר יי׳ יראה
הביטו ליצור חוצבתם ובור מנהו נוקרתם
כי לכל עושה מלאכתו הנה שכרו אתו
הסירו לב נכר ולב טהור אשבר
הקריבו לאדניכם והחליפו שמלותיכם
הטו אלי אזניכם להשמיע במרום קוליכם
והיצר אשר בתוככם זבחו לאלהיכם
ויצר מאין תקלה העלהו לעולה
על אחד ההרים כנשוא נס הרים
הטהרו הברו עם ידיו יצרו
מלך ישרון וגואלו אשרי כל חוכי לו
הדבקים ביי׳ לפני בא יום יי׳
הכינו צידה לכם לכפר על נפשותיכם

רהוטה

אהה אלהים כמה אחרו ישועותי בגלותי אחריתי
ולא באו אותותי גולה בין בנות אדום שונאותי ואתרה

יְיָ/ עַד מָתַי

דְּלָקוּהוּ. מוֹנִים וּבוֹ בָּגְדוּ. בֶּגֶד הֲלָמוּ. שְׂרוּקֵי כַּרְמֶךָ
וְלֹא נָשְׂאוּ מֶגֶד וְעַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ הִשִּׁיגוּ עָרוֹם בְּלִי בֶגֶד
וְאַתָּה תַעֲמוֹד מִנֶּגֶד ׃

זְעָמוּנִי זָרִים נְזָרוּנִי מִמְּעוֹנַי חֲטָפוּנִי זְאֵבִים
הֵם הָרֵעִים שְׁכֵנַי וְעַמְּךָ טָרוּף טוֹרַף בְּקֶרֶב מוֹנַי ׃
וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ. יְיָ/

יָשַׁבְתִּי בְּסוּגָה הַגֵּר וָגֵר בְּגָלוּת יַעֲלֵם כָּלוּא בְּכֶלֶא לוּב
וְקוֹדֵר בְּקֵידָר וְעֵילָם וְעַמְּךָ לָאָרֶץ יוֹשֵׁב שַׁח שָׁפֵל בּוֹשׁ וְנִכְלָם
וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ׃

מְכַרְתָּנוּ. בְּלֹא הוֹן בְּיַד טָמֵא וּמִתְגָּאֵל ׃ נְטַשְׁתָּנוּ בְּיַד רוֹעֶה
עֵץ וּמַקֵּל שׁוֹאֵל ׃ וְעַמְּךָ סוֹבֵל ׃ תְּהִלַּת אֱלִילֵי יִשְׁמָעֵאל
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל ׃

עוֹבְדִים לְבוּל עֵץ כָּרְעוּ וְלֹא דָמוּ. פָּרְצוּ. גֶּדֶר צֹאנֶךָ
וְאֶת נָוֵהוּ. הֵשַׁמּוּ. וְעַמְּךָ צָמְתוּ. וּבְבוֹר יְגוֹנִים הֶרְמוּ ׃ וְאַתָּה
הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

קְרָא אֵל שְׁנַת רָצוֹן לְעֵדָה בְּגָלוּת נוֹבַחַת ׃ רְעֵה בְּמִרְעֶה טוֹב.
וּלְעַמָּלָה תִּתֵּן נַחַת וְעַמְּךָ שׂוֹחַ שַׁח בְּעוֹל גְּבוֹהִים נַחַת וּמְנַחַת
וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת ׃

תְּפִלָּתֵנוּ. תְּקַבֵּל וְרֹאשׁ צַר מְחַבֵּל תִּמְחַק ׃ וּבְלִי עֲתִירוֹת
תַּקְשִׁיב וְסֶלַע אַשְׁמֵנוּ. תִּשְׁחַק ׃ וְעַמְּךָ צָפָה כִּי נֶגְדְּךָ יִשְׁתַּחֲוֶה
מִמֶּרְחָק ׃ וְאַתָּה יְיָ/ אַל תִּרְחָק ׃

חֲרֵדִים תַּשְׁקִיף וְתַרְנִין לֵב נוּגִים ׃ קוֹל שַׁוְעָתָם תִּשְׁמַע
גָּבוֹהַּ עַל כָּל גְּבוֹהִים ׃ וְעַמְּךָ הוּא יִהְיֶה לְךָ כִּי אַחֲרֶיךָ נִנְהִים ׃
וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים ׃

שִׂים בְּנֹאדְךָ דִּמְעַת נוֹדֵד וְהֹלֵךְ ׃ נְחֵה אֵל תּוֹךְ הֵיכָלָךְ

עם אביון וחלך ועמך ישעך מצפה לקבצו מכל פלך
ואתה היה להם למלך :
רחמיך דרשתי ולך אשא עינים יתהלכו זדוני יכסו כמו
מים ועמך חזק כי ישפוך לך שיח שפתים ואתה תשמע
השמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול : אל
שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום בכל יום ברית שלש
עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יי' בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי' ושם נאמר :
ויעבר יי' על פניו ויקרא יי' יי' אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
סלח לנו אבינו כי חטאנו.
מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי' טוב וסלח ורב
חסד לכל קוראיך : האזינה יי' תפלתנו והקשיבה לקול
תחנונינו : שמעה תפלתנו יי' ושועתנו האזינה ואל
דמעתנו אל תחרש : שמעה יי' צדק הקשיבה רנתנו.
האזינה תפלתנו בלא שפתי מרמה : מלפניך משפטנו
יצא עיניך תחזינה מישרים : עזרנו אלהי ישענו על
דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו : שוב למען

עבדיך שבטי נחלתך : שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : שובה ישראל עד יי׳ אלהיך כי כשלת בעונך : קחו עמכם דברים ושובו אל יי׳ ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו : וגם עתה נאם יי׳ שובו עדי בכל לבבכם בצום ובכי ומספד : וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי׳ אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : לכו ונשובה אל יי׳ כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו : כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידיו תרפינה : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

סליחה

סרום וקדוש שעה שועת שבויים
ממעונים התעשת להם וכתבם לחיים עם אמונים :
וקרא שנת רצון לריב העניים והאביונים :
שלוסים נפלאו ממעונים אל ארץ נצבאו עם אמונים
בבכי יבאו ובתחנונים :
העלם עם בניהם ממעונים וסלח חטאיהם עם אמונים
אשר כשלו בהם אבות ובנים
קרא נא בניך ממעונים והשקם עדניך עם אמונים

באר מים חיים   מעין גנים
טל סליחה הריק   ממעונים · שערי חן הפק   עם אמונים
ויבא גוי צדיק   שומר אמונים
עברים הבינו.   ממעונים   כשלג ילבינו.   עם אמונים
אם יהיו. חטאיכם   כשנים :
שלח קול חסדיך   ממעונים   להושיב עבדיך   עם אמונים
מעברי ארני   הקטנים
וקרא שנת רצון לריב העניים והאביונים

תוכחה

באו ימי פקודתכם   וקרא לכם אביכם
ואמר מה מעשיכם :
אל יביא בני עולם   במשפט על כל נעלם
מעשה ידיו כלם
אחריו רמים כמהים   בשפלים ובגבוהים
כל מעשה האלהים :
יום בצל משפט יחסו.   ליעלות בם יתנוססו.
המעשים אשר עשו. :
הרימו. נסיהם   ואם נסתרו. עושיהם
ובמחשך מעשיהם
ידע מחשבותיהם   יוצרם במושבותיהם
מעשיהם ומחשבותיהם
הכיר מעבדיהם   המבין לרעיהם
את כל מעשיהם :
ובשבתו על כסא   משפט לינס הכסה
על כל המעשה :

מעשה

דוקר הולך בתוהו. חרב גמול בידיהו.
ויוציא כלי למעשהו.
הוא מידו נגזר כי התמכר כאכזר
לעשות מעשהו זר
הכל בשכלו נחזה ליסי נכבר ונבזה
סה המעשה הזה
הנסתרות יעיד וצפון לב איש יזיד
ומעשה ידיו מגיד
ראו. מעשים התכסו. בעושיהם יום יעשו.
מעשים אשר לא יעשו.
חרפו. זמן כי נעים ראו. מעשיו הרעים
מעשה תעתועים
יום יום תעשה מלאכה ולרגל המלאכה
שבכים מעשה שבכה
בגוד יבגוד בכם להשיב נוכם עליכם
ונמחו. מעשיכם
לחוצים ביד נוגשיהם בבור מעשיהם
ויטמאו. במעשיהם
ואיכה נואלו. הסוני והמה בים סוף וסיני
ראו. מעשה יי׳
יודעי פלאיו ונסיו מני בטן עמוסיו
מהרו שכחו. מעשיו
חדיך לך מתנשא אשר נסתרת למכסה
ישם ביום המעשה
יעיד אנוש נוהו. לפני יי׳ עושהו.
יחישה מעשהו.

תומו רוחו ינשא עד תחת לכסא
כשרון המעשה :
ובשובה לעושיה ירימון רוב נסיה
בשערים מעשיה :
בטח לו ממעוקה והשקט ממנו עלוקה
מעשה הצדקה :
אז לא תבוש ותחפיר יקרה מפז אופיר
כמעשה לבנת הספיר : וביד לוחצי ונוגשי
היום אל עושי :
אומר אני מעשי :
רעיוני בירהו יום הפקוד מתים גבהו
תשלם לאיש כמעשהו :
תמהתי בכור שוסי יום אימיך נוגשי
ופניתי אני בכל מעשי
רך לבי לרגעים והגיעו לו נגעים
במעשי הרעים :
אימיך אני נושא פחדך לי ימסה
כי רע עלי המעשה :
הה נפשי כי שכלוך ימי נער והכשילוך
מעשיך לא יועילוך :
אפסי ארץ בחכמה הקים באונים ועצמה
מעשה אלהים המה :
מרום בלי פה יעיד שם תפארתו תמיד
כח מעשיו הגיד
נפלאותיו כל חוסיו יודיע ומכעיסיו
ברכו יי׳ כל מעשיו

אדם נשמה באפו היעלה על שרעפו
כל מעשה תקפו ׃
משוש לב במשושנו. ישבית יום יום ישנו.
ינחמנו ממעשינו ׃
גם בכור עוני יערף אל יהי לזמן טרף
מעשה ידיך אל תרף ׃
ברית אב עבדך עבוד היום לזרעו תעמוד
כי מעשיו טוב לך מאד ׃
ירים לשאר עמוסיו דגלי חסדו ונסיו
ורחמיו על כל מעשיו ׃
רחום ביום דיננו. ימחה כעב פשעינו.
ותכסוף למעשה ידינו ׃

רהוטה

אנא סלח נא לשבים עדיך בכל לב ובכל נפש
בלילות יחודך כפר נא עונם כי הם עבדיך סלח נא לעון
העם הזה כגודל חסדך ׃
יצרנו בנת בטרם חוללתנו . כי כן דרכי תשובה הורתנו.
נאה קיים לנו כאשר הבטחתנו. וסלחת לעוננו ולחטאתנו.
ונחלתנו ׃
דרוש נא ידידך עונם סלח העתר לתפלתם כזבח ממולח
והעלל בם כל עון נאלח כי אתה יי׳ טוב וסלח ׃

זמן ישעך לזרויים במזרה חסדיך יקדמונו. יצורים—
בורא . טובך שבענו. ואפך בנו אל יחרה כי עמך הסליחה
למען תורא ׃

יודע ועד אליך תלויות עינינו. כבוש כעסך עמנו.
וחיש ישועתנו. להגנו קבל ושיחת תחנוננו. למען
שמך יי׳ וסלחת לעוננו :

משתחוים לפניך בנוה היכלך נאומם הקשב משמי
זבולך שגב העם המתחננים למולך וסלחת לעמך
אשר חטאו לך :

ערוב נא תפלת עם עני ונבזה פלאיך העצומים
יחזון במחזה צבאיך ענותם אל תבזה סלח נא לעון
העם הזה :

קבל בתשובה שופכי שיחה רצה תחנתם כעולה
ומנחה שדי תמציאם מחילה וסליחה יי׳ שמעה
יי׳ סלחה :

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול אל
שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב
וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם
נאמר :

ויעבר

יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה :

וסלחת

לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.
סלח לנו אבינו. כי חטאנו. מחול

לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו. והקשיבה לקול תחנוננו.
: שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש :
אברך את יי׳ אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי : חצות
לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך : למען שמך יי׳
תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו . למען שמך יי׳
וסלחת לעוננו כי רב הוא : רצה יי׳ להצילנו. יי׳ לעזרתנו
חושה : חושה לעזרתנו. אלהי תשועתנו : הסתר
פניך מחטאינו. וכל עונותינו מחה : מחה כעב פשעינו.
וכענן חטאתינו : שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם
: הננו אתאנו לך כי אתה יי׳ אלהינו : דרשו יי׳ בהמצאו
קראוהו בהיותו קרוב : יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
וישוב אל יי׳ וירחמהו. ואל אלהינו כי ירבה לסלוח : השב
שבותנו כמו שכתוב ושב יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי׳ אלהיך שמה : ליי׳
הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך
: יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
את שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל

עמך

סליחה

אנא בקראנו. לקול שוענו. יי׳ שמעה
אנא ברחמיך. עון בצענו. יי׳ סלחה

דלים ואביונים שמע יי׳ אדומים כשנים סלח יי׳
דברים לקחתי שמע יי׳ וחטא בו נחמתי סלח יי׳
וממעון שמיך שמע יי׳ וחטאת עמך סלח יי׳
יום ערכי שבחה שמע יי׳ משובה נצחת סלח יי׳

אנא

חרדים לפחדך שמע יי׳ ולי אני עבדך סלח יי׳
זמירות מהללי שמע יי׳ ורוע מעללי סלח יי׳
קול שארית יעקב שמע יי׳ עון כל לב עקוב סלח יי׳

תוכחה

שמעו ותחי נפשכם בנים לאלהיכם
שאו מרום עיניכם ועלו לשלום אל אביכם
דרשוהו בהמצאו ועל פניכם מוראו
שימו וקרעו לבבכם שובו עדי בכל לבבכם
בצום ובכי וזעקה נפש כל חי רבקה
ומררת תחתיה שמעי נא זאת עניה
למנוחייכי שובי הטהרי הרחיבי
מקום אהלך לקדושה ואז תקראי דרושה
מתבל הכרלי ועוד בה לא תכשלי
לבאיה היניקה אמריה החליקה
מדבש תמתיק צופה רוש ולען שרשה
מהרבו חלליה ועצומים כל הרוגיה

הַיּוֹם תֹּאמְרִי אַחֲלַי וּמָחָר תִּזְעֲקִי אַלְלַי
אִם תֵּלְכִי בְּתַרְמִית שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית ׃
וְיִתְאָו מַלְכֵּךְ יָפְיֵךְ וְיָסִיר מִמֵּךְ רָפְיֵךְ
אִם לֵב פְּנִימִי כְּחִיצוֹן תָּמִיד תִּהְיֶה לְרָצוֹן ׃
וְכָל דּוֹרְשֵׁי סְלִיחָתוֹ יֵלֵךְ וְיָשׁוּב לְבֵיתוֹ
לְטַהֵר קִרְבּוֹ וְגַבּוֹ כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ ׃
אָז נִדְרַשׁ אֵל דּוֹרְשׁוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ
וִישׁוּבְבֵהוּ אֵלָיו יַקְדִּישֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו ׃
הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים אֶת מַשְׂאַת תַּחֲנוּנִים ׃
הֲכִינוּ בְּכַפֵּיהֶם וְיָבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם
יְקַבֵּל קָרְבַּן אֲמָרִים הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים
הָאֵל דַּרְכּוֹ תָּמִים יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים ׃

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְּרָעָתָם תִּגְמוֹל ׃ אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה ׃ זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ ׃ וְשָׁם נֶאֱמַר ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה ׃

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ

: האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו. : שמעה
תפלתנו יי׳ ושועתנו. האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : ראה
עניינו ועמלנו. ושא לכל חטאתינו — אמרינו האזינה
יי׳ בינה הגיגנו. : הקשיבה לקול שועינו. מלכנו.
ואלהינו. כי אליך נתפלל : שמחנו. כימות עניתנו.
שנות ראינו רעה : זכרנו. יי׳ ברצון עמך פקדנו.
בישועתך : זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה :
זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קנינו לך : ראה
עניינו ועמלנו. ושא לכל חטאתינו. : שוב למען עבדיך.
שבטי נחלתך. : תשמיענו. ששון ושמחה תגלנה
עצמות דכית : אלהים צבאות השיבנו. האר פניך
ונושעה : שמע אלהים קולנו. בשיחנו. מפחד אויב תצור
חיינו. : שמע קול תחנוננו. בשועינו. אליך בנשאנו ידינו.
אל דביר קדשך : אליך נשאנו. את עינינו. היושבי
בשמים : הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה.
אל יד גבירתה : כן עינינו אל יי׳ אלהינו עד שיחננו. : חננו.
יי׳ חננו. כי רב שבענו. בוז : חננו יי׳ חננו. כי רב שבענו
מרורות : חננו יי׳ חננו. כי רב שבענו תלאות :
ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו.
משגב לנו. אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם
בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך
וראה את שוממותינו. והעיר אשר
נקרא שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳

הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

סליחה

יוֹם בַּאתֶם לְחַלּוֹת   פְּנֵי אֵל רָם רָמִים
צַעֲקַתְכֶם יִשְׁמַע   צוּר עוֹלָמִים
רַחֲמָיו עֵת תְּבַקְשׁוּ   אֲצִילֵי עַמִּים
וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים

יָהּ שׁוֹבְבָה בִנְךָ   כְּאָז אֵל גְּבוּלוֹ
וּפְדֵה אֲסִירְךָ   אֲשֶׁר נֶאְסַר בְּמַעֲלוֹ
תַּתָּה בְּבוֹר גָּלוּת   מְנַת גּוֹרָלוֹ
רְאֵה כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים:

יָצְאָן מַרְעִיתֶךָ   לְבֵיתְךָ חוֹנוֹת
בְּיוֹם זֶה לְפָנֶיךָ   לַעֲרוֹךְ תְּחִנּוֹת
עָנְיָם וַעֲמָלָם   רְאֵה נָא אֵל אֱמוּנוֹת
דַּיַּן אַלְמָנוֹת וַאֲבִי יְתוֹמִים:

חֲסָדֶיךָ הַפְלֵא   לְעַם יָדָם אֵין לְאֵל
וּמִקְדָּשׁ תְּכוֹנֵן   בְּבִנְיַן אֲרִיאֵל
וְקֵץ סָתוּם גַּלֵּה   לָבוֹא הַגּוֹאֵל
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָבָה תָמִים:

קָרֵב הָרָשׁוּם   יָהּ צוּר בִּכְתַב אֱמֶת
הֱיוֹת מֶלֶךְ וְכֹהֵן   שְׁנֵיהֶם לְהַעֲמֶת
וּפֶרֶא כָּל יִפְרֶה   וְשָׂעִיר לְהַצְמֶת
נָא וְהוּכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָמִים:

כַּלֵּה נָא מֵאֱדוֹם   צָבָא וְרַב הָמוֹן
וְקָם שֵׁבֶט נוֹחֲלֵי   דַּת הָאָמוֹן

ואז על משפטו   ישיב עיר וארמון
נא בצדקת אב המון   בא בימים
נא בשוב עמך   אל יקח בשנה
ותפרם ישנית   כאז מגושנה
ותלבישם מדי   ישעך צור יוחיל
ומטובך יחדה לחוג בשנה שלוש פעמים
זרועים ישמיע   ה' חי מזבולו
קול מבשר ישעי   פני היכלו
אליהם צאן מרעיתו   ועם נחלת חבלו
יבא שילה   ולו יקהת עמים
יה בית ישמח   ה' שבתך מכון
בראש ההרים   יהיה נשא ונכון
ובו איש שמו צמח   בטח ישכון
וממשלתו יכון   לאורך ימים :

תוכחה

יעורי ישנרו מתי   תשובון אל ה' ומתי
אם לא עכשו אימתי
דעו כי מות אחים   יפריד ולשמיר בוטחים
ומחזר על הפתחים :
ולקץ ימים אנשים   על פני השדה נטושים
ונקראת שדה רטושים :
וכל נויה תמול רמה   ביום מחר מושמה
תחת אבן חוסמא
במר יבכיון אנשי   הבית לאיש יחשה
ואישתיך ונח נפשיה

וכה יעשו בעטף | במים ישטף
ולובש לבנים ומתעטף

ויושם בארבע קרשים | בשוחה חצבו חושים
עמוקה ומעשיה רוחשים :

אזי צור ברוחו שפרה | שומו שמים יקרא
לדירי חזי לי ספרא

נשמת רוח נכאה | למשפטו הוציאה
קורא לה והיא באה .

וינוב לגשם חייב | את ראשו ודין איב
כתב בפנקסי שאת חייב ׃

רדפה רוח נענה | ושפל כאוב קול נענה
שאין עמה טענה

תשיב כי הגו מנדה | לחטוא ואם הזידה
בתר גופא גרידא

וכי היא משור ריקה | והאמנם מקום חלקה
היכא דשכיח הזקא

גו מרמה התקין | מבחוריו ועת יזקין
לקום מילי רנזיקין

ועונות באין עצה | בחבלי שוא ונאצה
מושך אצלו עד שנפשו יוצאה

לבבו מלא רסיה | ומני סוערה עניא
הא גופא קשיא ׃

ואני תמה ואיך אחשה | וגות רע מעללו קשה
ואיהו דאפסיר אנפשיה

עדיו צור הביאני | ובתוך גו כלאני
נשביתי וטהורה אני ׃

ויאר׳

ויצרי בפרך רודה   עלי ונפשי צודה
מפקיד דינא עליה ומסתפנא בהדיה :
והגוף יזכה ארחו   וימריח את מרי שיחו
כדי ליפות את כחו
יענה נפשו חנית   אדוניו ותלך אחורנית
והיא נקראת סבלנית
ויעת יוצא חטא יכבד   מלב עצות אובד
אינו אלא הוצאת נפש כלבד :
בלתה זממי נבוכים   וכלתה אשב חשכים
כאבן אשר אין לה הופכים :
ולי אין תבונה ודעה   לעשות טובה או רעה
בין מהרבה בין מקימעא
והיא אותה השיבה   אחור ולא הקשיבה
ומנלן דאיהו חשיבא
סבלה ועזבה כל אשר   צוותה ונתיב יושר
שהיה לה שעת הכושר :
ומה תצעק ובצרה   מידיה שנת מרה
פעיתא היא דא :
תספה לרוב כחשה   ויישוב עמלה בראשה
דאיהי אחמירא אנפשא
תשובתם נצחת   אם לחסד ואם לשחת
נסקרין בסיקרא אחת
ועונם קל מהרה   ימרו במשורה
ונשקלין בליטרא
אשר יקל כף מעלו   וישוב להשיב פעלו
לא זז משם עד שמוחלין לו

ולנפשו וגו מעוה יחד בעמק שוה
חדא מחוטרא להוי
ויצורם לבלות שאולה וממקום חושך אפלה
קא סליק להו הבלא.
יאחזונו במצודה ויגילו ברעדה
היא בבגדו והיא בבגדה
אהא לבי מהומה כי חטא נעורים ואשמה
ישא אדם דומה
מפקד תקוד עוני ביום פקדו יבעיר לפני
תנורו של בית עכנאי
ואש שאון אשמותי תיקד בל עצמותי
קא מרלקי עלאי בגו בתאי
לבב שובב שובה היש מנוס מתשובה
ואם לדין יש תשובה.
הן כסף לחטא אדם וזהב לעון קדם
אין עומדין לו לאדם.
לבד תשובה בלב קשורה ומעשים בשי ותשורה
עומדין לפניו כשורה.
רועה דעי יבין וידין מי יעמוד יום תדין
אם אתה עושה דין:
ישעה עם לבש חרדות כחטוא אליו יקיף מצודות
שהוא יכול לחזור ולהודות
ירחם הצור גברים לקחו עמם אמרים
לומר אין לו דין ודברים.
ויושר לב ונגינה נעור באמרי בינה
ליצלן מכסופא דדינא.

רהוטה

אלי אליך בקרב היכלך נפשי אשא · יי לעד תזכור
עונות נעורי אשר היו עלי למשא · אם יצרי רמני
ארימנו. יי תזכור לי רם ונשא כל פשעי אשר עשה.

ואני עבדך ברוב חסדך לך נשאתי את עיני · עם לבבי
אשיחה לשפוך לך תחנוני · עזבתי יגועי ומרגועי ·
ישמתי ידידות נפשי תוך בית מעוני אמרתי אודה
עלי פשעי ליי'.

לבי עזבני בזכרי כי רבו משובותי ויהמו מעי
בשיחי אריד ואוריד דמעי עלי פשעי לרגעי שמע
יי' קול תחנוני ושים בנאדך דמעי. כרוב רחמיך
מחה פשעי
חנון אם כעונותינו תגמול ולמשפטיך נפשי תעמיד
ידעתי כי ביד עוני נמכרתי להרוג ולהשמיד · כל
היום כלימתי נגדי חותם על לבי ועל ידי יצמיד
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד
קצרה תפלתי להועיל לי ולבטל אף לא חצי פשעים
ואף אם יום וליל לא אדום וארכו כשנים רגעים · על כן
זחלתי להתפלל בעד עם מפשעם נגועים · המורדים
והפושעים ·
אכן נסמכתי על רחמיך הרבים מכל פשע וחובה
ועל ימינך פשוטה לקבל תשובה · נדבות פי רצה
וזכור רחמיך אוהבם נדבה ועל כל פשעים תכסה
אהבה ·

מי כמוך מורה להתעטף לקראת מעדניך איש אשר חטא
על נפשו לבל יבושו קוויך הודעת על יד ענו מלאכיך
פושעים דרכיך :
יי׳ אל רחום וחנון ברית כרת למרותיך להשלים חשקי
מתעטף לפניך · ארך אפים ורב חסד ואמת עת על ישרשי
רגלך יתחקה · נוצר חסד לאלפים לזוכר פקודיך ואותם
מנסתרות תנקה · נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר
ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה ·
זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו
מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו. ונחלתנו. : סלח
לנו אבינו. כי חטאנו. מחול לנו מלכנו.
כי פשענו. : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
האזינה יי׳ תפלתנו. והקשיבה לקול תחנונינו. : שמעה
תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ול דמעתנו אל תחרש :
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת :
אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים
יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה : באלהים הללנו כל

היום ושמך לעולם נודה סלה באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו : בך צרינו ננגח ובשמך נבוס קמינו :
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות : הנה לא ינום
ולא יישן שומר ישראל : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך : עזרנו
מעם יי׳ עושה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלנו אל
ינום שומרנו : יי׳ ישמרנו מכל רע ישמור את נפשנו :
יי׳ ישמר צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם : זכרנו יי׳
ברצון עמך פקדנו בישועתך : השב שבותנו כמו שכתוב
ושב יי׳ אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יי׳ אלהיך שמה : קבץ נדחנו כמו שכתוב
אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי׳ אלהיך ומשם
יקחך : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם
בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
את שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך

סליחה

בבקר בבקר בתם לבבו איש יעור מתנומת מחשבו
ואם לילה רע יחשוב במשכבו רצה נדבות פי השב בעת
שובו בבקר בבקר בהטיבו

אשמורת

בקר אעריך לך אל ואצפה · שוחר טוב מבקש רצונך
בכל פה · יקו רחמי סליחתך לעת מרפא · יעזוב נרתיב
חטאו מן יספה לא ישוב בדרך אשר בא בו :
בבקר בבקר יעיר לי קול קורא בגרון לעם חבלי צעקתם
אשמע מהיכלי אוהבם נדבה ואפיל גורלי בתוכם בבואם
ביתי לכל יבא
בקר תשמע קולי גואלי חי · מודה ויעזב ירוחם נא אל חי
תבשרנהו. שובו עמי ואחי לאהליכם ואמרתם כה לחי
לך לשלום כאיש אשר אמו אהבו :

תוכחה

שמעו נא תוכחת בטרם תרדו. שחת
יש קונה עולמו בשעה אחת ·
התקושט בן אדמה · והתבונן במזימה
כי תקות אנוש רמה
והשכיל כי יצור נעלה גוייתך האמולה
היא מותיב לה והוא מפרק לה ·
ויום בשאול תחתם עד גולל יסתם
כי תקרה יורד וסותם :
להחיותך טל אורה השתמש באור תורה
זו היא דרך ישרה
ועוד תקרא בציות לשכון בבור תחתיות
דא תהא למיקם ולהיות
נפש לתום מיעדת יום רגלה מועדת
צר תמות במקומה עומדת ·

חנוך

חוֹטֵא אִישׁ בְּעוֹלָמוֹ   בְּעוֹד מִשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ
וְגוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ ׃
וְיָמָיו בַּהֶבֶל מְכַלֶּה   וּשְׂחוֹק פִּיהוּ מָלֵא
בְּהֶפְקֵרָא נִיחָא לֵיהּ ׃
וְלֹא יִתְבּוֹנֵן בְּחֶדְלוֹ   כִּי תַגְמוּלוֹ כְּפָעֳלוֹ
בְּמִדָּה שֶׁמּוֹדֵד מוֹדְדִין לוֹ ׃
לֹא גַר מִיּוֹם עֲבֵרָה   יוֹם גַּר בְּסָעִיף וְנִקְרָא
כָּל הָעוֹבֵר עֲבֵירָה .
וְסֵפֶר זִכְרוֹן פְּעָלָה   מֵעִיד בְּרִדְתּוֹ שְׁאוֹלָה
אֲפִילוּ עַל עֲבֵירָה קַלָּה ׃
וּלְזֵדוֹן עִקֵּשׁ שְׁבִילָיו   וְהוּא נָלוֹז בְּמַעְגָּלָיו
זְמַנּוֹ שֶׁל שְׁטָר מוֹכִיחַ עָלָיו
יְלוּד אִשָּׁה בֶּן תֶּבֶן   כִּי שְׁנוֹתֶיךָ קְצוּבִים
וּמַעֲשֶׂיךָ בְּסֵפֶר נִכְתָּבִים ׃
וְאַתְּ נֶפֶשׁ שׁוֹבֶבֶת   הֱיִי בְּמַעֲלָךְ חוֹשֶׁבֶת
הַפִּנְקָס פְּתוּחָה וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת ׃
וְדַאֲגִי עַל עֲוֹנַיִכִי   כִּי כַּאֲשֶׁר תֵּלְכִי
תִּטְלִי מַה שֶׁכָּתוּב לִיכִי ׃
גֶּבֶר אִם אַתְּ עוֹבֵר   כְּעָפָר הוֹן הָיָה סוֹבֵר
הַיּוֹם חַי וּמָחָר בַּקֶּבֶר ׃
וְחַרְפָּךְ אֵיךְ תְּכַלֶּנּוּ   בְּרִיק עָוֶל וְתִתְעַפְּנוּ
לְמָחָר אַתְּ יוֹצֵא מִמֶּנּוּ .
וּמַעֲשׂוֹת חֹק תִּתְאַחֵר   קְרָאֵךְ מַעֲלוֹת שַׁחַר
שְׁמוֹר הַיּוֹם וַאֲנִי אֶשְׁמוֹר לְמָחָר ׃
הַמַּחְלִי מֵיִת חִלָּה   וִיעוּרוּן לְבָלוֹת שְׁאוֹלָה
עָנִי אֵין עָשִׁיר לֹא

הלוא מקרה יקרהו. ופגע יפגעהו.
עני וכהן חד שעורא הוא
ולסוף נלוז דרכו ומישיר גזרת מוריש ומעשיר
אחד עני ואחד עשיר
ענין גויות וטיבן ברבות עשרם וטובן
יוצאות בפשתי לבן
ומתיקרות בבגדיהן ומתפארות בגופיהן
יפיפיות שבהן :
וזמן שרים ורשים על פני קבר נטושים
הפשט ונתוח וכליל לאישים :
יעיר גאוה בחיותו איך לא יבן באחריתו
שמעשה ידין מבלין אותו :
ושחו בשחת גאונו ונגלו לו שם זדונו
כל מעשיו ופרטיו לפניו :
והן לא נמצא מגן שמה עליו יגן .
ששוטה זה עשה שלא כהוגן :
כל היצורים עומדים למיתה הן עתידין
לתת עליו את הדין :
כי הוא רואה וחוזה מי האיש הלזה
מה טיבו של עובר זה :
עובר עבירה אחת יצוריו ביום תוכחת
יורדים לבאר שחת :
גברים חדלו לכם מתור אחרי לבבכם
ויהי מורא שמים עליכם
כל מוצה ושותה כוס חימה ליום דין יאתה
איסתתים טעמתיה :

אשרי איש בהגברו כשהוא איש על יצרו
ועושה נחת ליוצרו
ונפש תזכה ברינה ברינה שוכן מעונה
בבואה מחמת טענה
לזאת יגורו עצמי בבואם ליום דין אשמי
טענתייהו במאי
עיני יעורי כהו כי יצרם עוררם הוא
דכפרא מעכבא להו
ואותי להחטיא נסה ומעשות רצון רם ונשא
מעכב שאור שבעיסה
יצור אין נסתר ממך וטוען במשפט בקומך
דין ומשפט אין לי עמך
ודין היום ממגור דין יושב על כסא דין
לפנים משורת הדין
תצדיק נפש נענה דין מלכא בהגיונה
דינא דמלכותא דינא

ויאמר ש׳ נגלה בתרוע׳ ואל מלך יושב ובלאת נר לרגלנו
עד הסוף כנכתב באשמורה ראשונה

תחנה

אחות קטנה תפלותיה עורכה ועונה תהלותיה
אל נא רפא נא למחלותיה תכלה שנה וקללותיה

בנועם מילים לך תקראה ושיר והלולים כי לך נאה

עד מה תעלים עינך ותראה זרים אוכלים נחלותיה

רעה את צאנך אריות זרו. ושפוך חרונך באומרים ערו.
וכנת ימינך פרצו וארו. לא השאירו. עוללותיה ׃

מתי תעלה בתך מבור ומבית כלא ויעלה תשבור
ותפליא פלא בצאתך כגבור להתם וכלה מכלותיה

חילה קבעו. הגוי כלו וטובה שבעו. ובזזו איש לו
ולבה קרעו. ובכל זאת לא ממך נעו. מעגלותיה

זמירת שבת וחשקה תגביר לחפוץ קרבת דורה ותעביר
מלב ראבת נפשה ותסיר לבקש אהבת כלולותיה ׃

נחה בנחת לנוה רבצה רב נזנחת מדור חפצה
והיא כפורחת עלתה נצה הבשילו. אשכלותיה

חזקו וגילו כי שוד גמר לצור הוחילו. בריתו שמר
לכם ותעלו. לציון ואמר סלו. סלו. מסילותיה

ויאמר שומר ישראל וגו׳

קרוה

אשמוק

אשמורה צום גדליה

שפל רוח אני אומלל ודכא   ענני צור בידך החזקה
מחה חובי שמעני יי'   וכעובד שנתי אז מתוקה
ואל תחשוב ביום דיני זדוני   ואל יהיו פשעי לי לפוקה
ואם רבו משובותי יי'   חמול כי לך יי' הצדקה.

ויאמר לך יי' הצדקה עד הסליחה כנכתב

סליחה

יעירוני רעיוני   וסיד לבי ומשאלו
הגות דברי הגיוני   בזמרת אל ומהללו
ולא אתן שנת לעיני   חיצות לילה בגללו
לחזות בנועם יי'   ולבקר בהיכלו:

הקיצותי ואחשב   כי זה אשר הקיצני
והנה קדוש יושב   תהלות הריצני
ונתן באזני קשב   ואזרני ואלצני
וחזקני ואמצני   וכל עוד רוחי ישב
אברך אשר יעצני   יצור אשר הנשמה לו והגויה מפעלו //
ואתענה לפניו   ובתענית אתענג
ובקעו דמעי עיניו   ומתקו מנוח ופנג

וְגָבַה לִבִּי בְעֵינָיו   בְּעֵת נָמֵס בָּרוֹגֶג
כְּעֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹנָיו   מִפַּחַד יִתְמוֹגֵג
וְכִי יִזְכּוֹר מַחְדָּלוֹ   יְנַשֶּׁה אֶת כָּל עֲמָלוֹ

דּוֹם לֵיל וְהַכְבֵּד   וְאַחַר שַׁחַר מְבֹא
עַד יִתְרַצֶּה עֶבֶד   וְתַחֲנוּנָיו אֶל רַבּוֹ
וְיִתְיַחֵד הָעוֹבֵד   עִם מֶלֶךְ בִּמְסִבּוֹ
וְיִשְׁפּוֹךְ לֵב דַּם וְכָבֵד   וְיָנִיר נִגַּע לְבָבוֹ
וְיָשִׁיר וְיִשָּׂא מְשָׁלוֹ   לְשֵׁם דִּגְלוֹ וּמִגְדָּלוֹ

הִנֵּה עֶבֶד עֲבָדִים   לִפְנֵי מֶלֶךְ מְלָכִים
עוֹמֵד וְיָדָיו כְּבֵדִים   וּדְמָעָיו נֶהֱלָכִים
לְךָ יְעוּרָיו כַּעֲבָדִים   בְּעוֹד חַיָּיו נִמְשָׁכִים
וְכָל קְרָבַי לְךָ מוֹדִים   וּמִתְוַדִּים וּמְבָרְכִים
סֹלּוּ לְרוֹעַ מַעֲלָלוֹ   אֲשֶׁר כַּחוֹל מִשְׁקָלוֹ
לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ   וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ

תוכחה

מֵאוֹר כָּל יְצִיר יָהִים   וְיִשְׁפְּלוּ הַגְּבוֹהִים
בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים
נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי   וּמְאֹד מְאֹד נַעֲוֵיתִי
כָּל הַיּוֹם קוֹדֵר שַׁחוֹתִי
בְּעָמְדִי בְּאֵימָה וָפַחַד   לִפְנֵי אֵל אֶחָד
אֲשֶׁר לֹא יִקַּח שׁוֹחַד
בְּזָכְרִי נֶעְכַּר כְּאֵבִי   וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי
יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי

בהתוכחם באימה   הגוף עם הנשמה
בתוכחות חימה :
בעת יבקש זדון מעל   יוצר כל המפעל
יקרא אל השמים מעל
לדין עמו כאחת   במוסר ובתוכחת
ואל הארץ מתחת :
יבקשם עון ואשמה   אשר עון בקדומה
אשר חיים על האדמה .
ויגר להם פעלם   אל אלהי העולם
במשפט על כל נעלם
לבי יחיל על ריבם   עת למשפט התיצבם
כי יי׳ יריב ריבם :
ינתק הגוף מאהלו   ויעמוד לפני מחוללו
קונהו וחשב לו
וירצה לזכות עונותיו   בדברי שיחותיו
וברוח שפתיו
מדוע עדיך הובאתי   וממקומי נשאתי
למה הרגזתני להעלות אותי
ומה תבקש את עוני   ותחפש את זדוני
ותטפול על עוני
פשעי וחטאתי הודיעני   בדינך אל תחייבני
ואל באפך פן תמעיטני :
וממני הרשע   אין לי חטאת ורשע
על דעתך כי לא ארשע
מיום יצאה ממני נשמה   הנני כאבן דומה
שוממה ומשוממה

וְהִשְׁלַכְתִּי לַקֶּבֶר מִרְמָס לְכָל עוֹבֵר
נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר
כְּצֵל בִּנְטוֹתוֹ נֶהֱלָכְתִּי מִשְּׁמֹעַ אָזְנִי הִכְבַּדְתִּי
וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי ׃
שַׁתְנִי בַּאֲפֵלוֹת וּבִמְצוּקוֹת גְּדוֹלוֹת
בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוּלוֹת ׃
זַלְעֲפוֹת מָוֶת תְּשַׁפְּתֵנִי סָבִיב וַתְּבַלְּעֵנִי
הִרְחִיק מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי ׃
וָאֱהִי לְמַשָּׂא עָלֵימוֹ כִּי הַטּוּמְאָה בֵּינֵימוֹ
שַׁתְנִי תּוֹעֵבוֹת לָמוֹ ׃
אֲשֶׁר כָּל הוֹלֵךְ בִּתְחוּמִים וְנוֹגֵעַ בַּקֶּבֶר אוֹ בַּעֲצָמִים
יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים ׃
וְנוֹגֵעַ בִּכְזַיִת מֵאָהֳלוֹ יִטְמָא בִּגְלָלוֹ
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ ׃
אִם מָגַע וְנָגַע בְּהַעֲבָרָה בְּעֶצֶם כַּשְּׂעוֹרָה
וְטָמֵא טָמֵא יִקָּרֵא ׃
אִם נָגַע בְּכַחֲצִי זַיִת מִפִּנָּה וַחֲצִי זַיִת עָלָיו חוֹנֶה
לֹא יָבֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה ׃
כִּשְׁנֵי חֲצָאֵי זֵתִים סְבִיבוֹ וְנָגְעוּ בְּקִרְבּוֹ
עוֹד טוּמְאָתוֹ בּוֹ
בַּעֲבוּר מַרְבִּית פְּשָׁעִים יִמְצְאוּ כָּל נְגָעִים
וְחָרְדוּ לִרְגָעִים ׃
לָזֹאת יֶחֱרַד אֱנוֹשׁ בְּקִרְבּוֹ בְּעוֹדֶנּוּ בִּמְסִבּוֹ
וְהַחַי יִתֵּן אֶל לִבּוֹ ׃
וְיַכּוּף כְּאַגְמוֹן רֹאשׁוֹ וְיָשׁוּב אֶל אֵל קְדוֹשׁוֹ
בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ ׃

יקרא אליו ויענהו. ומצרה יושיעהו.
וישוב אל ײ׳ וירחמהו.

רהוטה

אויבי יאמרו. אלהים נטשו ועזבו ברגע תפשוהו.
כי אין אלהים בקרבו ואני אומר לנפשי יחידתי הוחילי
לחסרי שרי וטובו אלהי צורי אחסה בו

אויבי יאמרו. גשו נא ונריב עמו דלגו ובאו אליו לביישו
ולהכלימו ואני אומר לנפשי הוחילי לחסרי צורי ונאמו
רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו

אויבי יאמרו. הנה ﭏ הגלהו. והנו בינינו נכרי ויחשבו
עלי רעה להרגי כהגרי ואני אומר לנפשי נוסי חסי במנוסי
חי ײ׳ וברוך צורי

אויבי יאמרו. זרוהו ברחת ומזרה חצי מלים ללבי יורה
ואני אומר לנפשי דינך גלוי לפני ﭏ בורא ידע מה בחשוכא
ונהורא עמיה שריה :

אויבי יאמרו. טנפוהו בקלון ושמצה יחד עלי התיחדו לקראתי
בריב ומצה ואני אומר לנפשי השליכי יהבך אל ﭏ בצרה
נמצא : עמו חכמה וגבורה לו עצה

אויבי יאמרו. האספו ﭏ עם זה כאיש אחד לכו ונהרגהו.
עד שיהיה מבינינו נכחד ואני אומר לנפשי בפיצחי אמרי
שש באדי וגם חד הנה ﭏ ישועתי אבטח ולא אפחד :

אויבי יאמרו. מתי ימות ויאבד גופו נאום יאמו לי ויחרפו.
מפה ומפה ואני אומר לנפשי נוחי רוחי כי הדיין ישליך
עליהם זעפו המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו //

אויבי יאמרו ספקו נא כפים עליו עלוז יעליצו באידי ויהמו כים גליו · ואני אומר לנפשי תענה שקטי ולבך ישליו יי׳ ישמע בקראי אליו :

אויבי יאמרו פצמוהו ושברוהו בחישה · צמתו בבור חיין ורושיהו במדושה · ואני אומר לנפשי רני ופצחי לפני אל בבקשה אלהים אל תרחק ממני יי׳ לעזרתי חושה :

אויבי יאמרו קלונות בשבילי ויקבצו כל חוטא ומחטיא · רוחשים ומתלחשים עלי לשחטי · ואני אומר לנפשי רום הרימי קולך ובכי לפני אל ומפלטי העירה והקיצה למשפטי ·

אויבי יאמרו שברנוך נתצנוך הרסנו גאונך תפסנוך חמסנוך והקהינו שינך · ואני אומר לנפשי הוחילי לאלהים ושאלי לו בקומך לחנך · בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך

אויבי יאמרו לי חורפי זדון ואומרים להכשילני · קוה יקוו ויתאוו ברשעתם להאבידני · ואני אומר לנפשי מנפילתי מצודתי יקימני · מפלטי מאויבי עז את מן קמי תרוממני :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול אל שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר
חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׃

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו ׃ כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך ׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול
תחנונינו ׃ שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל
דמעתנו אל תחרש ׃ שובנו אלהי ישענו והפר כעסך
עמנו ׃ שוב למען עבדיך שבטי נחלתך ׃ שוב
מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך ׃ שובה ישראל עד יי׳
אלהיך כי כשלת בעונך ׃ שובה יי׳ חלצה נפשנו ׃
הושיענו למען חסדך ׃ אלהים צבאות שוב נא הבט משמים
וראה ופקוד גפן זאת ׃ שובו בנים שובבים ארפא
משובותיכם הננו אתאנו לך כי אתה יי׳ אלהינו ׃

מסתאגיב

שובו בנים שובבים

לאומר ועושה בלא יגיעה
למכין לאסיר תשועה
לבורא תבל וערץ
ליושב על חוג הארץ
לגדול ומהולל בגוים
למקשיב צעקת עניים
להופך לבקר חשכה

ליוצר ארץ בחכמה ודעה
למכסה שמים בעבים ׃
לנאור נודר פרץ
ויושביה כחגבים ׃
לדורש דמי נקיים
לנותן לחם לרעבים
לפותח אוצר ברכה

לנעתר שיחה שפוכה · לגומל לחייבים
לזוכר ברית כרותה · לפתח בני תמותה
לנותן דת בלוחות חרותה · מזה ומזה הם כתובים
לחונן נפש נבאה · למשביע שואה ומשואה
למשקה עיפה בעת צמאה · באו מים על גבים
ליוצר הכל מזמין · נאמן לכל אשר בו מאמין
לבורא צפון וימין · מונה מספר לכוכבים :
לידו לשבים פתוחה · לנורא עמו סליחה
לנעים תהלה ושבחה · ליושב הכרובים
ללובש כעס וחימה · לנותן לכל חי נשמה
לתולה ארץ על בלימה · לטוב ומטיב לשבים
ללו תכרע כל ברך · ללא תמונה ולא ערך
לנותן בים דרך · ובמים עזים נתיבים :

שובו בנים שובבים

שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם הננו אתאנו לך כי אתה
יי׳ אלהינו · קחו עמכם דברים ושובו אל יי׳ ואמרו אליו
כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו : [illegible] וגם
עתה נאם יי׳ שובו עדי בכל לבבכם בצום ובכי ובמספד :
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי׳ אלהיכם כי חנון ורחום
הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה · מי יודע ישוב
ונחם והשאיר אחריו ברכה · ליי׳ הישועה על עמך
ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו :

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה
את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמיך הרבים · יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ·

סליחה

אל בית המלך לבא נקראתי רעדה אחזתני כי פיו המריתי
יי׳ שמעתי שמעך יראתי ·
במה יחידתי להנצל תוכלי יום על כן מאזני המשפט תעלי
ומה תלוני ואל שם בידך כלי להטיב ואת תרשיעי ובהבל תהבלי
בלבך לא תחשובי בשכלך לא תשכלי לאמר מה זה ואיך
ולמה נבראתי ·
רצית ללכת אחרי תאותך התענגי פה ולא זכרת אחריתך
יום אל יפחידך מאת גאותך ואל חיקך ישוב כגמול פעולתך
כי בספר רשום חקוקה אמרתך והיום לעומתך נתיבתם
הוריתי ·
הלך דבש ראית בגוית אריה אכלת ותטמאי ולא אמר איה
ואלהי המשפט יום יאסוף גוי הארצות לדין והמתים יחיה
אמרת בלבך אולי לא יהיה הוי עומד לנגדי אתאו נבראתי

מראות עיניך בים ישליכוך ותאותך לדרך רע ידריכוך
לא יועילוך אבל לתופת יוליכוך מקום כידודי גחלי אש יתיכוך
מאורות חדלך במשפט יחשיבוך תנחמי תאמרי אני לי
כי מריתי ·

תוכחה

שפכו בבית אל שיחה | ביום אמרתו שלוחה
לכו נא ונוכחה :

אמנם כשת נוכח | פנו כל אשר תשכח
ועם ישראל יתוכח :

רם וגאה וגבוה | ואשר אין בו נגה
יוכיחני אלוה :

ידע כל בלי שכח | וצפון אשר בו נוכח
ראה אלהים ויוכח :

ישר נכח עמו ירון | יהיר עושה בזדון
יהי ברככין נדון :

על עון בתוכחה | היא יובל אלי שוחה
עמוקה בארץ רווחה :

יום צרה ותוכחה | יגון לו ואנחה
כי גופו בתוך שוחה :

ולהמול לך נתתו | יום זה למשפט בחרתו
ויצור להוכיח יסדתו :

דברך אל לא לקחתי | ומצותיך זנחתי
ומה אשיב על תוכחתי :

הכעסתי משגבי | לטמון עוני בחובי
ותוכחת נאין לבי :

הבאתי שי שיחות | לאלהי הרוחות
ופי אמלא תוכחות :

רבתי ביצר נעורים | אשר על נפשי יערים
ותוכחתי לבקרים :

רוע יצרי זנחתיו נסגור לבי קרעתיו
בהעוותו והוכחתיו ׃

יסרתיו להכלימו הנני על רוב אשמו
מוכיח לרשע מומו ׃

בקשת להריח אשר בך לא תצליח
היוצר גוים הלא יוכיח ׃

רשעת ולא שבת ואם שקר חשבת
יוכיח בך ונכזבת ׃

רויתי חמת פתן עלי דת להנתן
שבט ותוכחת יתן

תנין לעשות נקמה כי יעשה ביד רמה
ובתוכחות חמה ׃

ריב לא לרחות פעמי בעמק שוחות
ואין בפי תוכחות

אל המביט לנוכח דל בבור גלות נשכח
אל ירב ואל יוכח

הן בנחשו שלחת אש חרונך וקדחת
אותה הוכחת

אל משבה נצחת הן ~~ברחה~~ קרבה לשחת
ואת כל ונוכחת

אמתך מן תנערני באורח חיים נחני
יי׳ אל באפך תוכיחני ׃

רהוטה

אזכור ימים כקדם ורשפי יגון בכסלי אבעיר
על עשרה הרוגי מלוכה כאליו הובילום לטבח אלופי

בני שעיר · אעשה מספד כתנין ואבל כיענים אעיר
מעשרה שליטים אשר היו בעיר :
נברים לקרוא בספר תורת אלהים שמו דבריהם · ובהגיעם
לגונב איש ומכרו · קיסר שומע ומבין אמריהם · ובאלה
המשפטים שאלם סוד דיניהם · ומשפטים לא חיו בהם :

יהיר זד אשר כנחש ישוך וכצפעוני יפריש · קיסר
איש צר ואויב עליהם רעה החריש · עשה בעקבה
ומשפט גונב איש ומכרו לפניהם הגיש · וידבר
אליהם מה משפט האיש ·
ישרים אשר נפשותם בפעולות תום ויושר אחוזות ·
לא נשמרו מחרב שונא ותואנותיו הקשות והעזות · לא
ידעו כי בנפשם הוא ויגלוהו רזות · חי יי׳ כי בן מות
האיש העושה זאת ·
השיב בדברי און להם קיסר תשובות · אבותיכם מכרו
אחיהם והיו אשמותם על ראשיכם משובות ואלו הם
חיים הייתי פוקד עונות באבות · ממכרין על האבות :

והם ענוהו בלב דואג ופנים נזעמים · כתר לנו שלשת
ימים לבקש שוכן מרומים · וישמע לקולם איש
הבליעל ואיש הרמים · ויאסוף אותם במשמר שלשת
ימים ·
שרים זועפים אוספו אל משמר שומרי משמרת יי׳
ועל ראשם בן גמליאל נשיא ישראל ובן אלישע ראש
כהני · אלה הם שני בני היצהר ראשי אלפי אמוני ·
שתי המשפחות אשר בחר יי׳ ·

פחד פחדו. ומשמן בשרם ירזה · וישמעאל כהן גדול
מזה בן מזה · קדש לעלות לפני יי לדעת במחזה ·
אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ·
הן אראלם זעקו. ולקולו יקוננו ויתאוננו · וישיבוהו
דבר גזרה היא מלפני דר מעוננו. · כן מאחורי הפרגוד
שמעו אזננו · מאת יי היתה זאת היא נפלאת
בעינינו. :

אבלו כלם וצעקו. אוי כי בעונות אבותינו כשלנו.
ישוב על ראשנו. און לא פעלנו. אשר לא ידענו ישאלונו.
לא חטאנו. ולא נואלנו. אבותינו חטאו. ואינם ואנחנו.
עונותיהם סבלנו. :

זך ונקי כפים רבן שמעון קם מאת קיסר לשאול ·
להורידו טרם ישמעאל כהן גדול לשאול · כי אמר
אולי אחיה כרגע אחר אשר נר ישראל יחדל חדול ·
אחרי מות הכהן הגדול: ·

ובמוהו. ישמעאל כהן גדול לדבר הפליא · חלילה לי
מראות מות נשיא עמי ורועה קהלי · ולהפיל גורל
אמר קיסר ויאמר ישמעאל משרת דת זבולי · אל
שמעון אחיו עלה אתי בגורלי :

באו להפיל גורל בן ישמעאל ומשרת דר מעון · ועד
הנשיא נפל הגורל לפקוד תחלת גוייתו ולטעון · ויבא
קיסר כנחש וכצפעון ויקח מאתם את שמעון :

ירד לטבח נשיא ישראל ורוחו עלתה לאל עילום ·
ובן אלישע ראה והוא מצעק אבי אבי גזירת ספיר ויהלום ·
ועל לב טהור ורוח קדושה התאבל בלב נמוג והלום ·

ויאמר אליהם הכהן לכו לשלום

חשקתהו בת קיסר ותאמר לאביה הט אזנך · להיות בן
אלישע נושע מחרב חרונך · לישמעאל שמעני אם טובה
אני בעיניך · לו ישמעאל יחיה לפניך ·

מאן הצר לתת שאלת בתו · ותסיתהו עוד להפשיט עור פניו
ואליה לתתו · כי אמרה בלבה מאשר רבה תפארתו · כי קרן
עור פניו בדברו אתו ·

צעק צעקה גדולה עד לקצות הארץ הלכה · ואליו בני –
האלהים יקראו בה הדן דין אמת דר זבולך · אם שנית
תזעק עולמו יחריב לכן היה לך · ויאמרו אליו בני רן
לא תשמע קולך ·

לקח אחריו רבי עקיבא לב כל איש על מותו ידם · סרקו
בשרו ומרמו עפר הארץ התאדם אוי ואבוי כי במות
רבי עקיבא פאר חכמים ומחמדם · קרית פועלי און
עקובה מדם ·

על מות רבי עקיבא חנינא בן תרדיון · דלף טורף לכל
עינים · יום לשרפו ולהביא ספוגי צמר טבולים במים ·
ורעיוני המחכים למות ואיננו. קוראים אל יי בשמים ·
באנו באש ובמים ·

ועוד הוציאו להשרף עם עמקי שפה · ספר תורה הנירון
בחיקו בנפש מרה וזעופה · נשרף הוא ותהי עמו שרופה
אמרת יי צרופה ·

מה מר מאד היום אשר בו נגזר · להמית רבי אלעזר
בן שמוע נגיד חכמות ומנזר · יום קיסר צוה קחו כוס
חמת תנינים פתנים אכזר · ונתתם אותו אל אלעזר ·

יום נהי ובכי תמרורים · על רבי ישבב הסופר ושביבי איש בלבבו בוערים · לבנו יהגה אימה איה סופר איה שוקל בפלס שכלו הרים · אבן לשקר עשה עט סופרים :

יבוך כל איש כאגמון ראשו · ותקונן ותתאונן ה׳ ותבכה במסתרים נפשו · יום להמית רבי חוצפית התורגמן חושף סתרי קדשו חשף יי׳ את זרוע קדשו :

אעיר נהי ואגדיל יגוני · למות רבי יהודה בן דמה לא דמה איש בשכל תחכמוני · אוי ואבוי לשפוך דם בן דמה דמה ראש גאוני · חלל יהודה קדש יי׳

על אלה עיני בוכיה · ונפשי עצבה · ועוד בה עשיריה רמה ונשגבה · העשירי יהיה קדש רבי יהודה בן בבא קרץ מצפון בא בא ·

אלה הם עשרה חכמי ישראל לכבוד ולתפארה · נתפסו בעון דורים וחטאתם כי גברה · אנא זכותם תעמוד לנו וממרומך לעמך תקרא · לא אשחית בעבור העשרה ·

יי׳ רם ונשא עזר שוכן מרומים · היום תכפר לעונות ותסלח אשמים וזכור היום ובכל יום ברית אבות לבנים נרחמים · אל מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה

לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול
אל שהורתנו. לומר שלש עשרה זכור לנו. היום ובכל יום ברית
שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

וסלחת לעוננו ולחטאתנו. ונחלתנו. :
סלח לנו אבינו. כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו · כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו. והקשיבה לקול תחנונינו.
שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל
תחרש : תבא לפניך תפלתנו והט אזנך לשועתנו. · פתח
שמים לתפלתנו. ודלתי מרום לזעקתנו. · אלהים שמעה
תפלתנו. האזינה לאמרי פינו. · אתה הוא מלכנו אלהים
צוה ישועות יעקב : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו.
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו :
יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך לעולם ועד : ימלוך יי׳ לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה : כי אל גדול יי׳ ומלך גדול על כל
אלהים : כי ליי׳ המלוכה ומושל בגוים : כי ליי׳ מגיננו
ולקדוש ישראל מלכנו : יי׳ שופטנו. יי׳ מחוקקנו יי׳ מלכנו
הוא יושיענו. · ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם
ועד :

מסתאגיב

ארוממך אלהי המלך

מלך שדי השוכן רומה · עושה תבל בחכמה
ונוטה שמים בעצמה · לפני מלך מלך
מלך לבדו תולה ארץ על בלימה · אהודנו. בסוד עצה עצומה
ולכן תעיד כל נשמה · יי׳ צבאות הוא מלך
מלך מסתתר בחביון מושביו · נערץ בסוד קדושים אפי רבבין
ונורא על כל סביביו · המשרתים את פני המלך
מלך הללוהו בשירה ערוכה · לי׳ מרומם על כל ברכה
והיתה ליי׳ המלוכה · והיה יי׳ למלך
מלך בורא בחסדיו מרומים · ויוסד ממדי הרומים
על נהרות וימים · יצקם המלך
מלך רם גבול לים עשה · י׳ רם ונשא
והודו שמים כסה · בשבת המלך
מלך יחיד יסוד דוק האיר וזרח · שמש מבאת מזרח
כגבור לרוץ אורח · והוא יתן מעדני מלך

ארוממך אלהי המלך

ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : יי׳ בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה . יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי מלך גדול על כל הארץ אלהים זמרו משכיל : כי ליי׳ המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי׳ המלוכה : והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד :

מי זה מלך הכבוד יי׳ עזוז וגבור יי׳ גבור מלחמה : שאו
שערים ראשיכם ושאו. פתחי עולם ויבא מלך הכבוד :
מי הוא זה מלך הכבוד יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה :
ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו.
משגב לנו. אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך.
יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. :

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו. אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

סליחה

חצות לילה אקום להודות לך — להגיד נוראותיך
קמתי לנדר שינה — לחוות תהלתך
חסדיך לא תמנן — ורובי נפלאותיך
חדשים לבקרים רבה אמונתך :
נחפשה דרכים — ונשא לבבות אל כפים
ונתודה על חטאים — אל אל בשמים
נשקוד דלתי רחמים — ולך נרים עינים
עוררה גבורתך — ועוצם חמלתך :
נשתחוה ונכרעה — ונקוד על ברך
ותחנה לפניך — נפיל במורא ומורך
כחלצתם ממרן — יפצחון רוממותך
ישיחון גדולתך יזכרון רחמיך — לשארית גוייך

עוֹרֵר הֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לִפְלֵיטַת עֲנִיֶּיךָ
וְצַוֵּה מִמְּרוֹמֶךָ קְרָא דְרוֹר לִשְׁבוּיֶיךָ
פְּדֵה נָא סְגֻלָּתְךָ רְעֵה צֹאן מַרְעִיתֶךָ
הַמֵּבִין כָּל נֶעְלָם וְיוֹדֵעַ כָּל סֵתֶר
לְעַם שׁוֹפְכִים פִּלּוּלָם מִמְּרוֹם הֵעָתֵר
טַהֵר וְכַפֵּר מַעֲלָם בִּמְקוֹם בּוֹרִית וְנֶתֶר
יִלְבְּשׁוּן מְחִילָתְךָ יִכְסוּן סְלִיחָתְךָ
חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ׃

תוכחה

רוּחַ וּבָשָׂר נִצְמָדוּ וְאֶת חֻקֶּיךָ לֹא לָמְדוּ
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ׃
אִם יִפָּקְדוּ עֲוֹנַי אֵיךְ אָרִימָה פָּנַי
לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ׃
בּוֹשׁוּ מִמַּעֲמָדָם אֲשֶׁר בֶּעָפָר יְסוֹדָם
מַה יִּתְאוֹנֵן הָאָדָם׃
גְּעוּלָה הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ אֵיךְ יַעֲמוֹד לִבָּהּ
בְּיוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ
דִּבְּרָה נֶפֶשׁ חַיָּה אֲנִי בְּמַאֲסַר הַגְּוִיָּה
נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה
הֵן כְּאִישׁ וְלַעֲנָה שָׁרְשׁוֹ רוֹדֵף תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ
יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וּמַה לִּי בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה לִשְׁכּוֹן בְּבוֹר תַּחְתִּיָּה
וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה
זַר מִדַּעַת וְשֵׂכֶל וּמִרְמִיָּה וּמִנְכֶל
מִשָּׁם חָפַר אוֹכֶל׃

חַיָּיו חֵלֶק סַכָּל   בֵּין מִשְׁתֶּה וּבֵין מַאֲכָל
כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל

טְרָפוֹ בְּדוֹחַק וְלַחַץ   לְבַקֵּשׁ גְּדוֹלוֹת נֶחָץ
וּמְצוֹאָתוֹ לֹא רוּחַץ

יְצִיר טִיט מַה אַשְׁמָתוֹ   בְּעֵת תֵּצֵא נִשְׁמָתוֹ
יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ

כְּלִי בְּיַד נֶפֶשׁ נוֹטֵל   אִם תְּטַשֵּׁהוּ בָּטֵל
כִּי יִפּוֹל לֹא יוּטָל

לָמָּה יוּסַר עַל   לֹא חָמָס וְלֹא מַעַל
צַדִּיק מַה פָּעַל

מֵאִתָּהּ הַדַּעַת   וְהִיא רוֹאָה וְשׁוֹמַעַת
וְאָנֹכִי תוֹלַעַת

נְשָׂאָהּ הַזְּמַן כֵּלֶיהָ   וְנִכְרַת בְּיוֹם תְּכַלֶּיהָ
הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ

שַׂמְתָּהּ לִי לְיוֹעֵץ   וְהִנֵּה שֵׁבֶט רוֹעֵץ
נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ

עָלַי פִּיהָ אֲנִי רָצִיתִי   וּמַה בְּיָדִי אִם לַצְתִּי
מֵחוֹמֶר קוֹרַצְתִּי

פּוֹעַל אֵין רוּחַ בְּקִרְבּוֹ   וְהָיָה בִמְסִבּוֹ
כִּכְלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ

צֶלֶם מָלֵא פְגָעִים   אִם יִקְרוּהוּ נְגָעִים
וְיָרוּם תּוֹלָעִים

קָדוֹשׁ לְךָ פְּנֵיהֶם   יוֹם תָּשִׁיב עֲוֹנֵיהֶם
עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם

רְאֵה כִּי לְיָדְךָ שׁוּבָם   וּרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה בָּם
הֵם לֹא בְיָדָם טוּבָם

שוב גוף לעפר חדלך ונפש לשמי זבולך
מידך נתנו לך
תמהו ליום תוכחות ולך אלהי הרוחות
הרחמים והסליחות
יום יבואון עדיך בצדקתך וחסדיך
עשה נא עם עבדיך
דבריך שלח וחזקני ובגלויות צדקני
ומנסתרות נקני

רהוטה

אל מי מגואלי דם אזעק ונירי שפכו דמים
בחנתי לבות משנאים ואין שונא אותי כלבבי
רבו פצעי אויבים ומכותם ואין מכה ומופצע כנפשי
הדיחוני משחיתים לחבל ואין מסית ומדיח כעיני
מגחל אל גחל התהלכתי ולא שרפני אש כחום תאותי
בפחים נלכדתי ומצודות ולא לכדני מוקש כלשוני
נשכני נחש ועקרב ואין נושך בשרי כשיני
שודדים על קל רדפוני ואין רודף אותי כרגלי
מכאובי אמיצו ממני ואין מכאוב כמריי
ויכברו מרוי לבבי ועוני יותר מכלם
אל מי אזעק ועל מי ומחריבי ממני יצאו
לא מצאתי לי טוב כי אם לבוא בסתר רחמיך
הפלא חסדיך על לב עגומים אל מלך יושב על כסא רחמים

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון

מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל · אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר ·

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה ׃

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ ׃ הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ ׃ שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ ׃ נֵר לְרַגְלֵנוּ דְּבָרְךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתֵנוּ ׃ כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרֵנוּ יְיָ וַיְיָ יַגִּיהַּ חָשְׁכֵּנוּ ׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר ׃ זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה ׃ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר ׃ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם קְנִיתָנוּ לָךְ ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים יְרַחֵם יְיָ עַל יְרֵאָיו ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חֶסֶד ׃ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו ׃ אַל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד ׃ חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז בְּרוֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר ׃ אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ ׃ תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ תִּכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ ׃ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם כִּי —

מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.

עלי רחמנא

הֲמוֹן חַסְדּוֹ וְטוּבוֹ בְּלֵיל זֶה יְעִירֵנוּ. לְבַן מֵאָז אֲהֵבוֹ כְּעֵין יְצָרֵנוּ. לִמְחוֹת אֶת חוֹבוֹ וְרָצוֹן יַעְטְרֵנוּ וּמֵרִי דְבָרִי בוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ. רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ. נְאֻם יְיָ.

אחר

יוֹם בַּאֲתֶם לְחַלּוֹת פְּנֵי אֵל רָם רָמִים צַעֲקַתְכֶם יִשְׁמַע צוּר עוֹלָמִים רַחֲמָיו עֵת תְּבַקְּשׁוּ. אֲצִילֵי עַמִּים וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּאַבְרָהָם רְחִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּיִצְחָק עֲקִידָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף אֲסִירָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּאַהֲרֹן כַּהֲנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּפִנְחָס קַנָּאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָמֵיהּ דְּדָוִד מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן צְלוֹתֵיהּ דִּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך
אפים

רחמנא אדכר לן קיימיה דעם שבטייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיהון דכלהון צדיקייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דתלת עשר מכילן דרחמי דויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

וסלחת לעוננו נר לרגלנו ככתוב נאחורי ראשונה

תחנה

מרעיד פני צורו שחר ומשפוך שיחו לא אחר
למנצח בשיר נבחר על אילת השחר :
שחרות וילדות חלפו. וכוכבי זקונים נשקפו.
ונחסתי כי החליפו. סחלפותי כצמר צחר
הומה וצמא לבית מנוחי ועל גורלו חובלה רוחי
יחידי עזבני כחי וגרוני מקרוא נחר
הסכלתי עשה ימי נפשי והרעותי גם לנפשי
וכיום נלכדתי במוקשי שחותי ולבי סחרחר
קצי ארך והשבר קצר אבל עף בלי אבר
כי בא החלום בלי שבר ודבר אשר אין לו שחר :
טלי דמעי נגרו. אש על עצמי נחרו.
ויצורי לא נכרו. מעלי עורי שחר

נא אם הרבה הסכלתי והיום סליחה שאלתי
אם לדבר בם הואלתי בעיני אדוני אל יחר
השיבנו נא ונשובה ויצון ברצונך הטיבה
שמעה סלחה והקשיבה יי עשה אל תאחר
למנצח בשיר נבחר על אילת השחר

אבינו מלכנו חטאנו לפניך — אמ
אין לנו מלך אלא אתה

אמ עשה עמנו למען שמך — אמ
חדש עלינו שנה טובה

אמ חדש עלינו גזירות טובות — אמ
בטל ממנו גזירות קשות ורעות

אמ הפר עצת אויבינו — אמ
קלקל מחשבות שונאינו

אמ שלח רפואה שלימה לכל חולי עמך — אמ
מנע מגפה מנחלתך

אמ כלא דבר וחרב ורעב ורעה וצרה ויגון ועון
ומשחית ומגפה מבני בריתך — אמ
זכור כי עפר אנחנו

אמ קרע רוע גזר דיננו — אמ
מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו

אמ מחול וסלח לכל עונותינו — אמ
מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך

אמ החזירנו בתשובה שלימה לפניך — אמ
גזור עלינו חיים טובים

אמ כתבנו בספר חיים טובים — אמ

כְּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר רְפוּאוֹת

אמ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה אמ

כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וִישׁוּעָה

אמ הַצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב אמ

הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחָךְ

אמ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ אמ

חֲמוֹל עַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ

אמ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ אמ

קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

אמ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ אמ

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ

אמ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וַעֲנֵנוּ אמ

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

אמ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

שֶׁנִּקְרָא בְּאַהֲבָה עָלֵינוּ

אמ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה וָחֶסֶד

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ

וְהוֹשִׁיעֵנוּ

תקה

אשמורה שניה של עשרת ימי תשובה

ישפל רוח אני אומלל ודכא · ענני עור בירך החזקה
מחה חובי שמעני יי׳ / וכעובר שנתי אז מתוקה
ואל תחשוב ביום דיני זדוני · ואל יהיו פשעי לי לפוקה
ואם רבו משובותי יי׳ / חמול כי לך יי׳ הצדקה ׃

ויאמר לך יי׳ הצדקה עד הסליחה כנכתב

סליחה

אלהים שחרתיך · ועורך אשפוך שיחי
ומקדם אהבתיך · בכל מאדי ובכל כחי
ובעין לבי שרתיך · ואמנם אתה נוחי
נפשי איויתיך · בלילה אף רוחי ׃
יחידה כיום מהרי · לקראת אלהים להכון
ומהור זמן התנערי · לא יועיל ולא יסכון
וקרבת אלהים בחרי · ומקום גבוהים לשכון
ומטנף הטהרי · בלב בר ורוח נכון
והבלי עולם שכחי · ובקר עורך שבחי ׃
הדורי לב ישרתי · ושפתי רננות אפצה
ובער עמך חשתי · בטוב שיר אותך לרצה
ובנשף קדמתי · היות חנך מוצא

עֲנֵה קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי | וְנִדְבוֹת פִּיךָ אֶרְצֶה
כִּקְטֹרֶת עַל מִזְבְּחִי | וּכְרֵיחַ נִיחוֹחִי
וִימִין הָאֵל תַּצְבִּיא | גְבוּרָתְךָ לְתַלְפִּיּוֹת
וְנִדְחֵי אֲפָסִים לְשׁוֹבְבִי | מִמִּין פְּרִיצֵי חַיּוֹת
לְהַנְחִילָם נַחֲלַת צְבִי | וְכִימֵי קֶדֶם לִהְיוֹת
וּזְמַן יְשׁוּעוֹת לְקָרְבִי | לֵב נִדְכָּאִים לְהַחֲיוֹת
וּצְרִי יִשְׁעִי תַּמְרִיחִי | עַל הַשְּׁחִין וַיֶּחִי
דְּרוֹשׁ אֶת בֶּן אֲמָתֶךָ | וּרְצֵה יְצִיר פָּעֳלֶךָ
וּבִנְתִיב יִרְאָתֶךָ | נְחֵנִי בְמַעְגָּלֶיךָ
הֱיוֹתִי מִמְּתֵי בְרִיתֶךָ | וְהַחוֹסִים עָלֶיךָ
אֶשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ | קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ
בָּם מַרְגּוֹעִי וְנוֹחִי | וְעֻזִּי וּמִבְטַחִי
הֲלִי לָשׁוֹן וּפֶה לַעֲנוֹת | עַל רוֹעַ מַעֲלָלַי
וְהֵם קָמוּ בִי זְדוֹנוֹת | וּפָרְשׂוּ רֶשֶׁת לְרַגְלָי
אֲעוֹרֵר שִׂפְתֵי רְנָנוֹת | וְאַאֲרִיךְ לָשׁוֹן מַהֲלָלַי
וְאֵיטִיב שִׁיר וּנְגִינוֹת | לַיְיָ גּוֹמֵל עָלָי
מַצִּיל מִשְּׁאוֹל רוּחִי | וְאֶת רַגְלַי מִדֶּחִי
נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ | בַּלַּיְלָה אַף רוּחִי

תוכחה

יְשֵׁנֵי לֵב מַה לָּכֶם | נָא הִתְבּוֹנְנוּ בָּכֶם
מַה הָיְתָה רֵאשִׁיתְכֶם | וּמַה תִּהְיֶה אַחֲרִיתְכֶם
אֶת נַפְשְׁכֶם רִאשׁוֹנָה | בִּינוּ וּבָאַחֲרוֹנָה
וְזִכְרוּ אֶת בּוֹרַאֲכֶם | וְהִתְחֲזוּהוּ מִבְּשַׂרְכֶם
בָּכֶם תַּבְנִית עוֹלָם | דְּמוּת הַדְּבָרִים כֻּלָּם
וְתַחַת יָדוֹ נַפְשְׁכֶם | הַחַיָּה אֲשֶׁר בִּלְבַבְכֶם

רֹאשׁ בֵּיתְכֶם מִשְׁכָּנוֹ וּבְמוֹחַ אַרְמוֹנוֹ
וּבִגְוִיָּתְכֶם נְשָׁמָה כְּמוֹ מֶלֶךְ בַּאֲדָמָה
הַצּוֹפִים עֵינֵיכֶם וְהַשּׁוֹעֲרִים אָזְנֵיכֶם
וְהַמְשָׁרְתִים יְדֵיכֶם וְהַנְּעָרִים רַגְלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם שַׂר הַשֵּׂכֶל וּבָכֶם יֵצֶר נוֹכֵל
וְהַכָּבֵד לְמַאֲכָלְכֶם וְהַכְּלָיוֹת לְתַאֲוֹתְכֶם
זֶה כָּל יְסוֹד וְכָל בִּנְיָן לְהוֹעִיל הוּא וּלְעִנְיָן
וְאַרְבָּעָה יִתְרוֹמְמוּן זֶה אֶל זֶה יִלָּחֵמוּ
רְאוּ בְּנוּחַ חוֹם לְבַבְכֶם יֵצֵא וְיִבְרַח מַלְכְּכֶם
וְהָעֲלִיּוֹת יוּשְׁפָּלוּ וְהַבָּתִּים נָפָלוּ
הַגְּוִיָּה תִשָּׁאֵה וּבָהּ תּוֹלַעַת תֵּרָאֶה
וְהַמֶּלֶךְ בְּיוֹם צֵאתוֹ לֹא יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ
חַיִּים בְּשֵׂכֶל אַתֶּם תִּחְיוּ וְאִם לֹא יְדַעְתֶּם
כַּבְּהֵמוֹת נֶחֱשָׁבִים וְהַמֵּתִים הֵם טוֹבִים
זִכְרוּ זֹאת וְהַשְׂכִּילוּ וְלָדַעַת הוֹאִילוּ
רוּחֲכֶם מִי יְבִיאֶנָּה וּמִי זֶה יוֹצִיאֶנָּה
קְחוּ כָּל הַלֵּב וּתְרְאוּ הַדְּבָרִים אֵיךְ נִבְרָאוּ
וְהַכִּירוּ הַבּוֹרֵא וּמִי כָמוֹהוּ מוֹרֶה

רהוטה

אָנָא סְלַח נָא לְשָׁבִים עָדֶיךָ בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ
בְּלֵילוֹת יִחוּדֶךָ כַּפֵּר נָא עֲוֹנָם כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ סְלַח נָא
לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ
יְצַרְנוּ בָּנִית בְּטֶרֶם חוֹלַלְתָּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֵי תְשׁוּבָה
הוֹרֵיתָנוּ גָּאֶה קַיֵּם לָנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ

דרוש נא ידידיך עונם סלח העתר לתפלתם כזבח ממולח
והצלל בים כל עון נאלח · כי אתה יי׳ טוב וסלח

זמן ישעך לזרויים במזרה חסדיך יקדמונו יצורים בורא ·
טובך שבענו ואפך בנו אל יחרה כי עמך הסליחה למען
תורא :

יודע ועד אליך תלויות עינינו כבוש כעסך עמנו וחיש ישועתנו
להגנו. קבל ושיחת תחנונינו · למען שמך יי׳ וסלחת לעוננו .

משתטחים לפניך בנוה היכלך נאומם הקשב משמי זבולך
שגב העם המתחננים למולך וסלחת לעמך אשר חטאו
לך ·

ערוב נא תפלת עם עני ונבזה פלאיך העצומים יחזון במחזה
צבאיך ענותם אל תבזה סלח נא לעון העם הזה ·

קבל בתשובה שופכי שיחה רצה תחנתם כעולה ומנחה
שדי תמציאם מחילה וסליחה יי׳ שמעה יי׳ סלחה ·

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון -
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם
בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה
זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו
מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יי׳ ושם נאמר ·

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון

ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון
ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ו[illegible] ונחלתנו :
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל
קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו
: שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש
ואלהים מלכנו מקדם פועל ישועות בקרב הארץ : כי אל
גדול יי׳ ומלך גדול על כל אלהים : כי ליי׳ מגננו ולקדוש
ישראל מלכנו : יי׳ שופטנו יי׳ מחוקקנו יי׳ מלכנו
הוא יושיענו :

מסתאג׳יב

יי׳ מלכנו הוא יושיענו

יי׳ אדיר השוכן מרומים ומלכותו מלכות כל עולמים
מנהג עולמו במדת רחמים אלהים בשמך הושיענו :
נפלאים עד מאד מעשיו ועצומים לאין חקר נסיו
יהללוהו זרע עמוסיו ישלח ממרום ויושיענו :
ימינו טפחה על גבהי עליה ובתבונה יסד ממדי נשיה
גדול העצה ורב העליליה נוראות בצדק תעננו :
דובר צדק בזרועו עולם נושא בחפצו וכרצונו הכל עושה
יי׳ הקשיבה ועשה ששון ושמחה תשמיענו :
ותיק העונה עתרות ונמצא מאד עזרה בצרות
דלה איומה מבור וממסגרות הושיענו אלהי ישענו :
דמעתינו שים בנאדך וזכור רחמיך וחסדיך :

והקשב נאקת עבדיך	עזרנו אלהי ישענו
חלץ איומה משחת	וטהר משובה נמחת
ושובבם בשובה ונחת	שובנו אלהי ישענו
זה כמה בעלונו אדנים	ושטפונו המים הזדונים
ואותנו היום מענים	למה מדרכיך תתענו
קוראיך היום תרחם	ואל באפך תיסרם ותוכיחם
ובעצתך הטובה תנחם	דרכיך יי׳ הודיענו

יי׳ מלכנו הוא יושיענו

יי׳ שופטנו יי׳ מחוקקנו יי׳ מלכנו הוא יושיענו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור יי׳ מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יי׳ עזוז וגבור יי׳ גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה : כי ליי׳ המלוכה ומושל בגוים ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי׳ המלוכה : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה

ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה

קרוב לכל קוראיך היה נא קרוב לשועינו.
כי חסדך שחרנו. מעריש יצועינו.
ובשמך אתאנו. לכבוש תעתועינו.
יי' מלכנו. הוא יושיענו.
ביי' חסינו. וזכרו שעשועינו.
מתוך יצוקותינו. ימלחץ קובענו.
אנא יצור ישענו. כפר חובותינו.
כי בשמך בטחנו לכבוש את פשעינו
מגדל עוז שם יי' תחת צלו נברחה
בצרתה לנו. על רחמיו נבטחה
זכרו מעוזנו. ובו נגיל ונשמחה
ובשמו עתה באנו. לרפאת את נגענו.
הושיעה שה אובד מנוער נענועו
וגדודו ונועו יהי כופר תעתועו
וראה נאקו ורעו מפי אריה ולועו
ושובבנו לרבצנו. ובמרעה טוב רענו.
והט אזן לשיחנו. היום בהשמיענו.
יי' מלכנו. הוא יושיענו.

תוכחה

אמונת יה נפש חכי ותצדיקי דין מלכי
למשפט עמדי כי אלהי עולם יי'

לבבי בקרבי חמרמר   ואולם מחטוא נשמר
ועל טוב ועל רע אומר   נפלה נא ביד יי׃
בהכברו כבני חלוף   חרב מות ישלוף
הכל יעבור ויחלוף   ונשגב לבדו יי׃
ביום תפול תרדמה   וניטמה הנשמה
וכל אדם לאדמה   ותוכן רוחות יי׃
ומה תקוה מקור אכזב   כי הרבה שוד וכזב
ובחזקתו עזב   את תורת יי׃
הסיתוהו ימי עבו   וגאה בגאון עדיו
קשה לבב גם בחליו   לא דרש את יי׃
בעוד נר אל כו יאר   יגבה והוא על פי באר
ואפר כי יתפאר   הייטב בעיני יי׃
ועל מה זה בטוח   כלי אובד זנוח
בהעלות הרוח   המיטב ליי׃
יום בית אבנים יחזה   נמאס כחרש נבזה
ואיש לא ידע אי זה   עבר רוח יי׃
ושב עפר כשהיה   ואלו אלף חיה
והימים אשר היה   הוא שאול ליי׃
שאל איה השרים   והמה הגבורים
ואיה הנזכרים   בספר מלחמות יי׃
כבר חלפה אהבתם   וסרה כל קנאתם
גם אברה שנאתם   מתחת שמי יי׃
בחייהם גבהו.   ולשאול לא תמהו.
וגם במקום ההוא   אכן יש יי׃
ונחנו מה קוינו.   ופנין לא חלינו.
כאלו לא ראינו   את מוסר יי׃

וְהֵן מָחָר נִגְרַע | הַיֵּשׁ בַּמֶּה נִפְרַע
וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע | מַה נַּעֲבוֹד אֶת יְיָ׳
וְרוּחַ בְּהֵמָה תִּכְלֶה | וְרוּחַ אָדָם תַּעֲלֶה
וְאוּלָם מִכָּל אֵלֶּה | מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ׳
רַק הָעוֹמְדִים בְּסוֹדוֹ | אֲשֶׁר שָׁם עֲלֵיהֶם הוֹדוֹ
וְנַפְשָׁם עִם כֵּס כְּבוֹדוֹ | לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ׳
אֲשֶׁר שָׂמוּ כָּל יְמוֹתָם | מְסִלּוֹת אֵל בִּלְבָבוֹתָם
וַיִּלְמְדוּ נַפְשׁוֹתָם | לְהִתְיַיצֵּב עַל יְיָ׳
הַמַּפְלִיא בַּחֲסָדָיו | בֵּין בּוֹגְדָיו וַעֲבָדָיו
וְהַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו | יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ׳
אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם | כְּאוֹר מֵאֵשׁ הִצִּילָם
וְאֵלֶּה לְדִרְאוֹן עוֹלָם | בָּעֲרָה בָם אֵשׁ יְיָ׳
יָעוּר אֲשֶׁר לוֹ הַמְּעִיר | מַגְפוֹתֵינוּ יָעִיר
וְנַפְשׁוֹת עֲבָדָיו יָעִיר | אֱמוּנִים נוֹצֵר יְיָ׳
אֱמוּנִים הַנֶּאֱמָנִים | לִרְאוֹת פָּנִים בְּפָנִים
כְּבוֹדוֹ וּבַאֲשֶׁר חוֹנִים | חוֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ׳

רהוטה

הָאֵל יִסְלַח לְכָל זָדוֹן | וּבְשָׂטָן יִגְעַר מָדוֹן
יִגְעַר מֶלֶךְ שָׁלוֹם וְאָדוֹן | עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא
שְׂפַת דַּל יִפְתַּח וְשִׂיחוֹ | יַאֲזִין לְהוֹרוֹת אָרְחוֹ
אֵל יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ | מִי כָמוֹהוּ מוֹרֶה
נִדְכֶּה לִבִּי בְּחֶטְאִי | סְלִיחָה אֶשְׁאַל לְבוֹרְאִי
וְאֶרְדּוֹף רְצוֹנוֹ בְּקָרְאִי | כַּאֲשֶׁר יִרְדּוֹף הַקּוֹרֵא
יִגְמוֹל לְעַמִּי אַשְׁמָתוֹ | צוֹעֵק וְנוֹעֶה לְעוּמָּתוֹ
וִירַחֵם בֶּן אֲמָתוֹ | זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֶה

רעיון לרעיע יצרו · יסרו מאז יוצרו
והוסיף עוד ליסרו · כי אמר מקרה :
יחזק שכלנו ויגבר · ולב זונה ישבר
וישחה יצר מתגבר · רשע עריץ ומתערה
נרו יגה במקדשי · ויצא לנכור שלישי
חוטר מגזע ישי · ונצר משרשיו יפרה
אנא מלך נורא ואיום · המצא לאסירי חטא פדיום
זכור לנו היום ובכל יום · ברית שלש עשרה :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל ישהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם · וכן כתוב · וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך · האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו : שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : קומה יי׳ למנוחתך אתה וארון עזך · זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה :

זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך · זכור
עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו ·
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור · טרף נתן ליראיו
יזכור לעולם בריתו · ויזכור להם בריתו וינחם כרוב חסדיו ·
זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך ·

מסתאג׳יב

זכרנו יי׳ ברצון עמך

אנא אזון נא ישועינו · והעבר מריינו ורשעינו
עזרנו אלהי ישענו · על דבר כבוד שמך
נוראות תולה בבא חזיון · אל מסתתר בשפריר חביון
חלץ עם עני ואביון · משאון קמיך
יה לשועתי העתר · ועניך מבור התר
כגורל זרועך הותר · באים היום לרוממך
דכא צר ואויב הלנו · והפר כעסך עמנו
אם עונינו ענו בנו · יי׳ עשה למען שמך
וזכור ברית שלש איתנים · וחסדי דוד הנאמנים
ועל עם נגדך מתחננים · השקיפה ממעון שמיך
יום יום לבבי כים יהמה · בראותי ישלום ציר ורומה
קשת ואני זה כמה · נשאתי אימיך
רבך הקם לעם הנאלם · וזכור לנו ברית עולם
אל ישוב דך נכלם · עני ואביון יהללו שמך
חוברות המונך בשמך יגילון · זדים ועריצים מגעתך יחילון
קוראיך בשלום יובלון · לבית קדשך ואולמך

זכרנו יי׳ ברצון עמך

זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך · זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו · זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי׳ : יי׳ שמך לעולם יי׳ זכרך לדור ודור זכור לנו ברית אבות כמו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור עשה עמנו כמו שכתוב אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הטה

אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו. אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ·

סליחה

יעלה שוע עמך · עורי למרומך
חנון לקול שועם · הקשב משמיך
קבל תפלתם · ועשה למען שמך
זכרנו יי׳ ברצון עמך
עורי צור ישועתי · צפה נא לגלותי
וראה את דלותי · ותקים את שפלותי
והעבר את חטאתי · ואל תבזה ענותי
ואל תעלם אזנך · לרוחתי לשועתי
ועשה נא עמי · למען הנעקד למען שמך

חֲשׂוֹף זְרוֹעַ קָדְשֶׁךָ וְחוֹן שְׁאֵרִית עַמֶּךָ
הַהֲרוּגִים עָלֶיךָ הַלְחוּצִים עַל שְׁמֶךָ
וְעוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ וְיֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ
וְעַל עַם לֹא יְדָעוּךָ שְׁפוֹךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ
קְרִיאַת עָנִי וְאֶבְיוֹן הַעֲלֵה לִמְעוֹנֶךָ
וְלִתְפִלַּת עֲבָדֶיךָ פְּקוּחוֹת יִהְיוּ עֵינֶיךָ
וְשׁוּבָה בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ וְרַחֵם אֶבְיוֹנֶךָ
וְאִם גָּבַר הֶעָוֹן עֲשֵׂה אַתָּה לְמַעַנְךָ
וְנִפְלָאוֹת לְמַשּׁוּאוֹת הָרִימָה פְעָמֶיךָ
זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ ׃

תוכחה

יְחִידָה הַחֲטָאָה בְּיוֹם דִּין הִנֵּה בָאָה
לְהִתְוַדּוֹת עַל מַעֲלָה וַיְיָ יִסְלַח לָהּ
עִירַת תּוֹם וַעֲתֶרֶת קְחִי לָךְ מִצְטַיֶּרֶת
וְחֶסֶד הָכִינִי עוֹד מֵרוֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד
חַלִּי נָא פְּנֵי יוֹצְרֵךְ וְשִׁבְרִי אֶת גְּאוֹן יִצְרֵךְ
בְּכִי עָלָיו וְהִתְעַנִּית בּוֹאִי נָא וְהִשְׁתַּחֲוִית
קוּמִי מַהֵר עֲהָרִי לַיְיָ וְהִטָּהֲרִי
כִּי עַד כֹּה מִפְּשָׁעַי לֹא רוּחַצְתְּ לְמִשְׁעִי
בְּמֵי דִמְעָה הִתְרַחֲצִי וּבָם לְקוֹנֵךְ הִתְרַצִּי
וְחִיל תְּהִי סוֹבֶלֶת כְּאִשָּׁה מִתְאַבֶּלֶת
נִחֶלֶת בִּשְׁחִין חֲלָךְ הִכָּה אוֹתָךְ מַעֲלָךְ
דַּבֶּלֶת תְּפִלָּה מִרְחִי עַל הַשְּׁחִין וַיֶּחִי

יגעת ברוב הבל   ברדשך תענוג תבל
כי תתית בלבושה   ותיטב את ראשה
הקריבי מקום מנחה   לבבך ושפכי שיחה
והאל בתפלתך   יתן את שאלתך
ואם דמעתך תזילי   בזאת נפשך תעילי
בכנף עצתי תחסי   רעי וראי מה תעשי
דרשתי רעיוני   להוכיחם בהגיוני
העתירו ‎ֵי‎ מלבכם   נוכח יי׳ דרככם
הרבו בביתו שירה   ונבא לפניו תשורה
מטוב הגיונינו.   לברך את אדוננו.
באו שעריו בתורה   תודה וזמרה חמודה
ושמחו בו במעלכם   וישמח גם הוא בכם
נגידים לפניו אמלל   ואם אמנע ימהלל
למה עלי ארמתי   החיה יי׳ אותי
נעלה על כל רמים.   ואין שני ביקומים
כמותו אין בנשיה   וכמוהו לא נהיה
תכן איש על אדמה   ונפח באפיו נשמה
ושת בכח הנשים   ארבעה חרשים
נבראתם בני אדם   בנפלאות אשר קדם
מאפס תבראו.   ומאין תבאו.
אזנים ואפים   ושת בכם וידים
ועין לראות פעלו   וחיך אוכל יטעם לו
לבב בעל חכמה   וגופת חן מרוקמה
וייצר משחית ארר   יושב לו בחדר
השיא לבו בחטאו   כי לחטוא משיאו
ולא הבין הבער   כי עורנו נער

איך נסכל אחי רימה · איש נוצר מאדמה
יצרו בתכל עובד · ואחריתו עדי אובד
יאחר על היין · ויאהב כל מחמד עין
וחשק נעור ורק · אשה כנחל שורק
נפתה איך לא תזכור · עון אותך יעכור
ויום דין כל מפעלך · למועד שמור לך
איך תשמח הגבר · ומחר אתה בקבר
ותהיה לשאול שוחר · ונהפכת לאיש אחר
הלוא תראה מות גברים · יקברום אנשים אחרים
הלוא תביט בעין שכלך · המה עושים גם לך
וזה עודנו לא שב · עד במתים נחשב
ויהיו אותו נושאים · בשדה עמק רפאים
זרקה בו שיבתו · וזעו שומרי ביתו
ויקרב אל הפתחים · וחיתו לממתים
הנה בא עד סופו · וישחיתו את גופו
ואת כוחו יגביהו · כי מלאך יי׳ הוא
מאתו נפרדות · את ארבע היסודות
ומכנו נתכים · את חמשת המלכים
לא יבין ולא ירגיש · וממקומו לא ימיש
ומשפתיו הברורים · אין אומר ואין דברים
טרם יריחוהו · במים ידיחוהו
וגופתו האמולה · היא לוטה בשמלה
כעת מהר בנסעו · יעזוב לאחר יגעו
ויניח כל מאדו · ומאומה אין בידו
העת שב להבל · יורידוהו לתבל
ויודעיו יום שברון · נושאים את הארון

לְבַלְעוֹ פִּיהוּ פִּצָה · אַבְרוֹן וְהָאִישׁ יֵצֵא
מְרָעָה אֶל רָעָה · וְנָסַב הַקַּרְקָעָה
אַחֲרֵי אוֹתוֹ קְבָרוֹ · עָלָיו עָפָר צָבְרוֹ
וְאִישׁ אִישׁ יָרִים קוֹלוֹת · גּוֹלוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת
רֵעִים אֲשֶׁר חָרְדוּ · מֵאִתּוֹ נִפְרָדוּ
וְהוּא יִשָּׁאֵר נִגְנָז · אֶל הַסֶּלַע הַלָּז
יֵצֵא הַקְּפָדָה · מְחַרְדָה לַחֲרָדָה
זְעוּכִים בְּשִׁית יָמִיר · וְהוּא יוֹשֵׁב בְּשָׁמִיר
הַגְּוִיָּה הַיְקָרָה · בְּתֵיבַת חוֹמֶר סְגוּרָה
עֲלֵי עָפָר שׁוֹכֶבֶת · וְהָיָה הִיא רוֹכֶבֶת
וְיָקִיצוּ הַמְזַעְזְעִים · הֵמָּה הַתּוֹלָעִים
אָז יַעֲלוּ בְּאִישׁוֹנָיו · וְיִנַּקְּרוּ אֶת עֵינָיו
לוֹ יֵשׁ אָדָם דוֹבֵר · כְּעֵת שָׁכְנוֹ בַּקֶּבֶר
יַעֲנֶה בְּלֵב נָמֵס · פַּנַּעְתִּי אֶת מַס
יֹאכַל עָשׁ וְלֹא יַחְמוֹל · בְּשָׂרִי וְהִנֵּה אֶתְמוֹל
קָם בְּגוּפָתִי בְּאִשִּׁי · וְעַתָּה יָרִים רֹאשִׁי
לְמִשְׁלַח עָשׁ וּלְמִרְמָס · עוֹרִי רָגַע וַיִּמָּאֵס
כָּל עוֹרְקַי יִכּוֹשׁוּ · וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ
בְּבֹא שָׁנִים עָשָׂר חֳדָשִׁים · נִשְׁכַּח מִלֵּב אֲנָשִׁים
הוּא רָקָב וַיֹּאכַל · וְאֶת שֵׁם הָאִישׁ נָבָל
אֶתְמוֹל בִּבְכִי זָעָקוּ · רֵעָיו וְעַתָּה יִשְׂחָקוּ
וַיִּתַּמּוּ יְמֵי בִּכְיוֹ · וְהִנֵּה מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ
כַּבָּה יְקָרָה לְנִבְזֶה · כָּל יְלוּד אִשָּׁה וְכָזֶה
יְמִיתוּן כָּל בְּנֵי נְשִׁיָּה · וְאֵין קִצָּה לַגְּוִיָּה
וְרָעָה עַל כָּל אֵלֶּה · יוֹם לָדִין הָאֵל עוֹלֶה
וּמַלְאֲכֵי מִשְׁפָּט יֶחֱזֶה · עוֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה

של שחרית [illegible]

ישבע מפרי ידיו פרי מגדין או חסדין
ובו לעד יקום כחשו וישוב עמלו בראשו
ולכן כל איש לבב וכל איש בדרכו שובב
לשרת פני אל אחד ולעבדו שכם אחד
אם נא תדרשו לשכנו תשבעו מזיו עדנו
כחיות משרתות כלם העומדות על תלם
אליכם אקרא אישים יחדין ראשים כרשים
לעבוד פני אל קדם כי זה כל האדם

רהוטה

האל מעון לכל נברא קדמון מעולם נקרא
וכן יעיד בספר התורה מעונה אלהי קדם
שפה אחת לכל הבריות כי אתה עד לא שמי עליות
ומטרם ארצות תחתיות ומראש הררי קדם
נטפי תהלות נזולו ובשמן זמירות יבולו
קדושים ובשירים יסולו לרוכב בשמי שמי קדם
יה אם תעינו כשכור נפשנו ביד חטא אל תמכור
והיום רחם תזכור זכור עדתך קנית קדם
ראה יראו עינינו בבנין היכל מכוננו
וחיש השיבנו לאיתננו חדש ימינו כקדם
יחלפון אלילי מגרי אל והביא מלאך גואל
להיות מושל בישראל ותוצאותיו מקדם
חזקנו חסיך הקרה לפנינו ויישעך הורה
זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו
שהודעת לענו מקדם

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות

מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו · סלח לנו. אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו.

כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך · האזינה יי׳ תפלתנו. והקשיבה לקול תחנונינו · שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : נר לרגלנו דברך ואור לנתיבתנו : כי אתה תאיר נרנו יי׳ ויי׳ יגיה חשכנו : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה · זכור לנו ברית אבות כמו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור · זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

עלי רחמנא

המן חסדו וטובו בליל זה יעירנו. לבן מאז אהבו כעין יצרנו. למחות את חוטא ברצון יעטרנו. נמרי דברי בו זכור אזכרנו. רחם ארחמנו. נאם יי׳

אחר

יום באתם לחלות פני אל רם רמים
צעקתכם ישמע צור עולמים רחמיו עת תבקשו.
אצילי עמים ואל שדי יתן לכם רחמים

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקידא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבר
ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון

רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף אסירא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא בדיל ויעבר
ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים

רחמנא אדכר לן קיימיה דפנחס קנאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא בדיל ויעבר
ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון

רחמנא אדכר לן קיימיה דעם שבטייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיהון דכלהון צדיקייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דתלת עשר מכילן דרחמי דויעבר.

ואחר ויעבר וסלחת עד לרגלנו כתוב באשמורה ראשונה
והתחנה ואבינו מלכנו הקדיש בכוס גדולה

אשמורה שלישית של עשרת ימי תשובה

שפל רוח אני אומלל ודכא עניני יעור בידך החזקה
מחה חובי שמעני יי׳ וכעובר שנתי אז מתוקה
ולא תחשוב ביום דיני זדוני ולא יהיו פשעי לי לפוקה
ואם רבו משובותי יי׳ חמול כי לך יי׳ הצדקה ·

ויאמר לך יי׳ הצדקה עד הסליחה

סליחה

מתריעה בתחנונים ובנעים זמירי מלות
התעשת לבן אמונים דופק שערי תפלות
והעת אישים ישנים קורא באישון אפלות
על משמרתי אנכי נצב כל הלילות
מישנים בחבלי שוא ומאהבה בעבותים
שכחתם בכלוא אידם באשמנים כמתים
איה גואלם ופודם אשר חסדיו נצמתים
והאותות והמופתים והמסות הגדולות
ישמו אז כרם שמת ותטעהו שורק
ואיך גדרו פרצת ועובר עליו יורק
ויד צריו הגברת ויהי נעור ורק
ויפארו פארותיו ויעוללוהו במסלות

האזינה שועתם והתעשת נא לקולם
ואל תעלם בצרתם עינך מאבלם
והחישה גאולתם כי אתה הוא גואלם
והשלך כל חטאתם כמו אבן במצולות׃

תוכחה

אם חסדך ישכחנו ותורתך זנחנו.
זכור כי עפר אנחנו׃
איכה תפקוד בחימה על תולעת ורמה
עפר מן האדמה׃
כתוכה הוכן רבעו והן קצר נסעו
ובעפר ימות גזעו׃
נאוני מית ישסף ולא הועיל בהתאסף
אם כעפר כסף
דמי לבי על עיני הולכתי לרוב עוני
ועוללתי על עפר קרני
הן תאוה הסיתני ובחיותה תמיתני
ולעפר מות תשפתני׃
ואפת באמרי שפר אולי גאוני יפר
ואנכי עפר ואפר׃
זמן נוער אשר צפר מסך לי צוף שפר
עם חמת זוחלי עפר׃
חטאי שם לי מרכב ולא בנתי עד ארכב
כי עתה לעפר אשכב
טופל שקר במלה יצפון עון בגילה
וכבודי לעפר ישכן סלה׃

של ערבית יו׳ התענה

ישימון אנשים כנפשם יום בו יבא מוקשם
ויעלו עפר על ראשם
כליהם מלא כחש ורגליהם למות תחש
ילחכו עפר כנחש :
להלוך יצאו רחופים שכון בתים ריצופים
חורי עפר וכפים
מלכים אשר נשגבו ואביונים יראבו.
יחד על עפר ישכבו.
נפשם באנשי שפר לא יחיו בהון ישפר
מערמות העפר :
סכלו חיל ינוב כי צופו חמת עכשוב
ואדם אל עפר ישוב :
עניה התקוששי זכרי והתאוששי
עפר התפלשי :
פשעך סבב וכוין טבעך בטיט היון
כי לא יצא מעפר און :
יצועה בגלות לבו ישחהו שר בקרבו
יתן בעפר חרבו
קול זמנו יעירהו. שאונו יכניעהו.
יתן בעפר פיהו.
רוע ימים ופירדם נכונים לילדי אדם
אשר בעפר יסודם :
שאול ואבדון רפקים כי הם למחסה ליקום
ואחריו על עפר יקום :
תומה שם תרבני או חטא תריבני
ואל עפר תשיבני :

אֲנִי גֶּבֶר לְרוֹב רַחְשִׁי   וְעָוֹן עָבַר רֹאשִׁי
דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
נַפְשִׁי בְּטֶרֶם מוֹתֵךְ   אִם תְּיַקֵּךְ מַחֲלָתֵךְ
וּכְמֵעָפָר תָּשַׁח אִמְרָתֵךְ
יֶחֱזַק כְּאֵב וּכְוִיָּה   וַיָּשׁוּב כְּבוֹר תַּחְתִּיָּה
הֶעָפָר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה ׃
מֶלֶךְ מִכֹּל נִבְדָּל   מָעוֹז לָאֶבְיוֹן וּמִגְדָּל
מֵקִים מֵעָפָר דָּל ׃
שֶׁקֶר וְחֵטְא סָרוּחַ   תְּזָרֶה לְכָל רוּחַ
כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ ׃
הֲיֵשׁ שׁוֹפֵט בִּלְתֶּךָ   אִם תְּחַבֵּל מְלַאכְתֶּךָ
הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ ׃
הוֹשִׁיעָה בֶּן עָפָר   וְכִי שָׁכְבוּ מְתֵי מִסְפָּר
עַם רַב כֶּעָפָר
קַבֵּץ נְדוּדוֹ בְּיַחַד   פַּזֵּר עֲוֹנָיו כְּאֶחָד
טָמְנֵם בֶּעָפָר יָחַד ׃
טִירוֹתָם יְכוֹנֵנוּ.   וּבָם מֵהֶם יְרַנְּנוּ.
וְאֶת עֲפָרָהּ יְחוֹנֵנוּ.
נַחֵם עַם אֲרָכוּ.   יְמֵי עָנְיוֹ וְנִמְשָׁכוּ.
וְאוֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ.
חָזוֹן קֶדֶם יְסֻפַּר   וְיִתָּקַע בְּשׁוֹפָר
הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר ׃

רהוטה

אֲמִיצָה כֹּמֵנוּ. אֲשַׁמְתֵּנוּ.   אַשְׁמָתֵנוּ. עָנְתָה בָּנוּ.
בָּנוּ. מַכְאוֹב גָּדוֹל   גָּדוֹל יוֹם דִּינֵנוּ.

דינו לאור הוצא הוצא אסירים וינחו.
וינחו טרופי זדים זדים מכרום חנם
חנם תעשה טובה טובה מאתך יקוו.
יקוו נחומים כתובים כתובים על לוח לבם
לבם ישיב מושיע מושיע יראם נוראים
נוראים מעשיך סלה סלה יודוך עבדיך.
עבדיך מנוף פדיתם פדיתם ותצים צום
צום קדש קראתו קראתו יום רצון
רצון תעטר שבים שבים אליך תקבל
תקבל רנתם והקשב אל מלך יושב

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים
עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול אל
שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד
ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה' ושם נאמר

ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.
סלח לנו אבינו כי חטאנו
מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה ה' טוב וסלח ורב
חסד לכל קוראיך האזינה ה' תפלתנו. והקשיבה לקול

תחנוננו. שמעה תפלתנו יי' וישועתנו. האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת : אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו. סלה : לכו ונשובה אל יי' כי הוא טרף וירפאנו. יך ויחבשנו. תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח

מסתאג'יב

תודיענו אורח חיים

אמרי האזינו עדת אמוני · בחיצות לילה באתי בבית ארמוני · אתם הדבקים ביי' · כלכם חיים.

בינו בנים מראשית וקחו מוסר · יי' האמירכם על כל מלך ושר · תנו אל לבבכם כי מי כל בשר · אשר לא שמע קול אלהים חיים :

גאל את אבותינו. מיד עם לענם השביעום · אויבים בלחשם הכום פצעום · לולי חרה יי' בם ורב ריבם בלעום · אזי חיים

דברי עצתם בהתועצם עליהם שמענו ונרעם · בהתחכמם עליהם כואו ונשקעם · במים הזדונים ונבלעם · בשאול חיים

העבידו אותם בעבודת פרך ואין חסד גומל · ונפשם בחרה מות מחיים כי אין מרחם וחומל · קראו קרוב לקוראיו ויאמרו למה תתן לעמל · אור וחיים :

וירא את עניים וברוב חסדו שלח עבדו להדיק · מעבידים
כי קרוב יום אידם וחרב לשונו עליהם הריק · ראו אותותם
אשר עשה ויראו כי מי יצדיק · מקור חיים

זעם עליהם והשחיתם בעשרה מיני · נגעים ידועים
פוצעים העול והזונה · הוציאם משם להתהלך לפני
אלהים באור החיים ׃
חטאת פשעם הוסיפו וערכו מערכת · רדפום ברכבם
להשיבם אל הינוק ואל המתהפכת · אמרו לכו לסבלותיכם
כי לא תוסיפו ללכת · אורח חיים ׃
טובו דודיו לידידו קראו שמע לקול נאקתו · הצילנו אל נא
נאבדה בנפש מינוקנו · ראה לחיינו אתה יי' מחסנו וחלקנו
בארץ חיים ׃
ירד ובכה ויתחנן ויצעק אל אלהימו · רחום על עקב בשתם
וברוב פשעיהם הדיחמו · תשית מות עלימו · ירדו
בשאול חיים ׃
כביר כח יצוה לגזור הים ולעבור ישראל לקצת גבולו ·
ואחריהם יבא פרעה וכל חילו · ותשוב הים על מצרים כי כל
באיה לא ישובון ולא · ישיגו ארחות חיים ׃
לגזרים גזר הים ויעברו אבותינו בקרבו · ואויבים אשר
פשעו טבעו כי שב הים לאיתנו למסיבו · נבאר קומם
ונמס כל יקומם וכל אשר בו · מאהבתו אותם ונפשו כנפשם
קשורה להחיותם בו · ולאור באור החיים ׃
מאהבתו הנחילם דת טהורה · ולעמו הנחיל דת יקרה ·
יי' מסיני בא לתת מצוה ותורה · אור ודרך
חיים ׃

נתן תורה טהורה ונאמנה · קראת ראשים לראשית ישרי אל אמונה · הזהירם שמעו נא וראו כי ביד לשונה ·
מות וחיים ·

סודו והודו גלה לבניו נאמניו והודיע · בין דרך מות וחיים השמיע · שלח דברו ולארץ הגיע · ויעמוד
בין המתים ובין החיים

עמי אוהבם נדבה ועצתי הטובה השמיע לאזניך · למען לא תספה בעונך ראה בעיניך · בתורתי החיים והמות נתתי
לפניך · ובחרת בחיים

פקח עיניך על פעליך לשמור חקי · כי צדק משפטיך יצדיקך ויושר דרכי · נצור מצותי בלבבך למען תהיה כי
פעולת צדיק לחיים :

צוררי וסוררי אויבי ועוזבי בשמחה לא ישמחו · צל שאול ירדו ואל מות ביתם ישחו · אם לא ישובו לי בקצפי ובאפי
אצמיתם ויסחו · מספר חיים ; קפץ אפו ברחמין · ועל חוטא האיר · נר חמלתו ומדרך מות אותו הסיר
למען סורו משאול השאיר · באפו חיים :

רמז לחוטא להתודות על חטאתו וראשון ראשון · יעבירם ואם פשו פשעיו כמי פישון · אל ישוב רך נכלם כי מרפא
לשון · עץ חיים :

שמעו בנים וקחו מעץ החיים והדעת · קראו אליו כי תפלתכם לכם סליחתו מגעת · שמעוני ופגעו בעד חטאתכם
ואוזן שומעת · תוכחות חיים

תנו כבוד והדר והודיעם נעים סעפה · לשונכם להציל נפשכם ולבבכם מיראתו אל יפנה · קראנהו בהיותו קרוב ובאו לאור
באור פני · מלך חיים ·

אני לא אחשך פי ועל פשעי אשחרנו · על משמרתי אעמוד ובתפלתי אדרשנו · אקראהו בהמצאו כי ממנו
תוצאות חיים
בקר אלי תשמע קולי לכפר על מעלי ותחיש · למלט נפשי כפח מוקשי ומחטא מחפיר ומבאיש · החייני ברחמיך כי אין בי מעשים לי אני האיש · החפץ חיים ׃

ברכה וחיים כתבני בקומי עתה · ואתה יצריק את בנך תצדיק הבוטח ברחמיך והצילני ממחתה · ובספר ברכה וחיים כתבני ואספרה אל חק יי׳ · אמר אלי בני אתה
הכתוב לחיים ׃
ניב שפתיך שמעתי בשר אותי כרוב רחמיך · אנכי אנכי מוחה פשעיך על נועם באמריך · אחליצך משאול וירבו ימיך
ויוסיפו לך שנות חיים ׃
חזק ידי עם נצב לפניך לעירת חטאתיו יגלד · ומצפה סליחתך ומפחד פשעיו בחילה יסלד · כתבם בספר חיים ברכה ושלום
ויהיו ממתים מחלד · חלקם בחיים ׃

תודיעני אורח חיים

תודיענו אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח · באלהים הללנו כל היום · ושמך לעולם נודה סלה ׃ באלהים נעשה חיל · והוא יבוס צרינו ׃ בך צרינו ננגח · ובשמך נבוס קמינו ׃ כי הושעתנו מצרינו · ומשנאינו הבישות · ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה · יי׳ צבאות עמנו · משגב לנו אלהי יעקב

סֶלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׃ יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ ׃

סליחה

שַׁחַר קַמְתִּי לְהוֹדוֹת   לְךָ אֱלֹהַי תְּהִלָּתִי
וָאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר   וְאוֹדִיעֲךָ חַטָּאתִי
וְתִתֵּן לִי בָּזֶה   שָׂכָר לִפְעֻלָּתִי
נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי   וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי
לְפָנִים זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל   לְמַקְרִיבֵי הַקָּרְבָּן
אִם חַטָּאתִי כַּשָּׁנִי   כְּלוֹ הַפָּךְ לַלָּבָן
וְאַדַּדֶּה כָּל שְׁנוֹתַי   אֲנִי תָּמִיד עַל חֻרְבָּן
וְאֵין לִי לְבַד מִלָּתִי   וְעוֹלָתִי זְבִיחָתִי
מִזְבֵּחַ בִּהְיוֹתוֹ   נִקְדָּשׁ לִזְבִיחָה
וְהֵבִיא אִישׁ אֶת זִבְחוֹ   וְנִכְפַּר בִּסְלִיחָה
אֶפֶס מִנִּי מִכֹּהֵן   וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה
תּוֹדָתִי זְבִיחָתִי   וְשִׁירָתִי מִנְחָתִי
הֵן בִּהְיוֹת הָעֲבוֹדָה   וְכֹהֲנִים עַל מִשְׁמֶרֶת
הֲלֹא חַטָּאתִי מְכַפֶּרֶת   וְהָעוֹלָה מְבַשֶּׂרֶת
אֵין חַטָּאת וְאֵין עוֹלָה   וְלֹא חֵלֶב וְיוֹתֶרֶת
וְאֶשְׁפּוֹךְ אֶת רִנָּתִי   וְאַפִּיל אֶת תְּחִנָּתִי

אל עבדך יהי תשובה

הֵן קֹדֶם בַּמִּקְדָּשׁ בְּקוּם זְרִיזִים בְּאַשְׁמוּרֶת
טְהוֹרִים נִצָּבוּ לְהַפִּיס וַחֲרָשִׁים לִקְטוֹרֶת
וְאֵין לְבוֹנָה וְאֵין קְטוֹרֶת וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁחַרְחוֹרֶת
בְּהִתְוַדּוֹתִי חַטָּאתִי יְהִי קָרְבַּן תּוֹרָתִי
חָזָה קָדוֹשׁ כִּי יָדִי כַּבְּרָה עַל אַנְחָתִי
וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדִי וְאֵין לִי בֵּית מְנוּחָתִי
לְבַד בֶּן אַזְכִּיר שִׁמְךָ מָעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי
הָעֲבֵר אֶת חַטָּאתִי וְעַתָּה בִּי צָדַקְתִּי
נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי׃

תוכחה

יִשְׁפְּכוּ בְּבֵית יְיָ שִׂיחָה בְּיוֹם אֲמַרְתּוֹ שְׁלוּחָה
לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה׃
אָמְנָם כִּי שָׁת נֹכַח פְּנוּ כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּח
וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתְוַכַּח
רָם וְגָאֶה וְגָבוֹהַּ וַאֲשֶׁר אֵין בּוֹ נֹיַהּ
יוֹכִיחֵנוּ אֱלוֹהַּ׃
יֵדַע כָּל בְּלִי יִשְׁכַּח וְצָפוּן אֲשֶׁר אֵין בּוֹ נֹכַח
רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח
יַשַׁר נֹכַח עַמּוֹ יָדוֹן יָהִיר עוֹשֶׂה בְזָדוֹן
יְהִי בְּרִרְבִּיו נָדוֹן׃
עַל עָוֹן בְּתוֹכֵחָה הוּא יוּבַל אֱלֵי שׁוּחָה
עֲמוּקָה בְּאֶפֶס רְוָחָה׃
יוֹם צָרָה וְתוֹכֵחָה יָגוֹן לוֹ וַאֲנָחָה
כִּי גוּפָא בְּתוֹךְ שׁוּחָה׃

ולהמול לך נתתו   יום זה למשפט בחרתו
וציור להוכיח יסדתו
דרכך יי לא לקחתי   ומצותיך זנחתי
ומה אשיב על תוכחתי :
הכעסתי משגבי   לטמון עוני בחבי
ותוכחת נאץ לבי
הבאתי שי שיחות   לאלהי הרוחות
ופי אמלא תוכחות :
רבתי ביצר נעורים   אשר על נפשי יערים
ותוכחתי לבקרים
רוע לבי זנחתיו   וסגור לבי קרעתיו
בהעוותו והוכחתיו
יסרתיו להכלימו   הנני על רוב אשמו
מוכיח לרשע מומו
בקשת להדיח   אשר בך לא תצליח
היוסר גוים הלא יוכיח :
רשעת ולא שבת   ואם שקר חשבת
יוכיח בך ונבובת
רויתי חמס פתן   עלי דת להנתן
שבט ותוכחת יתן :
תכין לעשות נקמה   כי יעשה ביד רמה
ובתוכחות חמה
ריב לא לדחות   ופעמי בעמק שוחות
ואין בפיו תוכחות
יי המביט לנוכח   דל בבור גלות נשכח
יי יריב ויי יוכח :

הן בנפשו שלחת   אש חרונך וקדחת
אותה הוכחת :
יי משובה נצחת   הן קרבה לשחת
ואת כל ונוכחת
אמתך מן תנערני   כאורח חיים תנחני
יי אל באפך תוכיחני

רהוטה

אנא סלח נא לשבים עדיך בכל לב ובכל נפש בלילות יחודך · כפר נא עונם כי הם עבדיך · סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך :

יוצרנו בנת בטרם חוללתנו · כי כן דרכי תושבה הורתנו · גאה קיים לנו כאשר הבטחתנו · וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

דרוש נא ידידיך עונם סלח · העתר לתפלתם כזבח ממולח · והצלל בים כל עון נאלח כי אתה יי טוב וסלח :

זמן ישעך לזרויים במזרה · חסדיך יקדמונו יצורים בורא · טובך שבענו ואפך בנו אל יחרה · כי עמך הסליחה למען תורא :

יודע ועד אליך תלויות עינינו · כבוש בעסך עמנו · וחיש ישועתנו · להגנו קבל ושיחת תחנונינו · למען שמך יי וסלחת לעוננו :

משתטחים לפניך בנוה היכלך · נאומם הקשב משמי זבולך · שגב העם המתחננים למולך · וסלחת לעמך אשר חטאו לך ·

ערוב נא תפלת עם עני ונבזה · כמלאיך העצומים יחזון במחזה · צבאיך ענותם אל תבזה · סלח נא לעון העם הזה ·

קבל בתשובה שופכי שיחה · רצה תחנתם כעולה ומנחה · שדי תמציאם מחילה וסליחה · יי׳ שמעה יי׳ סלחה ׃ ·

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות סוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב · וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר ׃

ויעבר

יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

וסלחת

לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃ סלח לנו אבינו כי חטאנו · מחול לנו מלכנו כי פשענו ׃ כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו ׃ שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש ׃ זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו · זכור יי׳ חבת ירושלים ואהבת ציון אל תשכח לנצח · זכור יי׳ לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה יי׳

זכרנו

אמן

שמך לעולם יי' זכרך לדור ודור : זכרנו יי'
ברצון עמך פקדנו בישועתך :

מסתאג׳יב :

זכרנו יי' ברצון עמך

יי' דרך עדותיך הבננו. ומיד חטא פדנו והצילנו.
פנה אלינו וחננו. כמשפט לאוהבי שמך.
נאור השם נתיבותיו על כנפי אורה · ועליותיו במים קרה
כי מקדם שמך נקרא על עירך ועל עמך.
יודע סתרי מצפונים חסדך הודע היום לבנים
ואל תזכור לנו עונות ראשונים · מהר יקדמונו רחמיך
מתי תביט בעני עמך · כי צרים יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך
הרימה פעמיך ושלח בם חרונך · וברוב גאונך תהרוס קמיך
שיתמו כגלגל ושלח בם קצפך · כי החריבו ביתך ושממו סיפיך
ויישינם מהרה חרון אפך שפוך עליהם זעמך
הלנצח אלהי אביון ישכח ובתוכחות מוסר תמיד יוכח
קומה יי' אל תשכח קול צורריך שאון קמיך :

זכרנו יי' ברצון עמך

זכרנו יי' ברצון עמך פקדנו בישועתך : קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך · זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יי' : טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו :
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : ויזכור להם
בריתו וינחם כרוב חסדיו · זכור רחמיך יי' וחסדיך כי

זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם מעולם המה ׃ לי״י הישועה על עמך ברכתך סלה ׃ י״י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ׃ י״י צבאות אשרי אדם בוטח בך ׃ י״י הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ׃

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים ׃ י״י שמעה י״י סלחה י״י הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ׃

סליחה

שעה עליון	לקול אביון	מכסא כבודך
מלך רב	לך יערב	חין שועת ידידיך
אבי יתומים	תמוך תמימים	ואל תרף ידיך

זכור לאברהם ליצחק ולישר׳ עבדיך ׃

מלא עולם	לעם נכלם	ברוב פשעו וסכלותו
זכות קדמון	ברית אב המון	זכרה לו בגלותו
חזה עטתו	ושוב שבותו	כי אתה איילותו
ואם חטא	וגם שטח	הננו בידך ׃

אלהי חי	בכל טוחי	אתנפלה לפניך
סלח בחסדך	עון עבדך	ואל תביאמו בדינך
ורחמיך	לעמך	זכרה בעת חרונך
ואם חמסו	ולא עשו	ככל הטוב בעיניך

ברית נעקר   יהי נפקד   וחליצם מיקודיך

לך יומם   אל מרומם   בזמרתי אקדמך
חצות לילי   בכל חילי   אהודך וארוממך
מחה פשעי   וחיש ישעי   והפר את זעמך
והנחם   וחוס ורחם   על עירך ועל עמך
ותום אישתם   אשר נחתם   על כסא מרומך
עוררהו   וזכרהו   לעם נושאי אימך
זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך

תוכחה

שוממתי ברוב יגוני   ליום יפקד עוני
מה נאמר לאדני :
אומללתי ונאלמתי   בזכרי אשר אשמתי
בושתי וגם נכלמתי :
בהבל כלו ימי   מפני בושת עלומי
אין שלום בעצמי
נחלתי קורחת   במגילה נמתחת
והנושא בא לקחת
דבקתי במחשבי   ונפשי יודעת כי
גר ותושב אנכי :
הוי כי יבא יומי   אזי איקץ מחלומי
ואשובה אל מקומי
ועל חטאי אשר עבר   ועל פשעי אשר גבר
מה אשיב שולחי דבר

[illegible]

זדון לבי השיאני   ועון אשר הלאני
מבטן קראני
חשב נפשו נבל   כעץ שתול על יובל
והוא לקברות יובל
טפל שקר בתוכו   ונטה מהלכו
ויפן כה וכה
יושלך כאבן דומה   ולא ישא לבית מהומה
מכל אשר לו מאומה
כעלם מתואר ורקום   פתע פתאום עקים
ואשר שכב לא יקום
כחו לא סמכתהו.   עת נפשו נשאתהו.
אף כי אש אכלתהו.
לכרתני באשמתי   הלא זה דבר נשמתי
עד היותי על אדמתי
לזאת נפשי נשמה   כאיש שוכב בלב ימה
וערום אשוב שמה
משובה נשאתי   וללבבי קראתי
אנכי חטאתי
נכוחה לא חשבת   ובשרירות דבקת
מה לך כי טעקת
שאי נפשי אשמתך   ראי חטאתך לעומתך
גם את שאי כלמתך
עת אדאג לעוני   ישיבו לי רעיוני
אפלה נא ביד יי
פנה ממכון שבתך   ופתח לי דלתיך
כי אין בלתך

צור הגן בעדני ומעונותי פדני
ואורחותיך למדני
קולי שמע בחסדך ואם אעמוד לנגדך
אל תט באף עבדך
ראה עניי ועונני אני בידך הנני
ואתה יי' חנני
שלח אמתך וחסדך לעם צועקים נגדך
ולי אני עבדך
תסלח לאשמותינו ואל תפקוד עלומנו
כי צל ימינו

רהוטה

אני אדרוש אל אל ברית כרת ליקותיאל
גלה אזנו והודיע דעת רחמיו והשמיע
העת שחת עמו אשר אהב ויעשו להם אלהי זהב
זעק משה נמצא ברחמיך חן בעיניך אני ועמך
טוב דרכך הודיעני וחנך יודע איפה כי מצאתי חן בעיניך
כביר כח ענהו שמעתי תפלתך לתת מחר שאלתך
משה השכים ועלה בסיני נראה את פני יי'
סגר אלוה בעדו עתריו בענן כבודו
פאר שכינתו לבש ויתיצב שם עמו צור נתעטף בכבודו
ויקרא בשמו קרא שליש עשרה ומאתו ענו נזהר
ראה ועשה כמראה אשר הראת בהר שעה אשר יפריצו
בני גדר תעשה לפני זה הסדר אקיים בשמעי תחנונך
ברית כרתי לעיניך ואם חטאו ופשעו בני
נסוגו מאחרי יי' כי ברית מדותי יזכרו שאול סליחה

ויעתרו. נאמן ברית מרותי לכל ישראל ובו יצדק אנוש עם אל׃

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה׃

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו. מלכנו כי פשענו. כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו. שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש. נר לרגלנו דבריך ואור לנתיבתנו׃ כי אתה תאיר נרנו. יי׳ ויי׳ יגיה חשכנו. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור׃ זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך׃ זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה. זכור לנו ברית אבות כמו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור. זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך. כרחם אב על בנים ירחם יי׳ על יראיו׃ חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדל

חסד · טוב ייי לכל ורחמיו על כל מעשיו
אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד · חננו ייי חננו כי רב שבענו בוז
ברוגז רחם תזכור · אתה ייי לא תכלא רחמיך ממנו.
חסדך ואמתך תמיד יצרונו · תשוב תרחמנו תכבוש
עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו · זכור
רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך · ויאמר
אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ייי לפניך
וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר
ארחם ·

עלי רחמנא

המון חסדו וטובו · בליל זה יעירנו.
לבן מאז אהבו · כעין יצרנו.
למחות את חובו · וריצון יעטרנו · ומרי דברי בו
זכור אזכרנו. רחם ארחמנו. נאם ייי

אחר

יום באתם לחלות · פני אל רם רמים
צעקתכם ישמע · יצור עולמים · רחמיו עת תבקשו.
אצילי עמים · ואל שדי יתן לכם רחמים ·

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקידא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבר
ויעבר ייי על פניו ויקרא ייי ייי אל רחום וחנון
ארך אפים ·

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן זְכוּתֵיהּ דְיוֹסֵף אֲסִירָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְאַהֲרֹן כַּהֲנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם׃

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְפִינְחָס קַנָּאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְדָוִד מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן צְלוֹתֵיהּ דִשְׁלֹמֹה מַלְכָּא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם׃

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהּ דְעַם שִׁבְטַיָּיא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימֵיהוֹן דְכֻלְּהוֹן צַדִּיקַיָּיא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לַן קְיָימָא דִתְלָת עֲשַׂר מְכִילָן דְרַחֲמֵי דְוַיַּעֲבֹר׃

ויאמר ויעבר וסלחת נר לרגלנו ככתוב בסליחה ראשונה

תחנה

אֱמוּנִים שִׁחֲרוּ. פְּנֵי אֲדוֹנֵיהֶם וּבֵית אֵל בָּחֲרוּ.
מִמְּעוֹנֵיהֶם אַךְ עֵת זָכְרוּ. אֶת עֲוֹנֵיהֶם
חֲרָדָה גְדוֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃
נַפְשִׁים חָרְדוּ. בְּיוֹם לְפָנָיו וְלִבּוֹת פָּחֲדוּ.
מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו אַךְ לֹא כִחֲדוּ. כָּל אִישׁ עֲוֹנָיו
כִּי הוּא יַכִּיר מַעֲבָדֵיהֶם׃
יְרֵאִים קָמוּ. בַּלֵּילוֹת זָעוּ. וְרַבִּים הָמוּ.

על מערכת יום תשובה

וִיתְרוֹעֲעוּ   וְאַחֲרוֹן נָמוּ   חָלוּ וָרָעוּ
כּוֹכְבֵי שְׁחָרִים וּכְסִילֵיהֶם

מְאֹד חָרִיתָ   בִּפְלֵיטֵהֶם   וְלֹא פָּנִיתָ
אֶל שְׂרִידֵיהֶם   וְרוֹשׁ הִשְׁקִיתָ   כָּל מְכוּרֵיהֶם
וְלֹא רִבִּיתָ   בִּמְחִירֵיהֶם :

שַׁדַּי עַל מָה   אַפְּךָ יֶחֱרֶה   דַּבֵּר נֶחָמָה
לָהֶם הַקְרֵה   וַעֲזוֹב חֵימָה   מֵעַם מוֹרֶה
הוֹלְכִים אַחֲרֵי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם

הָשֵׁב שְׁבוּתָם   לִמְעוֹנֵיהֶם   כְּנוֹס גָּלוּתָם
לִמְכוֹנֵיהֶם   וּבְטִירוֹתָם   וּבְחַצְרֵיהֶם
יְבַלּוּ יְמֵיהֶם   בַּטּוֹב וּשְׁנֵיהֶם .

ויאמר אבינו מלכנו כנכתב בצום גדליה .

תמה

אשמורת רביעית של עשרת ימי תשובה

ישפל רוח אני אומלל ודכא ענני יוצר בידך החזקה
מחה חובי שמעני יי׳ וכעובר שנתי אז מתוקה
ואל תחשוב ביום דיני זדוני ואל יהיו פשעי לי לפוקה
ואם רבו משובותי יי׳ חמול כי לך יי׳ הצדקה ·

ויחתר לך יי׳ הצדקה עד הסליחה כנכתב

סליחה

מנומם בעת קומם להמליכך בני רחומים
שעה שועם היה ישעם וכתבנו לחיים ולרחמים
חמול אבי כי תביא במשפט על כל עלומים
שלח בריתך מלכותך מלכות כל עולמים ·

ביום מקרא תהי נורא עיניך עלי לטובה
ובלט נחה רל ומחה עון וחטאת כתובה
שא פשע וחיש ישע בהשקט ונחת ושובה
לך אשיר כי תשיר משובה בת שובבה
ולא אעלים כי חבלים נפלו לי בנעימים ·

זה היום אשר איום יצר ראש פעולתו

וצוהו … והוא … ולא שמר מצותו
ובו נשפט כי למשפט נברא מתחלתו
זה לאידו וזה ליצורו … זה לחיו וזה למותו
גרור פרצי לאור והוציא דיני כשמש בצאתו
בשמים שבעתים כאור שבעת הימים .

אני עבדך כרוב חסדך עשה עמי לטובה אות
וכימי צאת באין יוצאת הראני נפלאות
ושא הנס צור וכנס הפזורים בכל פאות
והמאורים מאירים אור להם ולא יאות
בעוז מלכי בושו כי מלאך יי׳ צבאות
רצה נשפי נדבות פי כמו עולות ושלמים
שלח פדותך מלכותך מלכות כל עולמים .

תוכחה

מאד כל יצר יהים וישפלו הגבוהים
בקום למשפט אלהים
נפוגותי ונדכיתי ומאד מאד נעניתי
כל היום קודר שחותי
בעמדי באימה ופחד לפני אל אחד
אשר לא יקח שוחד .
בזכרי נעכר כאבי ולבי חלל בקרבי
יראה ורעד יבא בי .
בהתוכחם באימה הגוף עם הנשמה
בתוכחות חימה :

אל עשרת ימי תשובה

בעת יבקש זדון ומעל יוצר כל המפעל
יקרא אל השמים מעל ·
לדין עמו כאחת במוסר ותוכחת
ואל הארץ מתחת ·
יבקשם עון ואשמה אשר עון בקרומה
אשר הם חיים על האדמה
ויגד להם פעלם אל אלהי עולם
במשפט על כל נעלם ·
לבי יחיל על ריבם עת למשפט התיצבם
כי יי׳ יריב ריבם ·
ינתק הגוף מאהלו ויעמוד לפני מחוללו
קונהו וחשב לו
וירצה לזכות עונותיו בדברי שיחותיו
וברוח שפתיו :
מרוע ערכך הובאתי וממקומי נשאתי
למה הרגזתני להעלות אותי ·
ומה תבקש את עוני ותחפש את זדוני
ותטפול על עוני
פשעי וחטאתי הודיעני בדינך אל תחייבני
ואל באפך פן תמעיטני ·
וממני הפשע אין לי חטא ופשע
על דעתך כי לא ארשע
מיום יצאה מני נשמה הנני כאבן דומה
שוממה ומשוממה ·
והשלכתי לקבר מרמס לכל עובר
נפעמתי ולא אדבר

כצל בנטותו נהלכתי ומשמוע אזני הכבדתי
ואור עיני גם הם אין אתי ׃

שתני באפילות ובמצוקות גדולות
במחשכים במצולות ׃

זלעפות מות תשפתני סביב ותבליעני
הירחק מיודעי ממני ׃

ואהי למשא עלימו והטומאה בינימו
שתני תועבות למו ׃

אשר כל הולך בתחומים ונוגע בקבר או בעצמים
יטמא שבעת ימים ׃

ונוגע ככזית מאהלו יטמא בגללו
כמשפט הזה יעשה לו ׃

אם פגע ונגע בהעברה בעצם כשעורה
טמא טמא יקרא ׃

אם נגע בכחצי זית מופנה וחצי זית עליו חונה
לא יבא אל תוך המחנה ׃

כשני חצאי זתים סביבו ונגעו בקרבו
עוד טומאתו בו ׃

בעבור מרבית פשעים ימצאו כל נגעים
וחרדו לרגעים ׃

לזאת יחרד אנוש בקרבו בעודנו במסיבו
והחי יתן אל לבו ׃

ויכוף כאגמון ראשו וישוב אל קדושו
בכל לבבו ובכל נפשו ׃

יקרא אליו ויענהו ומצרה יושיעהו
וישוב אל יי׳ וירחמהו ׃

רהוטה

אלכה ואשובה יי אישי הראישון אשר מאז נצרני
כאישון · בחור כארזים תהלתו בכל לשון ·
בזכרי כו איננו מניח לי לישון ·
גאלני בזרוני מבין קדשים · גם כללני יופי וכלים
חדשים · דבר פי יי פי קדושים · דבקני אצלו
בכתובה וקדושין ·
הרבה מוהר ומקנה וקנין · הגדיל השמחה בכל
ענין · ונייר וכייר ויצייר בית חתנות ובנין
ומסר לישרתני עלסות אין מנין ·
זבח הכין ושלם נדריו · זכרני זכר טוב בחסדיו
חצרות קטורות תכן בחצריו · חתני המלך הביאני
חדריו ·
טבלתי ובאתי אצלו בעדי עדים · טהרותיו נתנו ריח
דודאים · יצועי עלה ולן בין שדים ימינו תחבקני
חבוק ידים ·
כמעט רגע ארע דבר · כבודו המיר וחק שבר
לפתי דרך ורוח לא לדבר לצתי נאצתי ורודי חמק
עבר
מעי המו לדודי אשר קנני · מה לידידי בט[illegible]
אשר התנני · נשא רגליו ולא חנני · גם ו[illegible]א
מצאתיו קראתיו ולא ענני ·
סורה אדני סורה חננתי כמה · סוב ולא פנה
הוחלתי זה כמה · עליו לבי ככנור יהמה · עיני
נגרה ולא תדמה

פִּקְפֵּק בְּכִבּוּד לְמוֹרֵד עֲנִיּוֹת · פִּתְחֵי נְדָה שָׁם נְקִיּוֹת
צְנוּפָה צְנֵפָה כַּדּוּר בַּחַיּוֹת צְעִירָה צְרוּרָה אַלְמְנוּת
חַיּוֹת ·
קַוֵּה קִוִּיתִי יוֹם נֶחָמָה · קִרְבַּת נְטוּשָׁה בְּאַף וּבְחֵמָה
רִשְׁפֵי אֵשׁ הָיָה לָהּ לְחוֹמָה · רַחֵם תְּרַחֵם אֶת לֹא רוּחָמָה ·

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית מִבֵּין שׁוֹסַיִךְ · שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה
בָךְ · יֹאמַר חוֹסַיִךְ · תָּבוֹאִי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה רַעְיָתִי
מַעֲשַׂיִךְ · תָּעִיר אַהֲבָה כִּי בוֹעֲלַיִךְ עוֹשַׂיִךְ ·
יָרוֹעַ תָּרִיעַ פְּנֵי צֹאנֵךְ · צִיּוֹן מִכְלַל יֹפִי הֵטִיבָה בִּרְצוֹנֵךְ
חַסְדְּךָ יְרַנְּנוּ צִדְקוֹת פִּרְזוֹנֵךְ · קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אַל תַּעְלֵם
אָזְנְךָ ·

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה
לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל ·
אֵל הוֹרֵיתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם · וְכֵן כָּתוּב
וַיֵּרֶד יי׳ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי׳ וְשָׁם
נֶאֱמַר ·

וַיַּעֲבֹר יי׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי׳ יי׳ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה ·

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ ·
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל

לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. ׃ כִּי אַתָּה יְיָ׳ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ ׃ הַאֲזִינָה יְיָ׳ תְּפִלָּתֵנוּ. וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ ׃ שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ׳ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ ׃ שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ ׃ עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ ׃ שִׁמְעָה יְיָ׳ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ. הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ. בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה ׃ שׁוּבָה יְיָ׳ אֶת שְׁבוּתֵנוּ. כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב ׃ שׁוּבָה יְיָ׳ עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ ׃ הֲלֹא אַתָּה תָשׁוּב תְּחַיֵּינוּ. וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ ׃ כִּי לְךָ יְיָ׳ הוֹחָלְנוּ. אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ׳ אֱלֹהֵינוּ. ׃ אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וֵאלֹהִים מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ ׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב ׃ יְיָ׳ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

מסתאג׳יב
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים

שׁוֹכֵן עַד מֵאָז נִשְׂגָּב לְבַדּוֹ ׃ שֵׁם מַלְכוּתוֹ מְיֻחָד וְאֵין שֵׁנִי לְצִדּוֹ ׃ שִׁכְלֵל עוֹלָמוֹ מֵאוֹר לְבוּשׁ מַדּוֹ ׃ בִּשְׁלוֹשָׁה סְפָרִים נֶחְתָּמִים ׃

לַעֲצַת אָמוֹן נִכְסַף נִכְסוֹף ׃ לְהָקִית עֶשֶׂר סְפִירוֹת יָזַם לַחְשׂוֹף ׃ כְּנֶגְדָּם עֲשָׂרָה בְּאֵין סוֹף ׃ וְחָמֵשׁ בְּחָמֵשׁ מְהֻוְכָּמִים ׃

מבין סודם יבהל ויפחד מהם ישכיל כי היוצר מיוחד
מה אתה סופר לפני אחד והוא ראש ורם על כל
רמים :
הן עשר אחוזות במצור המשכיל בהם ירע ויצור
היוצר אשר בם יעצור ועדיו גלויים ומפורסמים :

הן כאותיות עשרים ושתים · הגביל איש למעלה ולמטה
מים · הברילם ברוח חזק מכריע בנתים · ושנים עשר
מזלות במרומים :
קנה מאין יש ויצר ממש מתהו · קיים עמודים גדולים
מאין כמוהו · קבע בתוך קו ירוק אבני בהו ·
ומהם יוצאים מימי תהומים :
טבע שש קצוות חתומים בשמו · טלטל איש ומים
בתקפו ועצמו טכס בם כסאו וצבא מרומו לאותות
ולמועדים וימים :
נשא על כל שמו אשר שת בכל נתלה עולם בידו כאשכול
נשגב ממקום והוא מקום לכל — כי ביה יי׳ צור עולמים

ברוח מרום אשר שת כסאו נכון — כבוד מלכותו מאז
ישכון · בכן מושל בכל ותכון · הוא רוח אלהים
חי העולמים :
רם על כל ומהכל תקיף רואה הכל ועל הכל משקיף
רודה בכל ועל הכל מקיף וכל היצור בשמו ·

יוצר הכל במאמר בלי פגע יחיד מנהיג הכל כרגע
סובל הכל בלי יגע לוכד בערמה חכמים :

הוא המגלגל אפודת שחקים   הוא התולה אגודת
ארקים   הוא האומר יהי כן ויקים   ויוציא לאור
כל תעלומים :

והוא אשר יקהיל ויפריש   והוא אשר יעשיר ויוריש
והוא אשר יפצפץ ויקריש   ויחביר תמונה לגלמים

והוא אשר יאיר ויאפיל   והוא אשר ירים וישפיל
והוא אשר יסמוך ויפיל   כל ההרים הרמים

והוא אשר ימלא ליצורים די ספקם   והוא אשר יטריפם
לחם חקם   והוא אשר יתן מאכלם ומשקם   והוא
אשר יוריד הגשמים :
והוא אשר יחיה מתי חלד   והוא אשר יכונן גוף הילד
והוא אשר יקרום הגלד   והוא אשר יסוכך העצמים

והוא אשר יפח בגוף נשמה   והוא אשר יכוננו בעצמה
והוא אשר ישיבנו לאדמה   והוא אשר יעורר נרדמים :

מלכותך מלכות כל עולמים

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
כי יי׳ עליון נורא ומלך גדול על כל הארץ : יי׳ שופטנו
יי׳ מחוקקנו. יי׳ מלכנו. הוא יושיענו. : אלהים צבאות שוב
נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת : קחו עמכם
דברים ושובו אל יי׳ ואמרו. אליו כל תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה :
יי׳ צבאות עמנו. משגב לנו. אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות

אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃

הטה

אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ ׃

סליחה

יְשׁוּעוּן יְדִידֶיךָ אֲשֶׁר לְשִׁמְךָ הֵם צוֹעֲקִים ׃
צוּר יִשְׁעָם שְׁעֵה שַׁוְעָם וְלֹא יָשׁוּבוּ רֵקִים
חַי וְנִשָּׂא כָּל תִּשָּׂא וְתַשְׁמִיעֵם מְשַׂחֲקִים
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים ׃

בֵּית נֶאֱמָן לְלֹא אַלְמָן יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
זְכוֹר עֶלְיוֹן לְעַם אֶבְיוֹן וְחִישׁ גְּאוּלָה לִסְגֻלָּה לְהָשִׁיבָהּ
אֶל מוֹעֲדָהּ וְכוֹנְנֵם בַּהֲמוֹנָם יְשׁוּבוּן קָהָל וְעֵדָה
וְהַחֲמוּדָה בְּקוֹל תּוֹדָה תֵּצֵא בִמְחוֹל מְשַׂחֲקִים ׃

נִיב יִשְׁעִי יְקַבֵּל שַׁי וְכָל אֲשֶׁר בַּנְּהָרִים
רְפָא שִׁבְרִי וְתֵן בְּרִי לְמַלְאַת לְהַכְרִית זָרִים
בְּמוֹעֲדִים טְעָרִים יַעֲלוּ לִמְרוֹם הָרִים
וְיֵאוֹרוּ וְיֵעָרוּ יְשֵׁנֵי שׁוֹכְנֵי קְבָרִים
וְאָז אָרוֹן בְּקוֹל גָּרוֹן עִם לְהַקַּת דְּבֵקִים ׃

חוֹן רֹאשִׁי פְּנֵה מְבַקְשִׁי וְגַם רוּחִי בְקִרְבִּי
זֵד יָהִיר עֵת יַזְהִיר הֵסוּ מֵעַי בְחוּבִּי

עד מתי בנותי יבכיון עת עצבי
קרא ישע וגוי רשע הכרת פי רשע בי
והשפילו והפילו מגני ומשגבי
שלח תשבי ואז אך בי יכתירו צדיקים
קול רנה בי׳ וישועה באהלי צדיקים ׃

תוכחה

מתי תבל התקוששו. זכרו זאת והתאוששו.
כי ימי מסעכם באים שלוחים יוצאים
השיבו על לב פושעים דבר המלך נעים
נחוץ ונורא איום דליכא ישהות ביום
ויום יום קול ישמיע לבני אדם להודיע
הטיבו איש מעבריהם · בשעה שבני אדם מצויים בבתיהם ·
ול׳ ירפו ידיהם מן המלאכה להשאיר אחריהם ברכה
אשר כפי דעתם רבה היום קצר והמלאכה מרובה
יבינו בעולם זה וקנייניו כצל עובר כל ענייניו
וכל אשר עיניכם רואה בבואה דבבואה
וראו מה לגבה רוח הנשען עליו ובטוח
ובא בו כגר ובאזרח באקראי · ואדם עושה דירתו דירת עראי ·
ואיך הוא יאמין בחיין ובאורך ימים יתן עינו
וימות בלא עתו בין מדעתו בין שלא מדעתו
ומה יתהלל בגבורתו הגבור וחכם בחכמתו
או עשיר בעשרו וכל גבר היום חי ומחר בקבר ׃
ועפר הוא ואליו ישוב כזוחלי עפר ועכשוב
ולסוף כל נברא לבטיל ולהוי כעפרא ׃

טוב לגוף זה רעוע ידוע חולי ונגוע
יחשוב בדרכו להטיבו שלא יהא מכשלן לעתיד לבוא
ויזכור יום המיתה ברית לה עם כל איש כרותה
אשר עד בואה לא ידעה ואין אדם יכול לכוין את השעה
בין אדם שני דרכים לפניך בחר את אשר ייטב בעיניך
כי אם הישר תלך לשמי אני אעשה עמך כדרך שעשית עמי
רשע ברשעו נכרת ונצמות והנפש החוטאת היא תמות
וצדיק גוייתו כלה והנשמה עולה
ולאן ילך אדם בא מאין לזאת צא ולמד ופתח עין
להבין מראשיתו אחריתו וסופו יוכיח על תחלתו
תחלה יסמר שערו ויכאב אליו מעט בשרו
ופתאום יוצרו בבור מות יגיש לא חולה ולא מרגיש
וכאשר רגזה לקראתו שאול יצוה ליגע ביתו
הוליכו צידה לדורכי בצדקה דזוודן קלילא וארחין רחיקא
ובידו צרור כספו להעריך די כפרו לרופא הוא צריך
ואמר לו אחיה לתת לו בכלי הרי ערכי עלי
בא ונם לו מה לך פה אהיה כי מת אתה ולא תחיה
צו לביתך כי באמת על כרחך אתה מת
הגיע יומו ונס ליחה תצא נשמתו ורוחו
ומפנין מאכליו ויין משתיו ושומטין לו את הכר מתחתיו
הגשם חלף הלך לו כי לא נתן בנפשו להצילו
תאסף ע׳ עמיו וש׳ אוהביו ומתקנין לו את נקביו
ולא יקח מכל במותו כי אם מעט לכסותו
וליצדא בר זוזא לירעא סגי דאזיל ובלי בארעא
ובית כמדת ארכו ורחבו ומקום צר שילין בו
עושים לו בעפר יסודו מדור לפי כבודו

נאין

על עשירו יהי הענב

בארון ישימוהו. ובמסמרים יחזקוהו.
וכל אחד ואחד שכמו נטה לסמוך בהם כרעי המטה
ונושאו תחלה על כתפו דודו נחפז ומסרפו
כי בטרם עלות צחנתו דעתו עליו לפנותו :
ובידו לקח אותו וחפר וכסהו בעפר
ויקונן מעט הוי ארון והוי ביתו אין חטא בא על ידו
ומיד נשכח זוכרו ליורשיו אבל זוכרים גל שרשיו
לפקח ושקיו הם מריקים ואחר כך הם חולקים :
אני בן בין אדמה שב רמה על מה בטחו ומה ישיב מה
בבואו ליום דין ונקרא דלא ידע לאהדורי סברא :

רהוטה

אהה נפשי הכרע הכרעתני ואת היית בעוכרי הטיתני
לדרך רצונך ואני מה יכולתי עשה יד איש בכרתה עצים
היאמרו לא יעלה הכורת :
יזמתי כי מזמותיך יהיו לי בעוזרי והמה עזרו לרעה
יצחקתך להיות לי למגן ומגן היית להגין בעד יצרי :

חשבתיך שליח לשמרני מצר ושליח היית להסיר את ראשי
קמת להתמכר לעשות תועה ותעשי הרעות ותוכל בעמקי שאול
קומי עבורי גם שם לא ינוח לך :
נפץ וזרם ורוח זלעפות זה גורלך מנת מרייך יראתי
תמיד בגלוי ובסתר כי סתריך נגלו לי מסתתר

הן עיני יבכו על עוני יען מאחרי יוצרם זרו וסגור לבבי
אני אקרעה אחרי עיני הלך לבי :

דרכי אתום ואלך יחף כי רגלי לרע ירוצו הן אוסר ואפרוש
בידי כי המישו אשר לא יצון באפך אקיצוף על אפי :

כי מרחוק יריח אשמה נעויתי משמוע ותצלנה אזני
כי שמעו כל פה דובר נבלה נדכיתי וחכי יהגה לענות כי טעמתי
דבש אשמתי

תעבני יערי ויעורי ליועדי והם חיבו את ראשי למלך .
נגרך אלהי אפול מלא קומתי כי עלו עוני על ראש כל
קומה .

אנא אם עברו ראשי · עובר על פשע העבר זעמך למשפטיך
עמרתי מרעיד על אשר בטחתי בילדותי .

חייני אל חי והמית אשמותי יחתו המה ואל אחתה אני
זכור חסדך אם שכחתיך ואל לעד תזכור עון קולי אליך
אקרא ואתה תענה יי׳ אלהי :

אל מלך

יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר
ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור
לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם
וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם
נאמר :

ויעבר

יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו.

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך : האזינה ה' תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו : שמעה תפלתנו ה' ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש : תבא לפניך תפלתנו והט אזנך לשועתנו : משמים תשמע קולנו. ממרום תאזין שועתנו : אליך נשאנו את עינינו היושבי בשמים : הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל ה' א'הינו. עד שיחננו : חננו ה' חננו. כי רב שבענו בוז : שמע קול תחנונינו כשועינו אליך בנשאנו ידינו אל דביר קדשך : לא כחטאינו תעשה לנו. ולא כעונותינו תגמול עלינו : תשמיענו ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית : שובה ה' חלצה נפשנו. הושיענו למען חסדך : א'הים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :

מסתאג'ב

אתה תקום תרחם ציון

שדודים נדודים לציון תקבץ מכורים בלא הון תשיב למרבץ · השב עבורת לובשי תשבץ · להודות לזכור לשמך עליון :

לגויי הארצות תחיש שאת נס · יען תגביר ומתניו שגם עתה תאסוף נפוצי כנס · להעיר גאולה במאו לחנם יצדיק לובש צדקה כשריון :

משנאי ירבו עזות בפני · מבקש לאבד תקות אמוני
יריבני לעיני עניתיהו כן כתוב בהגיוני · כי לא יזנח לעולם יי׳
מחסה לדל ומעוז לאביון :
השב גרושה לנחלת ירושה · ופקוד ענושה · בידי ענשה ·
וחדש צדקות אבות שלשה · ושמים חדשים וארץ חדשה
וזדים תכניע בחורב וציון :
חזק חפיון עם שחויי אמים · זכרם לטובה בוחן סרעפים
כתבם לחיים היושבי בשמים · וקרב אלי עת ישע ופדיון :

אתה תקום תרחם ציון

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : שמע קולנו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. : זכרנו. יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך : אלהינו שבשמים חדש עלינו. שנה טובה · אלהינו שבשמים חדש עלינו גזירות טובות : אלהינו שבשמים בטל ממנו גזירות קשות · זכור רחמיך— אשר מעולם כי מעולם קוינו לך יי׳ זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה · יי׳ שפטנו יי׳ מחוקקנו יי׳ מלכנו הוא יושיענו. ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי׳ המלוכה והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה · יי׳ צבאות עמנו משגב לנו. אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את— שוממותינו. והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים

אך ממהומך תבשרם   לפנין הנה כתובה.
ואמרו איש אל אחיו   נתנה ראש ונשובה

תוכחה

אמלא פי תוכחות   בשיחות נכוחות ונצחות
גשו יצורי למשמעתי   שמעו נא תוכחתי
ראשי בא והכנע   ומגאוה המנע
ותלך פני אל לדרוש   אבל וחפוי ראש
מצחי חזקך היך   מחטוא אמנם לחרף
חטאים היה עת נלחם   חזק את מצחם
עפעפי הישירו.   נגד אל ותאירו.
והסירו באף ובחימה   עפעפי תנומה
עין פועל צורך   הבט ועול יערך
געל ובתוך גן רטוב   תשוב עיני לראות טוב
לחיי תורי זהב   עזבו וגאון רהב
ותהין נתונות לשאטים   לחיי למורטים
שפתי לאל שבחו.   ובצדקה תשיחו.
לחון בכל עתותי   צור על דל שפתי
לשוני מדבר שקר   רחקי ערב ובקר
היי בשיר ובתפלות   לשון מדברת גדולות
שיני נא כל טמא   אל תאכלו וכל נרמה
אולי בבא יום יי /   אתמלטה בבור שיני
חכי מתק שיחות   תן ואשיר בתשבחות
עתי מעסיסך   לחכי אמרתך
אזני חיש האזיני   למוסר אל ותביני
כי הוא למד דעה   אוזן שמעה

גרוני קרא והתפלל
והכנע לפני ה׳
ואל נא כנשי יתרון
נטויות גרון
עיני קשייך הרפה
לצוריך מן תספה
פנה ה׳ ילדי זנונים
עורף ולא פנים
צוארי עול עולתך
שבור ומוט חטאתך
פן אומר בהוכחי
צוארי הכשיל כחי
כתפי משא עוני
פרקו ומשא עוני
תשאו יחד קשורות
שתי כתפות חוברות
זרועי קרבו מזורים
היה זרועם לבקרים
תנו אותם למחיה
בזרוע נטויה
כפי ישאו את ידכם
לה׳ בעד חטאתכם
ופרושות על עוני
כפי ה׳ /
בטני לא עוד מרמה
תבין ושמור מזמה
ותהיה ביום דיני
ומה בר בטני
מעי אל ה׳ אוחילה
עליכם ואשא תפלה
תנה בינה תוך צלעי
ותורתך בתוך מעי
כליותי במו אמצא
תיעצוני בטוב עצה
לחת יראת מלכי
כליותי בחיקי
חלצי אזרו גבורה
לבל אהיה יום צרה
כגבר ממעמסיו
ידין על חלציו
ירכי טהרו גויה
ואל תישנו בחיק נכריה
היא מכשול ופיק ברך
לנפיל ירך
ברכי ושוקי כרעו
לה׳ ותושעו
ממכשול ונחושתים
ופיק על ברכים
רגלי לבית אלהיכם
תכינו פעמיכם
לרוץ תהיה קלות
רגלי כאילות

לבי יצורים כלם   תחתך ואם במעלם
שוא בערם תהי נגסל   לבי על כל העמל
הדריכם באמונה   לבית אל ברוח נכונה.
לך. פנה רם על כל ראש   ועל לבי לדרוש
יצורי יסתיכם   תנו. נא כבוד ליצורכם
תדבקו. בו בעודכם   חיים כלכם
אשרי אם תוכחו.   מרע יצורי ותקחו.
בלב שרים מוסרים   ותוכחתי לבקרים
ובאו. כלכם יחד   לפני רחום בפחד
לשפוך לפניו שיחה   לכו. נא ונוכחה

רהוטה

יושב קדם בחביון מרומיו   בחטאנו. קפץ רחמיו
ויכלא חזיזי גשמיו   כי בם ידין עמים :
צמאו. דשאים וחפרו.   כי פשענו. מטר עצרו.
ודללו. עינות וחסרו.   מי נהר העצומים :
חשוף חשפה ארמה   ולובשת בגדי אשמה
וגן ושדה אין להם רקמה   ויהיו. שניהם ערומים :
קמל החפיר כר   כי אין מרעה לכר
ויוגב וכורם ואכר   לא יפנה דרך כרמים :
בעביר הגוי הנואל   ברורשו אליליו יתגואל
ואני בנפשי אשאל   היש בהבלי הגוים מגשימים
נטישת עץ בידו אחוזה   לכרות לו נפלצת נמבזה.
ויקח לו אלון ותרזה   לעשות לו צלמים אלמים :
יוצרי פסל כלם יבגודו.   כי לבול עץ יסגודו.
ולהם תמיד יעבודו.   על ההרים הרמים

הַבְלֵיהֶם חֵטְא פְּלִילִי · לֹא כָאֵלֶּה חֶלְקִי וְחֶבְלִי
כִּי בֶאֱמוּנַת חַי גּוֹאֲלִי · חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַנְּעִימִים :
וְעַל כֵּן מְרוֹמִים שׁוֹכֵן · לְבוֹת יְצוּרָיו תּוֹכֵן
בְּבִרְכָתְךָ לְעַמְּךָ הָכֵן · אֶת הַלֶּחֶם וְאֶת הַמַּטְעַמִּים :
רְשֵׁנִים יִהְיוּ יְדִידֶיךָ · וְקָצִירוֹ קְצִיר גִּיל עֲבָדֶיךָ
וְנִהְיֶה בִשְׂדֵה חֲסָדֶיךָ · אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלוּמִים :
הַזֵּל גְּשָׁמִים וְחָנֵן · תָּחוֹן עַמְּךָ וְיָחוֹן
וְתַרְקִיד כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן · וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים :
בֵּן פּוֹרָת לַשְּׁלִישִׁי · תְּבַכֵּר מְגָדִים לָחֳדָשַׁי
וְהַפְרִיחַ שׁוֹרֶשׁ יִשַׁי · אֲשֶׁר עוֹמֵד לְנֵס עַמִּים :
נָתוֹן תִּתֵּן הַטּוֹב · לְעַמְּךָ וְיִשְׂמְחוּ בְּכָל טוֹב
יְבַלּוּ יְמֵיהֶם בַּטּוֹב · וּשְׁנוֹתֵיהֶם בַּנְּעִימִים :
אֵל חָזָק קוֹלִי הַקְשֵׁב · וְרוּחַ וְתַחֲנוּנִים הָשֵׁב
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב · עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

אֵל מֶלֶךְ · עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל · אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב · וַיֵּרֶד יי׳ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי׳ וְשָׁם נֶאֱמַר

וַיַּעֲבֹר יי׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי׳ יי׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

וסלחת

לעוננו ולחטאתנו. ונחלתנו. סלח
לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו.
כי פשענו. : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
האזינה יי׳ תפלתנו. והקשיבה לקול תחנונינו. : שמעה תפלתנו.
יי׳ ושועתנו האזינה. ואל דמעתנו אל תחרש : נר
לרגלנו דברך ואור לנתיבתנו : כי אתה תאיר נרנו. יי׳ ויי׳
יגיה חשכנו. : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור :
זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך : זכור רחמיך
יי׳ וחסדיך כי מעולם המה : זכור לנו ברית אבות
כמו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור : זכור רחמיך
אשר מעולם כי מעולם קוינו לך : כרחם אב על בנים
רחם יי׳ על יראיו : חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדל חסד
: טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו : אל תזכור לנו עונות
ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : חננו יי׳
חננו כי רב שבענו בוז ברוגז רחם תזכור : אתה יי׳ לא
תכלא רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרונו : תשוב
תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם :
זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך : ויאמר
אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנותי את
אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

עלי רחמנא

המון חסדו וטובו בליל זה יעירנו. לבן מאז אהבו
כעין יצרנו. למחות את חובו. ורצון יעטרנו. ומדי

דְבָרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ. נְאֻם יי׳.

אחר

יוֹם בְּאַתֶּם לְחַלּוֹת פְּנֵי אֵל רָם רַמִּים ·
צַעֲקַתְכֶם יִשְׁמַע צוּר עוֹלָמִים · רַחֲמָיו עֵת תְּבַקְּשׁוּ אֱצִילֵי עַמִּים
יְיָ שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְאַבְרָהָם רְחִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְיִצְחָק עֲקִידָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְיַעֲקֹב שְׁלִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יי׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי׳ יי׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן זְכוּתֵיהּ דְיוֹסֵף אֲסִירָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְאַהֲרֹן כַּהֲנָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יי׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי׳ יי׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְפִנְחָס קַנָּאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְדָוִד מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן צְלוֹתֵיהּ דִשְׁלֹמֹה מַלְכָּא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר

וַיַּעֲבֹר יי׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יי׳ יי׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דְעַם שִׁבְטַיָּא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהוֹן דְכֻלְּהוֹן צַדִּיקַיָּא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָימֵיהּ דִתְלַת עֲשַׂר מְכִילָן דְרַחֲמֵי
דְוַיַּעֲבֹר

ויאמר ויעבר ונפלה עד לרגלנו עד הסוף :

אשמורה חמישית לעשרת ימי תשובה

שפל רוח אני אומלל ודכא | ענני צור בידך החזקה
מחה חובי שמעני יי׳ | וכעובר שנתי אז מתוקה
אל תחשוב ביום דיני זדוני | ולא יהיו פשעי לי לפוקה
ואם רבו משובותי יי׳ | חמול כי לך יי׳ הצדקה

ויאמר לך יי׳ הצדקה עד הסליחה כנכתב

סליחה

יום בדינך אעמוד | אלהי עולם
יום במשפט תפקוד | כל חטא נעלם
ישרך יקדמני | אשר מעולם
יצור לבבי וחלקי | אלהים לעולם
דרכי אנוש אם תחקור ותדיננו | כפעלו עיניך בו ואיננו
ובמאזני צדקך תשקלנו | והן בעון חולל מועדנו
זכור כי הבל יצורים כלם
ואם אני מעודי | מאד הרשעתי | וממך לא בושתי
ולא נכלמתי | הנה לפניך | כשה נאלמתי
וממך אליך | לעזרה נסתי | העבר חרפתי
אשר יגורתי | וטובך מעולם | אל יתעלם

יום כרקב אבלה | על אדמתי | ותאסוף את רוחי

לך ונשמתי ... ואלהי ... להשיב מכלימתי

כי חטאי נגדי ולעומתי טהרני מעון ומכל אשמתי

ומעלי אל חיקי ... אל נא ישולם ...

דל ממך ירא הרגיעהו. ומרדת שחת אמור פדעהו.

ומחה נא והעבר עון בצעהו. כי יוצר צדיק מרעהו.

אף כי אלהים חיים ומלך עולם:

צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:

תוכחה

שוממתי לרוב יגוני ליום יפקד עוני

מה נאמר לאדני ...

אומללתי ונאלמתי בזכרי אשר אשמתי

בושתי וגם נכלמתי

בהבל כלו ימי מפני בושת עלומי

אין שלום בעצמי

נחלתי קורחת במגילה נמתחת

והנושה בא לקחת:

דבקתי במחשבי ונפשי יודעת כי

גר ותושב אנכי

הוי כי יבא יומי אזי איקץ מחלומי

ואשובה אל מקומי:

ועל חטאי אשר עבר ועל פשעי אשר גבר

מה אשיב שולחי דבר:

זדון לבי השיאני ועון אשר הלאני

מבטן קראני:

[illegible]

חשב נפשו נבל כעץ שתול על יובל
והוא לקברות יובל :
טפל שקר בתוכו ונטה ממהלכו
ויפן כה וכה :
יושלך כאבן דומה ולא ישא לבית מהומה
מכל אשר לו מאומה :
כצלם מתואר ורקים פתע פתאום עקים
ואשר שכב לא יקום
כחו לא סככתהו. עת נפשו נשאתהו.
אף כי אש אכלתהו.
לכרתני באשמתי הלא זה דבר אשמתי נ״
עד היותי על אדמתי :
לזאת נפשי נשמה כאיש שוכב בלב ימה
וערום אשוב שמה
משובה נשאתי וללבבי קראתי
אנכי חטאתי
נכוחה לא חשבת ובשרירות דבקת
מה לך כי נזעקת
שאי נפשי אשמתך ראי חטאתך לעונתך
גם את שאי כלמתך :
עת אראג לעוני ישובו לי רעיוני
אפלה נא ביד ײ
פנה ממכון שבתך ופתח לי דלתיך
כי אין בלתך .
נור הגן בערני ומעונתי פדני
וארחותיך למדני :

קולי שמע בחסדך   ואם אעמוד לנגדך
אל תט באף עבדך
ראה עניי ועניני   אני בידך הנני
ואתה יי׳ חנני
שלח אמתך וחסדך   לעם צועקים נגדך
ולי אני עבדך
תסלח לאשמותינו   ואל תפקוד עלימנו
כי צל ימינו

רהוטה

אויתיך	קויתיך	מארץ מרחקים
בקרבי שחרתיך	קראתיך	ממעמקים
גרסתי	לתאותך	כאיל על אפיקים
דרשתיך	בקשתיך	ברחובות ובשווקים
הנה היום תרויח	לקרובים	ולרחוקים
ותעשה דין ומשפט		לעשוקים
זמוריהם שחתו	ובקקום	בוקקים
חמוסים נגושים	ביד	מריקים
טפוליך	שעשעת	כילדים רכים
ימים רבים	לחוצים	ורחוקים
כל חסדו	ומטוב	רקים
לבאים שינמו	עלימו	חורקים
מאסת זנחת	נטשת	דבקים
נארת ברית	שלשת	החשוקים
סחי ישמתנו	מוכים	ונלקים
עצומי גזם	אכולי	ילקים

פצע וחבורה צוארנו. מתפרקים
צרי חדלנו. דלנו. תמרוקים
קומה עזרתה לאנחים ונאנקים
רומה מאשפות ומעפר תקים
שלטון אין לפניך ירודיך. להקים
תקפך בשחק וממשלתך. בארקים
עתה יאמרו. הקרובים והרחוקים
חזק ויאמץ דברו. להקים
חזון הסתום מלה שוכן שחקים
לחבצלת השרון שושנת העמקים

אל מלך: יושב על כסא רחמים מנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו: שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה אל דמעתנו אל תחרש

קומה יי׳ ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך: קומה יי׳ באפך הנשא בעברות צוררינו. ועורה אלינו משפט צוית: קומה אלהים למנוחתך אתה וארון עוזך: קומה יי׳ אל נשא ידיך אל תשכח ענוים: הלוא אתה תשוב תחיינו. ומתהומות הארץ תשוב תעלנו: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:

מסתאג׳ב

חצות לילה אקום להודות לך

לך אמר לבי בעודי אתה הוא מגן בעדי
מרים ראשי וכבודי תרננה שפתי כי אזמרה לך
לך נתכנו עלילות וסבות ואתה בוחן כליות ולבות
אתה הראיתנו צרות רבות שמתנו לכפנע לך
לך יעלה שועי באזניך ותיקר נפשי בעיניך
תהי ידך על יד ימינך ועל בן אמצת לך
לך יורה לבבי פשעיו וישפוך קרביו ונסכי דמעיו
מרורת פתניו לחמו במעיו הלוא הם יורוך ויאמרו: לך
לך ולשמך הגדולה והתפארת שעה שועת שארית הנשארת
דברך אישים בלבי למשמרת למען לא אחטא לך
לך סתרי תעלומות נגלו. ואויבי מרוח אפך יכלו
ומלכי איים יכרעו ויפולו. ישתחוו ויאמרו: לך
לך פעלים עצומים יעידוך ויראי שמך יחדוך
על כן יודוך חיל גוים יבאו לך
לך בשמך ביום צר חסיתי תבשרני יה אליך כסיתי
לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך

לך נעבתי שפל ונרכה ונפשי עניתי בצום ואבכה
אם יצדק אנוש ואם יזכה מה יתן לך ומה יוסיף לך
לך יסוד חכמה ותושיה הבינני קראתי שמך אומר לי הנני
ומלאך כבודך מרום יענני כה תאמר נפשך ואעשה לך
לך להראות בפלא בהדריך אשתחוה אל היכל דביריך
עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך
לך ולמעון קדשך עליתי להודות פשעי צפוני גליתי
מרוב עוני הנה חליתי רפאה נפשי כי חטאתי לך
לך יאתה גדולה וקדושה זכור עדתך ולה יקרא דרושה
כי לך משפט הירושה ולך הגאולה קנה לך

חצות לילה אקום להודות לך

על חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לי״י כי גמל עלי קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: כי חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול תחתיה: כי טוב י״י לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו: כי שבעה ברעות נפשנו וחיינו לשאול הגיעו: כי ישר דבר י״י וכל מעשהו באמונה: יהי חסדך י״י עלינו כאשר יחלנו לך: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: לי״י הישועה על עמך ברכתך סלה: י״י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י״י צבאות אשרי אדם בוטח בך: י״י הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה

כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך

סליחה

ידידי אל עליון שוכן רום מעוני חסד נא תליצון
בעד פליטי אמוני קדוש יעקב אולי יקבל תחנוני
כי לא יזנח לעולם יי׳ כי רחום הוא :

מכניסי רחמים מלאכי גדודין הכניסו רחמים
על שארית ידידין אולי יצור יואל לשרידין
כי אם הוגה ורחם כרוב חסדיו :

משמיעי תפלה פורשי כנפים ששים באמרן
בקצוי אגפים השמיעו תפלות שוטחי כפים
כי חנון ורחום הוא ארך אפים :

משמיעי צעקה מחזה מול מחזה השמיעו צעקות
אום דלה ורזה אשר הם נאלמים כמו רחל גזוזה
כי שומע אל אביונים יי׳ ואל אסיריו לא בזה :

מכניסי דמעה צירים נאמנים עומדים באימה
פני דר מעונים הכניסו דמעות גוי שומר אמונים
כי שומע אל אביונים .

תוכחה

שובה ישראל עד חי וקיים לעד
הלוך לפניו שחוח כי ירבה לסלוח :

יעזוב רשע דרכו   ואיש את שקר נסכו
ויטהר את לבו   אשר הנגע בו
ולא ישב כלב ערו   הנו כטובל ובידו
שרץ אשר מושבו   חוץ למחנה מים בו
ואשר לבו נרכה   ולפני יוצרו יבכה
מן הקדשים יאכל   מכל אבקת רוכל
טובו רב ליראיו   לשביו ונדכאיו
תשבע נפשם טובו   וכל זר לא יאכל בו
ומודה ועוזב ירוחם   בין אדם ויתנחם
על חטאיו משתאה   כהר יי׳ יראה
הביטו ליצור חוצבתם   ובור מנהו נוקרתם
כי לכל עושה מלאכתו   הנה שכרו אתו
הסירו לב נכר   ולב טהור אשכר
הקריבו לאדניכם   והחליפו שמלותיכם
הטו אלי אזניכם   להשמיע במרום קולכם
והיצר אשר בתוככם   זבחו לאלהיכם
ויצר מאין מתחלה   העלהו לעולה
על אחד ההרים   כנשוא נס הרים
הטהרו הברו   עם ידיו יצרו
מלך ישורון וגואלו   אשרי כל חוכי לו
הדבקים ביי׳   לפני בא יום יי׳
הכינו צידה לכם   לכפר על נפשותיכם

רהוטה

מי יעלה לי השמים   ישא בעדי רנה ותפלה
אם בני אדם אם בני איש   הן בעפר יסודם

אם עוף השמים יוליך את הקול · עוף יעופף על הארץ

אם דגי הים יאסף · נאחזים במצודה רעה
גם בהמות שדי · במתג ורסן עדים לבלום
אוי לי אנה אברח · ואי זה מקום לא ידע אל
אם אומר להרים כסוני · ולגבעות נפלו עלי
מלפניו יחילו הרים · והגבעות תמוטטנה
ואם אשיח לארץ לכסות רמי עוני · המה יזעקו מן האדמה
ותבקע הארץ לקולם · אם אסתר בקרקע הים
שבילו במים רבים · אם תשאני רוח
אסף רוח בחפניו · אם אבוא באש
היא עד אבדון תאכל · אוי לי כי אין דרך לנטות
ובאו ימי השילום · אשתומם כי אין מפגיע
ואין מידו מציל · עם לבבי אשיחה
להביא עצות מרחוק · הוא לי לישועה
ישיב אמרים נכוחים · קום קרא אל אלהיך
אשר בידו נפש כל חי · באו שעריו בתודה
בלב נשבר ונדכה · מודה ועוזב ירוחם
חנון ורחום יי׳ · קמתי אני לפתוח
זה השער ליי׳ · אליו פי קראתי
בו בטח לבי · ואשפוך את נפשי
ליי׳ משומרים לבקר · עת לעשות ליי׳
הימים האלה נזכרים · לעזוב רשע דרכו

ובטוחות למרגיזי אל׃

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות

עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול ׃ אל שהורתנו לומר שלש עשרה ׃ זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה ׃ כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ׃

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ׃ סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו ׃ כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ׃ האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו ׃ שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה אל דמעתנו אל תחרש ׃ הושע יי׳ את עמך את שארית ישראל ׃ ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים ׃ ותשועת צדיקים מיי׳ מעוזם בעת צרה ׃ עת צרה היא ליעקב וממנה יושע ׃ מקוה ישראל יי׳ מושיעו בעת צרה ׃ האירה פניך על עבדך הושיענו בחסדך ׃ קרוב יי׳ לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע ׃ השיבה לנו ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכנו ׃ כי שומע אל אביונים יי׳ ואל אסיריו לא בזה

מסתאג׳יב

כי שומע אל אביונים יי׳

אשפוך כים מי דמעות ואלבש פחד וזועות
כי אפפו עלי רעות אולי יעשה יי׳
באתי לשם האל להתגבר ונאות יצרי לשבר
כי באו בנים עד משבר בצר לי אקרא יי׳

גברו דרכי פעליו מאומר ואיך ישיגם יציר חומר
כי גבוה מעל גבוה שומר גדולים מעשי
דועכו גרות אמונים וגברו מימי עונים
כי דכיתנו במקום תנין דבר שלח
היציקתנו תבוסת ערינו ובחסדך שמנו שברנו
כי הושעתנו מצרינו הנועדים על
זרה עמו ברוב כחשו ולא נתן למות נפשו
כי זכר את דבר קדשו זרע ברוכי
חסיתי בך יוצר אמוני חכיתי סליחה על עוני
כי חסדך לנגד עיני חן וכבוד יתן
טובך יצרך לפי יאלף עד לא שפתי תדברנה סלף
כי טוב לי יום בחצריך מאלף. טעמו וראו כי טוב
יגורתי מחמת קצפו ואיחל חסדו עד פה
כי יבער כמעט אפו יחל ישראל
כחסדו גמל ולא נגרע מדור מרועתו לרע
כי כלו חנף ומרע כחשו
למרו לשכון משכני עליון שבעי לעג ובזיון
כי לא ישכח אביון לכן חכו לי נאם
מעשיו זכרו והוד פלאו ומי זה יבא לתכונת כוראו
כי ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם
נוקשתי בפח חטאת נעורי ולא שמעתי לקול מורי
כי נשאתי חרפת נעורי נפלה נא ביד
שיחי הצור ישעה ושבור עול מלקוח יוקח מגבור
כי שמו אותי בבור סומך צדיקים
ענה נא ענות עם רועד ולבת ציון היה נא סועד
כי עת לחננה כי בא מועד עורה למה תישן

פְּדוּיִים אֵלֶיהָ חִישׁ יְחַבֵּר · וְצָרֶיהָ תַּחְתֶּיהָ יְדַבֵּר
כִּי פִּי יי׳ דִּבֵּר · מִצִּיתִי מִי אֵל יי׳
צֶדֶק אֲבִיכֶם לְחֵיקְכֶם · יָשִׁיב וְתִרְאוּ בִּישׁוּעַתְכֶם
כִּי צוֹרְרִים חַס לָכֶם · יִצְעַק לָכֶם אֵל יי׳
קוּמָה וְעֵדֶר נִפְזָר תְּבַקֵּר · וְעֵינֵי חוֹרְפָיו תְּנַקֵּר
כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר · קַנּוֹא וְנוֹקֵם יי׳
רֹאשׁ אֶחָד יְשִׂימוּן בְּעָצְמָה · וְקָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּן בְּיָד רָמָה
כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמָה · רוֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יי׳
שַׁוְעִי שְׁעֵה נָא וְנָא שָׂא מְרָיִי · וּבַשֵּׂר אֲסִירֵי שִׁבְיִי
כִּי שָׁמַע יי׳ קוֹל בִּכְיִי · שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יי׳
תִּשְׁעֶה קָרְבַּן מְהַלְלוֹ · וְתָחִישׁ לְחַדֵּשׁ יְמֵי גִילוֹ
כִּי תִקָּחֵנוּ יי׳ גְּבוּלוֹ · תָּגֵל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יי׳

כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יי׳

כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יי׳ וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה ׃ כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ ׃ כָּל אָרְחוֹת יי׳ חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוֹתָיו ׃ כִּי לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר ׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים יְרַחֵם יי׳ עָלֵינוּ ׃ וְחֶסֶד יי׳ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים ׃ כִּי טוֹב יי׳ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ ׃ לַיי׳ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה ׃ יי׳ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ׃ יי׳ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ ׃ יי׳ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה אֶת

שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים ײ שמעה ײ סלחה
ײ הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך

סליחה

כלב חרד מאד רועד סליחות אל שאלתי
ועל עלומים נעלמים לפניו התנפלתי
ומאמרים נבחרים לדבר בם הואלתי
ײ קותה נפשי ולדברו הוחלתי

מחצתני וכסתני שבולת מי אשסה
וחרדתי ופחדתי ולבי יהגה אימה
איך במשפט יהי נשפט תולעה ובן רמה
חיצתך אבק דק עפר מן האדמה
הן בעון חוללתי ועל מי חטא גדלתי

ישעה אסיר אשר כסיר סגור לבו ירתיח
ועב דמעו עלי פשעו תמיד ברי יטריח
אולי בו משגבו עליו יזריח
וקול ירים על צרים יריע ויצריח
השפל הגבהתי וגבוה השפלתי

המצא והתרצה והתעשת תמים דעים
וחון ילד בחיל מסלד מיצעק מכור פשעים
וגם אברו עדי גברו מפעליו הרעים
מחה חובה כי אהבה מכסה על כל פשעים
וכל אשר שאלתי בשר הכי נשאלתי
ײ קותה נפשי ולדברו הוחלתי

על עשרת ימי תשובה

תוכחה

שמעו ותחי נפשכם | בנים לאלהיכם ·
שאו מרום עיניכם | ועלו לשלום אל אביכם
דרשוהו בהמצאו | ועל פניכם מוראו
שימו וקרעו לבבכם | שובו עדי בכל לבבכם
בצום ובכי וצעקה | נפש כל חי דבקה
ומרדת תחתיה· | שמעי נא זאת עניה
למנוחייכי שובי · | הטהרי הרחיבי
מקום אהלך לקדושה | ואז תקרא דרושה
מתבל הבדלי | ועוד בה לא תכשלי
לבאיה היניקה | אמריה החליקה
מרבש תמתיק צופה | רוש ולען סופה
מה רבו חלליה | ועצומים כל הרוגיה
היום תאמרי אחלי | ומחר תזעקי אללי
אם תלכי בתרמית | שובי השולמית
ויתאו מלכך יפייך | ויסיר מכך יפייך
אם לב פנימי כחיצון | תמים תהיה לרצון
וכל דורש סליחתו | ילך וישוב לביתו
לטהר לבו וגבו | כל מום לא יהיה בו
אז נדרש אל דורשו | יענהו משמי קדשו
וישובבהו אליו | יקדישהו לכפר עליו
העניים והאביונים | את משאת תחנונים
הביאו בכפריהם | ויביאו אל אביהם
יקבל קרבן אסירים | המתקדשים והמטהרים
האל דרכו תמים | יושב על כסא רחמים

אשמורה סתמית

רהוטה

עדר צאן הנהלאה   מיצרות מעוכה ונדכאה
מבור גלותה ישעך מיחלת ומקוה   מדבר הוות תשמרנה וממשובבה
כשה אובד בתוך עדת מרעים תועה   לא שקטה אך נעה ונוסעה
רעים חטאים טרפוה הממוה   כמעט כסדום היתה בכל פה אכלוה
בתוך גורי אריות דחויה · מבית תפארתה הושלכה בין עוברי אלילים שבויה
רצוצה קצוצה בלי משען ומשענה · זולתך גואל אין לה חנינה
חון חניטיה שבר עולי עזובה   כי אין אלוה אחר בקרבה
לזאת חוכה ופונה אליך בעת צרתה · ביום צר לה תקבל שועתה
קבץ נדחיה מבין העמים ·   על לא פשע רבים אליה קמים
קמיה חושבים אורבים להכשילה · לאמר אליה אין ישועתה לה
תשב עליהם חמסם ואונם   ואת כל כבודם השפל ונאונם
ברעתם תחתם ותצמיתם ·   בלא נין ונכד עד תכריתם
אתה אלהים תבוס צריה · עשה למענך אם לא למעניה ורפא כל שבריה
גבוה על כל גבוהים ·   הבה לנו עזרת מצר אלהי האלהים ·
למעניה תן שואה ומשואה   ואליה משוש והנחה כל ימי צבאה
הגבר עליה חסדך ואמתך   אין מושיע לה בלתך
ואם בשגגה עברה בבריתך   והפרה מצותיך ותורתך
לא לנצח תריב עמה ·   ולא לעולם תטור חמה ·
הלוא ידך פשוטה לקבל שבים   ורחוקה משובבים ·
ועתה הנה באה עדיך   ליחד שם מלכותך ויחודך
ולבקש ממך מחילה וסליחה   בשלש עשרה מדותיך
כפר זדונה ומעלה ·   חי וקיים ברית כרותה
שאינם חוזרות ריקם · המיחדים שמך העילם ממגורם ומעוקם
אחד ואין שני ממזרח וממערב · שלום רב אליה יקרב

יחיד אין ערוך מיצפון ומדרום · הגבר כבודה וקרניה תרום ·
טובך אשר צפנת ליראיך ונעלם מעיני כל · השפע אליה
לחבש עצבה אשר אתה סושל בכל · במאור פניך תבהילה
ויכוננו דרכיה הרופא לשבורי לב גאל משחת חייה ·
וחסד ורחמים תעטרה · המשביע לכל חי רצון תשביע
בטוב עדיה · הפק רצונה ומאווייה · משאלותיה מלא
ברצונה · לבנות עיר ציון קריה נאמנה · עוטה אור
כשלמה · משוטניה תקח נקמה · היא מפחד אויב כקול
עלה נדף · והאלהים יבקש את נרדף · מזוריה תאסוף
בחסדך · רוח חן תשיב עליה אתה אלהים לבדך · צדקתך
ובריתך תזכור לעם אל · גלוי ונעלם אתה אל :

אל מלך · יושב על כסא רחמים מתנהג
בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה
צדקות עם כל בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהוריתנו
לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה
כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב · וירד ה' בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם ה' · ושם נאמר :

ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו : כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך
האזינה ה' תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו · שמעה תפלתנו ה'

וישועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש ׃ נר לרגלנו דברך ואור לנתיבתנו ׃ כי אתה תאיר נרנו יי׳ ויי׳ יגיה חשכנו ׃ כי עמך מקור חיים באורך נראה אור ׃ זכרנו יי׳ ברצון עמך פקדנו בישועתך ׃ זכור רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה ׃ זכור לנו ברית אבות כמו שכתוב וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור ׃ זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך ׃ כרחם אב על בנים ירחם יי׳ על יראיו ׃ חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדל חסד ׃ טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו ׃ אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד ׃ חננו יי׳ חננו כי רב שבענו בוז ברוגז רחם תזכור ׃ אתה יי׳ לא תכלא רחמיך רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצרונו ׃ תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ׃ זכור רחמיך אשר מעולם כי מעולם קוינו לך ׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ׃

עלי רחמנא

המון חסדו וטובו · כליל זה יעירנו · לבן מאז אהבו
כעין יצרנו · למחות את חובו · ורצון יעטרנו ·
ומרי דברי כו · זכור אזכרנו · ירחם ארחמנו
נאם יי׳ /

אחר

יום באתם לחלות · פני אל רם רמים ·

לעשרת ימי תשובה

צעקתכם ישמע צור עולמים – רחמיו עת תבקשו.
אצילי עמים ואל שדי יתן לכם רחמים :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקידא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים :

רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף אסירא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים :

רחמנא אדכר לן קיימיה דפנחס קנאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים :

רחמנא אדכר לן קיימיה דעם שבטיא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיהון דכלהון צדיקייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דתלת עשר מכילן דרחמי דויעבר :

ויאמר ויעבר ובלחש נר לגרנלנו עד הסוף
ככתוב באשמורה ראשונה

תחנה

יה הדרש לערה חשה ומעמד חמישי לך הקדישה
מהרה חושה רצה והגישה אל הששה ואל
החמישה

יפו קהלות בלילות רצופות עמוד בתפלות
פליאות יפות ונעים תהלות לך נוספות
ושירה חדשה נעימה קדושה

יהלות אנוחה תבשר פרחה ונסה אנחה
ממנה ויצרחה ושמש סליחה עלתה וזרחה
ויצאה ופשה כעגלה רשה

חמדת ילדות לאורה תוציא וחוכה לפדות
חופש תמציא לגולה בעבדות בוזי ויועצי
נתן חופשה ולא חופשה

קומם בראשית עריך והעל ויצרתה שית
לרגלה נעל ואשה כושית תשית לבעל
נתקדשה ולא גרושה

ויאמר אבינו מלכנו כנכתב במחזורים
צום גדליה

אשמורה ערב הצום

בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת
לי חנני ושמע תפלתי : אמרי
האזינה יי׳ בינה הגיגי : הקשיבה לקול שועי מלכי
ואלהי כי אליך אתפלל : שמעה יי׳ צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : מלפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים : יי׳ בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה . פתח שמים לתפלתנו.
ודלתי מרום לזעקתנו : זה השער ליי׳ צדיקים יבאו
בו : פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים

סליחה

עת שערי רצון להפתח ליל אהיה כפי לאל שוטח
אנא זכור נא לי ביום הוכח עוקד והנעקד והמזבח

באחרית ניסה בסוף העשרה הבן אשר נולד לך משרה
אם נפשך בו עד מאד נקשרה · קום העלהו לי לעולה ברה
על הר אשר כבוד לך זורח
אמר לשרה כי חמודך יצחק גדל ולא למד עבודת שחק
אלך ואורהו אשר לו אל חק אמרה לכה אדון אבל אל תרחק
ענה יהי לבך באל בוטח .
שחר והשכים להליך בבקר ושני נעריו מתי השקר
יום השלישי נגעו אל חקר ויחזו כבוד והוד ויקר

עמד והתבונן להמשיח

ידוע נערו כי קראם לאמר אור הראיתם ציון בראש הר המור
ויאמרו לא נחזה רק מהמור ענה שבו פה עם משולים לחמור
ואני והנער להשתבח :

הלכו שניהם לעשות כמלאכה ויענה יצחק לאביו ככה
אבי ראה אש ועצי מערכה איה אדוני שה אשר כהלכה
האת ביום זה רתך ישוכח

ויענה אביו בא חי מחסה כי היא אשר יראה לעולה השה
רע כי אשר יחפוץ אלהים יעשה נבנה בני היום לפניו כסא
אז יאמיר זבח והזובח

דפקו בשערי רחמים לפתוח האב לזבח ובן לזבוח
קווים ליי ולרחמיו לבטוח וקווי יי יחליפו כח
דרשו בנחלת יי להסתפח :

הכין עצי עולה באון וחיל ויעקוד יצחק כעוקדו איל
והמון דמעיו נוזלים בחיל ויהי מאור יומם בעינם ליל
עין במר תבכה ולב שמח

שיחו לאמי כי ששונה פנה הבן אשר ילדה לתשעים שנה
היה לאש ולמאכלת מנה אנא אבקש לה מנחם אנה
צר לי לאם תבכה ותתיפח :

ממאכלת יהמה כדברי נא חדדה אבי בעת מאסרי
חזק ועת יקד יקוד בבשרי קח עמך הנשאר מעפרי
ואמור לשרה זה ליצחק ריח

ויהמו כל מלאכי מרכבה אופן ושרת שנאלים כנדבה
מתחננים ליי בעד שר צבא אנא תנה פדיום וכופר הבה
אל נא יהי עולם בלי ירח :

אמר לאברהם אדון שמים אל תשלחה ידך שליש אורים

ויענו

שובו לשלום מלאכי מחנים · יום זכות לבני ירושלים
כי חטא בני יעקב אני סולח עוקד והנעקד והמזבח ׃

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו ·
מחול לנו מלכנו כי רבו עונינו ׃

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת
גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום
ובכל יום לזרע ידידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא
בעל הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם · כמו שהודעת
לענו מקדם ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך כתוב
ובצל כנפיך נחסה ונתלונן · כיום וירד יי בענן תעבור
על פשע ותמחה אשם · כיום ויתיצב עמו שם · תאזין
מנו שוע ותקשיב ברצון מאמר · כיום ויקרא בשם יי
ושם נאמר ׃

ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה ׃

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו ·
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
לנו מלכנו כי פשענו ׃ כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך ׃ האזינה יי תפלתנו · והקשיבה לקול
תחנונינו ׃ שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה
ואל דמעתנו אל תחרש ׃ אלהים להושיענו יי לעזרתנו ·
חושה ׃ אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא

מאד ׃ אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה ׃ אלהים שמעה תפלתנו והאזינה לאמרי פינו ׃ ה׳ אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך ׃ ה׳ אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת ׃ כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך ׃ כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך ׃ ועתה יגדל נא כח ה׳ כאשר דברת לאמר ׃

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה ׃ בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגל ובזמן קריב ואמרו אמן ׃ יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ׃ וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא ׃ לעלא מכל ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן ׃

ה׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ׃ כי גדול ה׳ ומהולל מאד ונורא הוא על כל אלהים ׃ ה׳ מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי ׃ ה׳ אורי וישעי ממי אירא ה׳ מעוז חיי ממי אפחד ׃ ה׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם ׃ ה׳ לי בעוזרי ואני אראה בשונאי ׃ ה׳ נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך ׃ ה׳ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ׃ כמו וגו׳

במוצאי שבת

ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ׃

מסתאגיב

ויהי נעם יי׳ אלהינו עלינו

כונן תכונן אלהים מעבדינו אלינו · ברך תברך וצידנו ·
מלאכת בתינו. ועבודת שדינו. ומעשה ידינו כוננה
עלינו ·

תנה לנו מחיה מעט בעבדותינו · להשיב נפשנו.
והאר ראותינו ותקרא שנת רצון להשיב שבותינו.
כיד אלהינו הטובה עלינו ·

לעשות עמנו הגדל והפלא · קץ חוטר ישי עתה ימלא
להשיב גולה ושוביו תכלה לא יעלה הכורת עלינו ·

נער צורנו בחית קנה ותכרית ממנה ער ועונה ·
וקבל שה נדחה ונהל את צאנה · לך אתה מלוך עלינו ·

ויהי נועם יי׳ אלהינו עלינו

ויהי נועם יי׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו · יי׳ עוז לעמו יתן יי׳ יברך את
עמו בשלום · יי׳ אלהים צבאות שמעה תפלתנו האזינה
אלהי יעקב סלה · יי׳ אלהים צבאות שמעה תפלתנו עד מתי
עשנת בתפלת עמך · ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה ·
יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה · יי׳ צבאות אשרי
אדם בוטח בך · יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ·

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה את
שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך

עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ שְׁמָעָה יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ
וְעַל עַמֶּךָ

סליחה

בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת תְּהִלּוֹת תַּצְמִיחַ
בֵּן בְּנָךְ בְּכוֹרָךְ בִּרְכוֹת תַּנִּיחַ כְּעֵץ שָׁרָשׁוֹ שָׁתוּל
וּפֹארוֹת יְשַׁלֵּחַ וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ ׃
בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בְּצֵל יָדְךָ נֶחֱסֶה מַעֲשֵׂינוּ תְּכוֹנֵן
בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הֱיֵה לָנוּ לְמַחְסֶה
וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פְּשָׁעֵינוּ תְּכַסֶּה וּבַשְּׁלִישִׁי לַעֲזוֹר
נְחוֹן תִּשְׁגִּיחַ ׃
בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת יְשׁוּעָתְךָ תִּשְׁלַח וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
הַיָּבֵשׁ תָּשׁוּ לַח וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי עָוֹן נֶאֱלָח תִּסְלַח
וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה נַצְלַח וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
לָנוּ תַּרְוִיחַ ׃

רהוטה

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה שִׁמְךָ גּוֹאֲלִי אָנוֹךְ אֲרוֹמִמְךָ
בְּמֵיטַב מִלּוּלִי בְּאַשְׁמוֹרֶת הַבֹּקֶר בְּשִׁירוֹתַי אַמְתִּיק הִלּוּלִי
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי ׃
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ אַדִּיר בָּאַדִּירִים ׃ גְּדוֹלִים מַעֲשֶׂיךָ
וּמְהֻדָּרִים ׃ בְּאַשְׁמוֹרֶת הַבֹּקֶר דְּרַשְׁתִּיךָ קַרְנִי לְהָרִים
שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים ׃
הֲדַר כְּבוֹדְךָ אֲטִיף יוֹמִי וְלֵילִי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמַיִם הִגְבִּיר חֵילִי ׃
בְּאַשְׁמוֹרֶת הַבֹּקֶר וְקָרֵב מַצְדִּיקִי וּלְבֵיתְךָ הַעֲלִי ׃ שִׁיר

המעלות לדוד שמחתי באומרים לי :

זכור רחמיך וחסדיך יי׳ זכרה לחסדי דוד המפיק נגוני
באשמורת הבקר חננתיך לכפר עוני שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני :

טוב יי׳ למעוז להועילנו. הרחק והכנע כל מכבידי עולנו.
באשמורת הבקר. ידענו דעת ובינה והשכל השכילנו. שיר
המעלות לדוד לולי יי׳ שהיה לנו :

כי לך יי׳ הוחלתי בכל ענייני כרוב רחמיך סלח לפשעי
ועוני באשמורת הבקר לא תכלא רחמיך בטחוני שיר
המעלות הבוטחים ביי׳ :

מי כמוך נאדר באילי חביון מי יעשה כמעשיך אל
עליון באשמורת הבקר סמוך דל ואמץ מרפיון שיר
המעלות בשוב יי׳ את שיבת ציון :

סולו לרוכב בערבות ביה שמו ספרו בגוים את כבודו
להעצימו באשמורת הבקר עמדתי לפארו ולרוממו
שיר המעלות לשלמה :

פנה אלי וחנני אדני המלך פשעי ועוני ביום השלך
באשמורת הבקר פניתי אליך כדל וחלך שיר המעלות
אשרי כל ירא יי׳ ההולך :

פדני אלהי מיד צוררי פדיון תחיש בזכות הורי
באשמורת הבקר פגר ושבר כל צרי שיר המעלות רבת
צררוני מנעורי :

צעיר אנכי וכרש בקשתיך צורי אבושה כי קראתיך
באשמורת הבקר צפצופי הקשב כי קויתיך שיר המעלות
ממעמקים קראתיך :

קראתיך יי׳ צורי ומשגבי קראי קשוב והפק נבי

באשמורת הבקר קרבני לעבדך ומול ערלת לבבי
שיר המעלות לדוד יי׳ לא גבה לבי

רם ושפל יראה בעמידתו · רחשו לא יבזה ולא ישקץ –
ענותו · באשמורת הבקר רנתי יאזין לבנות ביתו · שיר
המעלות זכור יי׳ לדוד את כל ענותו :

שובה יי׳ את שבותנו וחיש לנו מושיעים שירותיך לצלצל
ולתופף במנענעים · באשמורת הבקר שבחיך אגיד בקול
נעים · שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים :

תען לשוני תהלתך יי׳ תבענה שפתי תהלה בטוב הגיוני ·
באשמורת הבקר תליתי לך עיני ושמע קול תחנוני : שיר
המעלות הנה ברכו את יי׳ כל עבדי יי׳ :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים נסלחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח
ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור
לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם
וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם
נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו
כי פשענו · כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ·
האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו · שמעה תפלתנו

ה׳ ושועתנו האזינה ולא דמעתנו לא תחריש : הקשיבה לקול שוענו. מלכנו ואלהינו. כי אליך נתפלל : אלהי ישראל לא תפן לרשענו. : אלהי ישראל לא תפן לחטאתינו. : אלהי ישראל כפר לעמך ישראל :

מסתאגיב

כפר לעמך ישראל

אריד בשיחי ואהימה ונפשי בכפי אשימה
קולי אל אלהים ארימה אל אלהי ישראל
נאור יופיע לישר לב עקוב ובשם קוראיו יקוב
מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל
יחיד הצילהו מכל מגורותיו יום בא לספר קורותיו
מכל מצוקותיו וצרותיו פדה אלהים את ישראל
יום אשא לבבי ועיני ואזכיר חסדי ה׳
כעל כל אשר גמלנו ה׳ ורב טוב לבית ישראל
פודה ומציל אל מי אדמך והקשיב תחנוני אשא ממך
בעמדי לפניך וקראי לעמך הסכת ושמע ישראל
יבא גמול אלהים ויושיענו. ובהר נחלתו חיש ישענו.
וימחה כעב פשעינו. ונסלח לכל עדת בני ישראל

כפר לעמך ישראל

אלהי ישראל כפר לעמך ישראל : אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה : אתה ה׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור : לה׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : ה׳ צבאות עמנו. משגב

לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך :
יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

סליחה

הסתר פניך מחטאינו. וכל עונותינו מחה : מחה פשעינו כעב כאשר אמרת מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך : מחה פשעינו למענך כאשר אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור :

יענה כבוד אבות | ולבן מחטא מזוהם | ולחרד למעמד
יום הדין ונדהם | תתן אמת ליעקב | חסד לאברהם

שכר צדק אבותי | ביום הבה לי | וחלקם בחיים
תנה חלקי וחבלי | ומיד שאול אפדם | יתבשר קהלי
עקב אשר שמע אברהם בקולי :

תוכחה

אין מלה בלשוני | מפני כובד זדוני
כנבראיך מי אני | כי תבקש לעוני
אי מזה באת יחידה | ואן תלכי בלי צידה
ותחליפי חי במת | ואיך תאמרי לא נטמאת
ביני בעודך שכבר | נזהרת כי ברין דבר
שפתים אך למחסור | הרוב עם שרי יסור
ראי כל חמדת תבל | ראשה וסופה הבל
ולעמל אין בינה | ועתה השמרי נא
הגויות כשמלות | באור היום מגוללות
ובלילה עת מנוחה | נבלתם כסוחה
ממרום שולחת | מקומך איך שכחת
בטרם יבא עתך | שובי אל גבירתך
עירי לרצות תומך | ובאשר תשיחי ירימך
במשלך ביצר נשא | שתים רעות עשה :

זנח מקום חייהו. והלך אחרי התהו.
ואחריו לבך איך סר הנא ימות באין מוסר
רחקי ממך סלף ואל יתן לך חלף
שבתך בקרב אוכדים מהלכים בין העומדים
אבי אל תהדפני בנגד הגו אספני
ואם בחטאי נכשלתי לך יי׳ הוחלתי

רהוטה

אנשי אמנה אבדו. באים בכח מעשיהם
גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירות
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם
זועכים אף בלחשם חימה עוצרים בשועם
טרם קראוך עניתם יודעים לעתור ולרצותך
כאב רחמת למענם לא השבות פניהם ריקם
מרוב עונינו אבדו. נאספו מנו בחטאינו.
סעו המה למנוחות עזבונו בצרות ואנחות
פסו גודרי גדר עמדו משיבי חימה
קמים בפרץ אין ראויים לרצותך בעתר
שוטטנו בארבע פינות תרופה לא מצאנו.
שבנו אליך בבושת פנינו לשחרך אל בעת סליחתנו.

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח
ולא כרעתם תגמול אל שהורתנו לומר שלש עשרה זכור לנו
היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם

וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה .

נקנו לעוונינו ולחטאתנו והאהלנו: החולנו בתשוב ונהר: הכבקנו ואלנו נלבין

לב טהור ברא לנו אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו:

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ. וּנְחַלְתָּנוּ. :

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. : כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ : הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ. : שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא : לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ. בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ. : נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא : כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ. : כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ. וְהִצַּלְתָּ נַפְשֵׁנוּ מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה : נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַּלַּיְלָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ :

מסתאגיב

נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַּלַּיְלָה

אוֹתָהּ נַפְשִׁי לִמְקוֹם נַפְשָׁהּ וְכָלְתָה אֶל מְקוֹר שָׁרְשָׁהּ
וְנִכְסְפָה לַנְוֵה קָדְשָׁהּ לָלֶכֶת יוֹמָם וָלַיְלָה
נֹעַם הַכָּבוֹד בְּעֵין הַדַּעַת תִּרְאֶה וּמִכְּלִי אֵבֶר אֵלָיו תִּדְאֶה
וְתִשְׁאַף עָדָיו וְתִשְׁתָּאֶה בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם בְּאִישׁוֹן לַיְלָה
יְקָרוֹ תָשׁוּר עַל יְדֵי פְעָלָיו וְתִתְאָו לָגֶשֶׁת אֵלָיו
יוֹם לְיוֹם תַּבִּיעַ אֹמֶר מְהַלְלָיו וְלַיְלָה לְלַיְלָה :

מעורי עלי רגל חסדך נורע ואוהל יראתך בלבי לא נגרע
יי' חקרתני ותדע בחנת לבי פקדת לילה :
שמעתי נרודים על ערשות אנשים הריצוני פעמי למעונות קדושים
בנפול תרדמה על אנשים בשעפים מחזיונות לילה :
הסכלתי ואשגה כל ימי שחרותי ונכלמתי כי הבלתי זמן ילדותי
לזאת היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה :
בנשף קדמתי דמעתי ואנוחה אשפכה דם לבי ואגיחה
נפשי עלי תשתוחח ועם לבבי אשיחה אזכרה נגינתי בלילה :
חלפו כצל ימי עלומותי וקלו מנשרים שנותי
ולא אזכיר מזמן שמחותי לא יום ולא לילה :
זרים הציקוני והגדילו עלי פיהם דוברים שלום ונושכים בשיניהם
נא יזכור רוע מעלליהם לפניך יומם ולילה
קדשו עצרה ורחצו והתקדשו הברו סיגי לבבות והתאוששו
המזכירים את יי' אל תחשו כל היום וכל הלילה
התבשרי בתי כי עוד אנחילך חני ולאט אנחך ואניחך במעוני
כי אין גואל קרוב ממני ליני הלילה :

נפשי אויתיך בלילה

נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך : אברך את יי' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי : הנה ברכו את יי' כל עבדי יי' העומדים בבית יי' בלילות : שאו ידיכם קדש וברכו את יי' : למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו : עננו יי' כי טוב חסדך כרוב רחמיך מחה פשעינו : ראה ענינו ועמלנו ושא לכל חטאתינו : אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת : אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה :

ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך

יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

הסר בנך חטאינו וכל עונותינו חטה: סליחה לזה פשעינו כעב כאשר אמרת מחיתי

יום צדו יצעדי ונטתה למוט רגלי

חקי חטאי פרשו רשת ליד מעגלי לולי אלהי אבי

היה שחת חבלי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי

אולם חסדי יי׳ וחסדי אבות שמנו. תנחומי שעשועי

נפש כי לא תמנו. בם עולם נושענו ותעודדנו וקמנו.

המה יתרות אהלי והם מיתרי וחבלי אלהי אברהם

ופחד יצחק היה לי

תוכחה

שטר עלי בעדים וקנין לשלם מחית המנין

והיה יי׳ לדיין

אך בחשבי למרחוק בכיתי לבלי חוק

עת לבכות ועת לשחוק

נפלה עלי חרדה בזכרי יום הכפרה

פחד קראני ורעדה

יען שרירות לבבי דאגתי במחשבי

כי איך אעלה אל אבי

ליום לא ישא פני שר בהתנגש למוסר

הנפש עם הבשר

מחשבותיך הבינו ועיניך הכינו

ונחנו מה כי תלינו.

אמֵלים אשר רָגשו. וְעָרֵךְ לֹא פָּגשו.
אֶחָד בְּאֶחָד יִגָּשׁוּ.
לֵב דּוֹרֵשׁ וּמַעֲבָדָיו יַחְבִּיר שְׁנֵיהֶם עָדָיו
וּבִעֲרוֹ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
קִלְקוּל עָוֹנָם יוּסַר וְלֹא יִכָּבֵד הַמּוּסָר
בְּשַׁגָּם הוּא בָשָׂר
יָהִיר שְׁרִירוּת יַחְמוֹד אִישׁ כְּמִפְעָלָיו תָּמוֹד
יְיָ מִי יַעֲמוֹד
חֲשׂוֹךְ זַעַם אֵימָתֶךָ וְאַל תְּיַסֵּר בַּחֲמָתֶךָ.
וְיִנָּפֵשׁ בֶּן אֲמָתֶךָ:
קָרֵב נָא לְהַרְוִיחֵנִי וְיוֹם לַדִּין תְּקַחֵנִי
אַל בְּאַפְּךָ תּוֹכִיחֵנִי:

רהוטה

אֶשְׁתַּחֲוֶה אַפַּיִם אַרְצָה כִּי אֵין לְמַטָּה מִמֶּנָּה
אֶתְנַפֵּל לִפְנֵי עֶלְיוֹן גְּבוֹהַּ עַל כָּל גְּבוֹהִים
בַּמֶּה אֲקַדֵּם פָּנָיו אִם בְּנַפְשִׁי הֲלֹא הִיא מֵאִתּוֹ
בְּמִבְחַר גּוּפָתִי הוּא יִהְיֶה כִּי אֵין לְאִישׁ נִכְבָּד מִנַּפְשׁוֹ
רֹאשׁ וָסוֹף אֵין לִגְדֻלָּתוֹ וְלִשׁוֹנִי אֵיךְ תַּגְדִּילֶנּוּ.
רָחוֹק רָחוֹק מִשְּׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְקָרוֹב קָרוֹב מִבְּשָׂרִי
הִנְנִי עֶבֶד לְךָ יְיָ כִּי אֵין מוֹעִיל לִי זוּלָתֶךָ
הֲלֹא צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כֻּלָּם נִבְרָאִים כָּמוֹנִי
מָה אֶחֱשׁוֹב לָדַעַת וְיִרְאָתִי כִּי לְהוֹעִיל לִי בְּרָאתָנִי
מִסְפַּר עָצְמוּ חֲסָדֶיךָ וּמֵחוֹל הַיָּם חֲטָאתִי
עַיִן אֵיךְ אֶשָּׂא אֵלֶיךָ וְהִנֵּה גַם הִיא חַטָּאָה
עוֹד מַה יַּעֲנוּ שְׂפָתַי כִּי גַם הֵמָּה הִרְשִׁיעוּ.

זדון לבי עשה לנפשי אשר לא יוכל אויבי עשוהו.
זלעפה אחזתני מני אוי לי כי מריתי
רוע יצרי התעני כי לא היה רצוני להכעיסך.
רעותי לי לבדי הרעו. ואתה לבדך תעשה חסד
הודיעני דרך יועילני כי כל ידעתי אתה הודעתני.
השמעת דברי לבי אל אזני ואתה תשמע השמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם בשר
ורוח ולא כרעתם תגמול : אל שהורתנו לומר שלש עשרה .
זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו
מקדם וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם
נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו. ונחלתנו.
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו
כי פשענו. : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו. : שמעה תפלתנו יי׳
ושועתנו האזינה אל דמעתנו אל תחרש : הסולח לכל
עוננו. הרופא לכל תחלואנו : הגואל משחת חיינו. המעטרנו
חסד ורחמים : ראה ענינו ועמלנו. ושא לכל חטאתינו :
חטאות נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכור לנו אתה למען
טובך יי׳ . למען שמך יי׳ וסלחת לעוננו. כי רב הוא : למען

שמך יי׳ תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו׃ למען שמך יי׳ עשה וידעו כל עמי הארץ כי אתה אלהים לבדך׃ למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃ הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃ הושיעה יי׳ כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׃ האירה פניך על עבדיך הושיענו בחסדך׃ ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים׃ הושע יי׳ את עמך את שארית ישראל׃ אתה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב׃ אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד.

מסתאג׳יב

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן

אמיץ אשר לו הגדולה ומלכותו על כל גבירה וגדולה
לך דומיה תהלה אלהים בציון
נקדש בסוד שרפי מעונו והדר בחביון ארמונו
שבחי ירושלים את יי׳ הללי אלהיך ציון
יחיד השם בסופה ובסערה דרכו ומי ימלל תוקף גבורותיו וחין ערכו
ויהי בשלם סוכה ומעונתו בציון
דלית גפן ממצרים והסעת ועליה ממרום הופעת
ובנוה קדשך אותה נטעת יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
ותשרש שרשיה בהר קדש כי תרומה היא ליי׳ קדש
לביתך נאוה קדש אוהב יי׳ שערי ציון
יום יום הפרחת שתיליה וכסו הרים צלה ועליה
ותט חסד ורחמים אליה כי בחר יי׳ בציון
דבירת בחזיון לעד ולכוננה לנצח לבל תמעד

וַתֹּאמֶר זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד   יִשְׂמְעָה וְתִשְׂמַח   צִיּוֹן׃
בְּרוֹב עוֹנָהּ פָּרְצָה נִדָּרָה   וְחֻלְּלָה לָאָרֶץ נִזְרָהּ
וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה כָּל הֲדָרָהּ   אֵיכָה יָעִיב בְּאַפּוֹ יְיָ׳ אֶת בַּת   צִיּוֹן
רוֹעִים רַבִּים שָׂמוּהָ שְׁאִיָּה   וַתְּהִי לְכָל עוֹבְרֵי דֶרֶךְ סְרוּחָה
וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ   וַיַּצֶּת אֵשׁ   בְּצִיּוֹן
דַּבֵּר עַל לֵב נֶאֱנָחָה   וְשׁוֹבֵב שֶׂה פְזוּרָה וְנִדָּחָה
וְאֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה   בְּשׁוּב יְיָ׳ אֶת שִׁיבַת   צִיּוֹן׃
הַבֵּט בְּעָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ   בְּאַרְצוֹת צָרֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ
כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ   שִׁירוּ לַיְיָ׳ מִשִּׁיר   צִיּוֹן׃
חֲסִין יָהּ הַפֶּלֶא   זֵדִים בְּאַפְּךָ כַּלֵּה
קֵץ הַפְּלָאוֹת לָנוּ גַלֵּה   הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת   צִיּוֹן׃

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ לַיְיָ׳ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ׳ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ׳ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ׳ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאֵינוּ׳׳

סליחה

תוכחה

יוֹם יִצְעֲקוּ יְשֵׁבִים מֵחַטֹּאתֵיהֶם
חֶסֶד אֲבוֹתֵיהֶם לָקַחַת בִּידֵיהֶם
כְּחֵלֶב זִבְחֵיהֶם עַל מִזְבְּחוֹתֵיהֶם
יִשְׂאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃

זְכוּת הוֹרִים נֶעֶמוּ בָהּ לָךְ יִכּוֹן וְיִרְקוּ
לְאֵלֶּךָ יִסְכּוֹן׃ בֶּטַח עֵין יַעֲקֹב וּבְרַר יִשְׁכּוֹן
לֵב טָהוֹר כְּיוֹם וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבֵּיהֶם
וְקֶרֶב בְּנֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ

שׁוֹכְנֵי בָתֵּי חוֹמֶר   לָמָּה תִּשְׂאוּ עַיִן
וּמוֹתַר הָאָדָם   מִן הַבְּהֵמָה אָיִן׃
לָנוּ יֵשׁ לָדַעַת   כִּי אֲנַחְנוּ תוֹלַעַת
וְגַב חוֹמֶר גַּבֵּנוּ   וְאֵיךְ יִגְאֶה לִבֵּנוּ׃

מַה יִּתְרוֹן לַגֶּבֶר — וְאַחֲרִיתוֹ לַקֶּבֶר
וְזֶה יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק — לוּ חַי שָׁנִים אֶלֶף
הֲלֹא אִם יֵלֶךְ מְרִי — יְבֻלַּע בַּחֲמַת קֶרִי
וְיִשְׁרֹף בְּלַהַב — וְלֹא יוֹעִיל הַזָּהָב
הָאָרָם הַנִּבְאָה — פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
מֵאַיִן בּוֹאֶךָ — וְאָנָה מוֹצָאֶךָ
קִצְּךָ עָנִי וְאֶבְיוֹן — נִמְשַׁל כְּמוֹ קִיקָיוֹן
שֶׁבִּן לַיְלָה הָיָה — וְעַד בֹּקֶר לֹא נִהְיָה
טוֹב אֲשֶׁר לֹא נוֹצָרֶת — וְעָמָל לֹא קָצָרֶת
וְאֵיכָה גְּדוֹלוֹת תְּבַקֵּשׁ — וְאַתָּה בְּתוֹךְ הַמּוֹקֵשׁ
נוֹפֵל אֶת מְרַחֵם — וְתִפְשַׁע עַל פַּת לֶחֶם
וְאִם יִתְמַהְמַהּ רֶגַע — הֲלוֹא תִמְצָא כָל נֶגַע
בְּשָׂרְךָ כְּאוֹר זָרוּחַ — בְּעוֹד יֵשׁ בּוֹ הָרוּחַ
וְעֵת תֵּצֵא הַנֶּפֶשׁ — נִשְׁאַר כְּטִיט וָרֶפֶשׁ
רְאֵה כִּי אֵין בְּיָדֶיךָ — מְאוּמָה מִכְּבוֹדֶךָ
לְזָרִים חֵילְךָ יוּקַם — וְאַתָּה תֵּלֵךְ רֵיקָם
בְּכָל זֹאת לֹא חָשַׁבְתָּ — וּלְתַאֲוָה הִקְשַׁבְתָּ
וְאִם תֵּטִיב רֵאשִׁיתָהּ — מַה תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתָהּ
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ — וְיָשׁוּב לִפְנֵי מַלְכּוֹ
וְאוּלַי עוֹד יֵעָתֵר — וּמֵחֲרוֹנוֹ יִסָּתֵר
יְהִירִים הִתְקוֹשְׁשׁוּ — זִכְרוּ וְהִתְאוֹשָׁשׁוּ
שְׂאוּ לֵב וְכַפַּיִם — אֶל אֵל בַּשָּׁמַיִם
הָהּ עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ — וְאוֹי עַל חַטֹּאתֵינוּ
כִּי רוּחַ רְעִינוּ — וְגַם כַּצֹּאן תָּעִינוּ
וּמַה נְּבַקֵּשׁ וּמַה נִּדְרוֹשׁ — וַעֲוֹנוֹת עָבְרוּ רֹאשׁ
מְאֹד רַבּוּ פְּשָׁעֵנוּ — וְאֵיךְ נִשָּׂא פָּנֵינוּ

דלה עמך משחת | מושל רום ותחת
ואם הקשינו עורף | חסדיך א׳ תרף
הפק חמלתך | לעם דופקי דלתיך
כי אתה אבינו. | ועליך עינינו ·

רהוטה

אנחנו בני גלות | דכאנו העוני והדלות
זעקנו חמס טרודים | יגיעי כח לכודים
מעט נביאנו סרו | עלינו פתאים יגרו
קראנוך רחום שמך | תפן אלינו ברחמיך
לעדנו היום מאימיך | כי מי יסבול זעמך
ובתפלת ענו נקדמך | למה יי׳ יחרה אפך בעמך

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · א׳ שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם · וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר :

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה

נקינו חטאינו · [illegible] : [illegible] ·
לב טהור ברא לנו אלהים · ורוח נכון חדש בקרבנו : [illegible]

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול

לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך : האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול
תחנונתנו : שמעה תפלתנו יי׳ וישועתנו האזינה ואל
דמעתנו אל תחרש : הקשיבה לקול שוענו מלכנו ואלהינו.
כי אליך נתפלל : אליך יי׳ שוענו ובבקר תפלתנו נקדמך
יי׳ בקר תשמע קולנו. בקר נעריך לך ונצפה : שבענו.
בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו. ברן יחד כוכבי
בקר ויריעו כל בני אלהים :

מסתאג׳ב

ברן יחד כוכבי בקר

אספר גבורות אל נורא עלילה אמר יהי אור להאיר באפילה
ויקרא לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר :

בגלגל ערץ נתן מאורות גדולים להבדיל בין היום ובין הלילה
ולרוב תושיה הגדיל עושה עש כימה וכסיל והופך
לבקר :

נאור מנהיג גלגל חרס בכל יום השכם והערב וממזרח
למול מערב הולך וקרב וזרח השמש לעתים מזומנים בערב
היא באה ובבקר

אמונת דברו בשחר נצב ובו מניני מזלות חובר להודיע
גבורתו ויצדק אמיתו לחובר לדעת לעות את יעף דבר
יעיר בבקר בבקר

חזקי ואמצי שוכבת בגלות בעמקי שאוני חכי למועד
החזון ככלות זעם חרוני הוחילי מעט וגאלתיך אנכי

חַי יְיָ שֶׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר

זְרוּיָה בְּקַצְוֵי אֶרֶץ לְחוּצָה וְזוֹעֲמָה הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְיָ וְרִחַמְתִּי אֶת לֹא רֻחָמָה ׃ וְשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם יְיָ שָׁמָּה יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר ׃

קָרֵב מוֹעֲדֵי לְהַרְאוֹת נִסֵּי כְבוֹדְךָ ׃ וְהַרְאֵה פָּעָלֶיךָ עוֹרְרִי אֶל עֲבָדֶיךָ ׃ וְטוּבְךָ וְרוֹב חֲסָדֶיךָ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר ׃

בְּרָן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר

בְּרָן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים ׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת ׃ כִּרְחוֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה ׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃

סליחה

שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד
נָא חַיִּים וָחֶסֶד עַל עַם עָנִי תַּצְמִיד
וְאֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחַר בִּמְקוֹם עוֹלָה תַעֲמִיד
עוֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד ׃
לוֹבֵשׁ צְדָקָה וּמַעֲטֶה לְךָ לְבַדְּךָ הַיִּתְרוֹן
אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים זְכֹר־ה יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן

וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד.
מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד לְהַטּוֹת לְאִישׁ לְתְחִיָּה
עִמְּךָ לְחֶסֶד הַטֵּה וּגְמוֹל עָלָיו וְחַיֵּה · כְּתַב עָלָיו תָּיו חַיִּים
וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד:
הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן עִיר קָדְשִׁי וְנָתַתָּ יָדְךָ
וָשֵׁם בְּבֵיתְךָ לִמְקַדְּשִׁי · צְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד וַעֲרִיכַת נֵר
לְבֶן יִשַׁי · לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד:
חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם עַמִּי בְּאֵל וּמָעוֹז עֵדוּתוֹ נָא תִּצֹּרוּ.
גַּם אֶת זוֹ לְעֻמַּת זוֹ · יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתְכֶם וְיִזְכּוֹר
רַחֵם בִּרְצוֹ · דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
עוֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד

תוכחה

תִּקְרַב וְתִרְצֶה וְתִבְחַר עֵרֶךְ תְּפִלַּת הַשַּׁחַר
וַעֲשֵׂה וְאַל תְּאַחַר·
אִם עֲוֹנִי נִגְמַר וְלְעֵת מִשְׁפָּט נִשְׁמַר
כִּי יְיָ כֹּה אוֹמֵר·
אוֹמֵר אֲנִי בִּיגוֹנִי בְּבָשְׁתִּי וְחֶלְפַּת זְדוֹנִי
אֵין מִלָּה בִלְשׁוֹנִי
בִּלְשׁוֹנִי אֵין מַאֲמָר כִּי כְבוֹדִי בְּבוּז הוּמַר
הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר
גָּמַר וְעָבַר כָּל יָשָׁר וְנִבַר
וְאֵין מַכְלִים דָּבָר
דָּבָר יִשְׁעֲךָ הַקְרִיבָה וּבִרְצוֹנְךָ הֵטִיבָה
יְיָ הַקְשִׁיבָה:
הַקְשִׁיבָה לְשַׁוְעָתֵנוּ. וּסְלַח צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ.

לַעֲוֹנֵנוּ. וּלְחַטֹּאתֵנוּ.

צִוִּית אֵל מְגִנֵּנוּ. לְחַדֵּשׁ כְּמֵאָז גְּאוֹנֵנוּ.

בְּשִׁמְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ :

קַרְנֵנוּ. תָּרִים מַלְכֵּנוּ. וְחוּשָׁה לְעֶזְרָתֵנוּ.

כְּבוֹרֵנוּ. וּמֵרִים רֹאשֵׁנוּ.

רֹאשֵׁנוּ תְּרוֹמֵם. וְתָחִישׁ לְקוֹמֵם

הַר צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם :

יְשַׁשֵּׁם כַּבַּעַר לוֹחֵם וְעַם עָמוּס מְרַחֵם

תָּשׁוּב תְּרַחֵם

תְּרַחֵם עַם נִתְאַחֵר נָקָה כַּצֶּמֶר צָחַר

הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שַׁחַר.

רהוטה

תָּמַהְנוּ מֵרָעוֹת תָּשַׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת

שַׁחְנוּ עַד לִמְאֹד שַׁפַּלְנוּ עַד עָפָר

רַחוּם בְּךָ הֶאֱמַרְתָּנוּ. קְשֵׁי עָרְף וּמַמְרִים אֲנַחְנוּ.

יַצְעַקְנוּ בְּפִינוּ חָטָאנוּ. פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ.

עֶלְיוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם סְלִיחָה עִמְּךָ הִיא

נִחַם עַל הָרָעָה מַטֶּה כְלַפֵּי חֶסֶד

לֹא תִתְעַלַּם בְּעִתּוֹת הָאֵל כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ.

יִוָּדַע לְעֵינֵי הָעַמִּים טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ.

חֲסוֹם פֶּה שָׂטָן וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ. זְעוֹם בּוֹ וְיֵרוֹם

וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ טוֹב לְצַדְּקֵנוּ. הוּא יַגִּיד יָשְׁרֵנוּ.

דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן גִּלִּיתָ לְנֶאֱמַן בַּיִת.

בְּבַקְּשׁוֹ אָז מִלְּפָנֶיךָ. אֱמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח ולא כרעתם תגמול · אל שהורתנו לומר שלש עשרה · זכור לנו היום ובכל יום ברית שלש עשרה · כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב וירד יי׳ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר ·

ויעבר · יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו · סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו · כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך · האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו. שמעה תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו · שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך · שובה יי׳ עד מתי והנחם על עבדיך · שובה יי׳ חלצה נפשנו הושיענו למען חסדך · שוב למען עבדיך שבטי נחלתך : שובה יי׳ את שבותנו כאפיקים בנגב · שובו שובו אמרת לנו ועל התשובה מראש הבטחתנו : שובה ישראל עד יי׳ אלהיך · כי כשלת בעונך ·

מסתאג׳ב

שובה ישראל עד יי׳ אלהיך

אסור בכלוא מצוקה — הרבה ביום צעקה
ולך תהיה צדקה מעם יי׳ אלהיך

נפשך עקובה מדם — וחטאתך כתולע אדמדם
מה לך נרדם — קום קרא אל אלהיך

ישר תמיד ארחך — וגער ביצר ויניחך
כי בקש להדיחך — מעל יי׳ אלהיך

יעור לבך בחרלך — ואטיבה עמך להשכילך
עקב כי זאת אעשה לך — הכון לקראת אלהיך

עתור תעתר לשוכן מרומים — פן יבעתוך פחדים ואימים
והיה באחרית הימים — ושבת עד יי׳ אלהיך

קרא לנפשך זכרי סופך — ודמעך לדם יהפך
ודם זבחיך ישפך — על מזבח יי׳ אלהיך

בעיניך יהיה נמאס ונבזה — ומשמן גבהך ירזה
כי בגלל הדבר הזה — יברכך יי׳ אלהיך

חשוב בקומך ובשכבך — בתתך תורתי בלבך
שמע עמי ואעידה בך — אנכי יי׳ אלהיך

זכור מצותי לגמור — אשר צויתיך לאמר
חסד ומשפט שמור — וקוה אל יי׳ אלהיך

קולך ישאג כאריה — אולי את נפשך תחיה
תמים תהיה — עם יי׳ אלהיך

שובה ישראל עד יי׳ אלהיך

שובה ישראל עד יי׳ אלהיך כי כשלת בעונך : קחו עמכם

רפה/

דְבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ׳ וְאִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אוֹהֲבֵם נְדָבָה כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: לַיְיָ׳ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ׳ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ׳ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ׳ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

סליחה

יָהּ אָיוֹם זְכוֹר הַיּוֹם בְּרִית שִׁבְעַת תְּמִימֶיךָ
צִיר אֶזְרָח אֲשֶׁר אָרַח בְּחֻקּוֹת דַּת נְאוּמֶיךָ
אָב רַחֲמָן קָרֵב זְמָן פְּרוּתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
זָכְרֵנוּ יְיָ׳ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ:

בְּרִית נִפְקַד אֲשֶׁר נֶעֱקַד לְהַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ
כְּשֶׂה נֶאֱסַר וְגַם נִמְסַר עֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
רְעֵה זַרְעוֹ וְחוֹן גִּזְעוֹ בְּעֵת בּוֹאָם בְּדִינֶיךָ
וְאִם חוֹבָם עֲנֵה בָם עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ

לִמְנַדֵּךְ וְגַם יְדִידֶךָ יִשְׂרָאֵל לָךְ מְקוֹרָא
אֲשֶׁר חָלַם וְחָז סוּלָם מִמָּרוֹם לָךְ נִקְרָא
אֵל אֶחָד לָךְ פַּחַד וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא
זְכוֹר צִדְקוֹ וְאֵת חֻקּוֹ לִשְׁאֵרִית נִשְׁאָרָה
אֲשֶׁר נִשְׂאָה וְגַם נִלְאָה זֶה כַּמֶּה זַעְמֶךָ

שני אחים אזרחים משולחים בשביה
הוכחתם ושלחתם לשור עגלה יפיפיה
איש ענו בעיניכו הוריד דת פליליה
והנרצה אשר מצא רצונך רב העליליה
בריתם זכור ואל תעבור עם נושאי אימיך ׃

זכור סגן אשר נגן עלי עשור וגם נבל
בשירותיו וזמירותיו יהודון לך בכל תבל
לך נמשח ונערך שח לנשוא לך עול וגם סבל
רעה נכאה מקוראה לך נחלה וגם חבל
להרגיעה להושיעה צא נא ממקומך ׃

ברית נביא שמו תשבי הואל נא וזכרה אל
להמציא פרות סעברות להדריך עם בן שואל
דל תשמח וחיש צמח מושיע וגם גואל
זד תשמיד וגם תעמיד המלאך הגואל
ונפלאות למשואות הרימה פעמיך ׃
זכרנו יי׳ ברצון עמך ׃

תוכחה

ימי האדם צבא והוא בעולם הלך
כי בהבל בא ובחשך ילך ׃
שוגה באהבת תבל סכל כי הוא הבל
ונפתה במתק שיחה והטתו ברוב לקחה ׃
לרושש אותו תעשיר לקונן עליו תשיר
ויצוף פיה וחלבו מרורת פתנים בקרבו ׃

שפתיה ביצוף לקח   ימתו ביין הרקח
ומגפן סרום גפנם   חמת תנינים יינם :
עולם זנח ושלומיו   ולא תתאו למטעמיו
ויהיה בעיניך נבזה   מעט הדבש הזה :
אני איש בעולם יועה   ובשעיפיו תועה
נגוע ומנוסה   כי רע עלי המעשה
ביין נוער שכרתי   ואחרי עיני תרתי
ויעקב הסכלתי עשה   גדול עוני מנשוא
רמות הלכו עיני   ולזאת נפלו פני
וכל מכמורי כחשי   עיני עוללה לנפשי
ומתנומות ימי ערנה   הקיצוני ימי זקנה
והנה כל פרי נח   הבל ורעות רוח :
ילדות אנוש ושחרותו   כחלום ראה אותו
וחטאין נעמתים   ואחרין ה׳ המתים :
ויום ירל הכח   אזי יחלוף הרוח
והגוף בשאול מרמס   יהיה כפגר מובס :
משכנו יקיאנו.   וכנו יבהילנו.
לצאת מחדר ביתו   מושכב על מטתו
ומיודעין יריצוהו.   ומתבל ינידוהו.
ובבור יושלך קרבו   ככלי אין חפץ בו
ותיקר אז הנשמה   אשר מתאוה ערומה
ותעלה אם לא נטמאת   הנפש החוטאת :
הנשבה ה׳ מעונה   כאשר האל נתנה
ואז אורה יבקיע   כזוהר הרקיע
זנח משוש והנחה   כי לב כסיל בבית שמחה
ובכה וחגור חבל   ולב חכמים בבית אבל :

וְהַבָה נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחָה לִפְנֵי אֵל וְנִוָּכְחָה
לְכוּ נָא זֶרַע אֱמוּנַי וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ׃

רהוטה

אֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ בְּעַד הַנִּמְסָר בְּפַח הַמּוֹקֵשׁ
גַּשְׁתִּי הַיּוֹם לְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ
אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ׃

דַּלְתוֹתָיו לִשְׁקוֹד וְלִשְׁמוֹר זֹאת הִיא דְּרִישָׁתִי · הַדְרֵשׁ בְּרַחֲמֶיךָ
וּשְׁעֵה חִין רְחִישָׁתִי · וּפְנֵה וַעֲנֵה וּמַהֵר בְּיוֹם נְטִישָׁתִי · לָתֵת אֶת
שְׁאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בַּקָּשָׁתִי

זַךְ וְיָשָׁר אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה · חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא אֲכַסֶּה ·
טֶרֶם אֶעֱמוֹד בּוֹשְׁתִּי וּפִעִיתִי לְךָ מַחְסֶה · לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה

יָרֵאתִי פֶּן אֵבוֹשׁ בְּמִשְׁאָלִי וְתִגְדַּל מַחֲלָתִי · כָּשַׁל כֹּחִי בְּזָכְרִי
חַטָּאתִי וְסִכְלוּתִי לְמַעַן שִׁמְךָ אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי
בִּשְׁאֵלָתִי׃

מְחִילָתִי תְּמַהֵר בְּמוּקְדָּם וְלֹא בִמְאוּחָר · נְקֵה מְעוֹן מַקְדִּימִים
לְחַלּוֹתְךָ טֶרֶם עֲלוֹת הַשַּׁחַר · שִׂיחָתָם הַקְשֵׁב וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר ·
כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר׃

עַל רַחֲמֶיךָ נִשְׁעָנִים פְּלִיטֵי מַקְהֲלוֹתֶיךָ · פָּנִים מְחַלִּים וּמְיַחֲלִים
לִמְחִילָתֶךָ · צֹאנְךָ קְנִיתָם וְהִבְטַחְתָּם בְּגוֹדֶל חֶמְלָתֶךָ · שְׁאַל
מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ׃

קָדוֹשׁ לְמַעַנְךָ בַּשְּׂרֵנִי בְּעָמְדִי לִרְצוֹתֶךָ · רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ
שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ · תַּחַת כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֶךָ · יְמַלֵּא
יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃

מִשְׁאֲלוֹתַי וּמִשְׁאֲלוֹת עַם קְרוֹבֶךָ · ~~שעה~~ שְׁעֵה הַיּוֹם הַזֶּה

בְּרַחֲמֶיךָ וּבְרוֹב טוּבְךָ · הָפֵק וּרְצֵה עַם יְשִׁיבוּנִי עִם אוֹהֲבֶיךָ · וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים · וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל · אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם · וְכֵן כַּתּוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה :

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ : כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ : הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ : שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ : אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה : אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקוֹד גֶּפֶן זֹאת : לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא : למען שמך יי תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו : לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה וְיִירְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ : לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ

ורעם ונשאם עד עולם : האירה פניך על עבדיך הושיענו בחסדך : הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש : הושע יי׳ את עמך את שארית ישראל : ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

סליחה

בני תמימים משכימים לחצרות אלהיהם
ומרמם ולחומם יקריבו קרבניהם
ומי דמעם עלי פשעם שמו מקום נסביהם
והתודו עוניהם ועונות אבותיהם :

מה אשמו ולא חכמו קופאים על שמריהם
ההולכים במחשכים אחר מחשבותיהם
ובכסלם את כסלם שמו מקום קניניהם
והפשם פתו וישתו בשחק דבריהם
קרוב יי׳ בפיהם ורחוק מכליותיהם :

שם הודו וכבודו משך מאז ליודעיו
והשמיע והודיע אמתו לבן שעשועיו
והתאפקו יום רחקו רחמיו והמו מעיו
ואם חלקו וגם מתקו להם מיצוי רעיו
מה טובו דודיהם ומה עצמו ראשיהם

הנשכחו כי שחו בבור מאסר גלותם
וחבשו ולבשו חליפות מדלותם
ומעטו כי עטו רדיד בשתם ושפלותם

והטבעו. והשקעו. כאבן בים שבותם

והכבידו עוליהם · לוחציהם ורוחקיהם

והתודו עוניהם ועונות אבותיהם :

רהוטה

ייי נגלה במדות שלש עשרה בסיני

בהתודותי לפניך על עוני · במדה ראשונה

הקירה נא לפני · אמנה אנכי חטאתי לי״י :

ייי אדיר במדה שנית נאזר בגבורה

לא ככתבו נזכר ונקרא · אזכרנו. ולבי יהגה

אל אימה ומורא · כי י״י עליון נורא :

נודע במדה שלישית ליקותיאל

נדרש ונמצא לכל שואל · גאלני וזולתך אין לי

גואל · אני קראתיך כי תענני אל :

רחום ירחם במדה רביעית פליטתנו.

כמאז ישוב את שבותנו · יזכור לנו.

ברית אבותינו. ישוב ירחמנו. יכבוש עונותינו :

וחנון שאלתי חמלתך במדה חמישית ענני

קחני לעבד עולם זקנני · עד מתי י״י

תחשה ותענני · שקר הסר ממני ותורתך חנני :

ארך אפים למדה ששית אפרוש כפי

כבודך יהלל פי · לבצע אמתו

בימי חרפי · למען שמי אאריך אפי ·

ורב חסד מה יקרו במדה שביעית רעיך.

קראיך שומעי שמעך · תן לאוהביך.

מגן ישעך · משוך חסדך ליודעיך :

וְאֱמֶת

הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּמִדָּה שְׁמִינִית מְדָנִי
יְיָ לְעוֹלָם עוֹדְדֵנִי · זָכְרֵנִי טוֹב בְּחַסְדְּךָ
זַכְּרֵנִי · הַדְרִיכֵנִי בַּאֲמִתְּךָ וְלַמְּדֵנִי

נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים

בְּמִדָּה תְּשִׁיעִית קוֹוָיו יִזְכְּרוּהוּ
עִם קְרוֹבוֹ יַאְדִּירוּהוּ ·
צִיָּה רַחֲמֶיךָ חַיִל יַאְזְרוּהוּ · חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרוּהוּ :

נֹשֵׂא עָוֹן

נָאוֹר בְּמִדָּה עֲשִׂירִית יֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ
יוֹצִיא לָאוֹר צִדְקוֹתֵינוּ · וַעַד בֵּית
יְיָ נְגַנֵּן בִּנְגִינוֹתֵינוּ · כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב
וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ :

וָפֶשַׁע

יִרְפָּא בְּמִדָּה אַחַת עֶשְׂרֵה כָּל מְשׁוּבָה
יֶאֱהָבֵנוּ נְדָבָה · לְבִלְתִּי הֱיוֹת חַטָּאת
יְהוּדָה כְּתוּבָה · וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה :

וְחַטָּאָה

צוּר בְּמִדָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שִׁמְעֲךָ שָׁמַעְנוּ
תִּשָּׂא לִירֵאֶיךָ יְדַעְנוּ · שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ
בֹּשְׁנוּ וְנִכְנַעְנוּ · חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ
הִרְשַׁעְנוּ :

וְנַקֵּה

חֲזֵה בְּמִדָּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה דִּמְעַת הָעֲנִיִּים
תְּנַקֶּה מֵחֵטְא הַשְּׁבוּיִים · דְּרוֹשׁ נָא מִיַּד
רֵעֵי גוֹיִם · דַּם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקִיִּים :
קָדוֹשׁ הָעַל תּוֹלֵעָה וְרִמָּה תִּפְקוֹד אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה
וְיַעַן כִּי בְּחֵיק הָאֲדָמָה הוּא אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה :
חַזֵּק בְּחַסְדְּךָ יְדֵי נִדְהָמִים מִשְּׂאֵת פְּנֵיהֶם · אֵלֶיךָ נִכְלָמִים
לִרְאוֹת בְּטוּבְךָ לְבֵיתְךָ מַשְׁכִּימִים · אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רַחֲמִים :

אֵל מֶלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג

בַחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל׃

אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב · וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל דִּמְעָתֵנוּ אַל תֶּחֱרַשׁ׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלָּל׃ הָשִׁיבָה לָנוּ שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנוּ׃ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

הֲמוֹן חַסְדּוֹ וְטוּבוֹ בְּלֵיל זֶה יְעִירֵנוּ.
לְבֵן מֵאָז אֲהֵבוֹ כְּעֵין יְצָרֵנוּ.
לִמְחוֹת אֶת חוֹבוֹ וּרְצוֹן יְעַטְּרֵנוּ.
וּמִדֵּי דַבְּרִי בוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ.
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ. נְאֻם
יְיָ׃

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקידא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים

רחמנא אדכר לן קיימיה דיוסף אסירא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים

רחמנא אדכר לן קיימיה דפנחס קנאה בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא בדיל ויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ארך אפים ויקרא יי׳ יי׳
אל רחום

רחמנא אדכר לן קיימיה דעם שבטייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיהון דכלהון צדיקייא בדיל ויעבר
רחמנא אדכר לן קיימיה דתלת עשר מכילן דרחמי דויעבר

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון
ארך אפים

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח
לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה יי׳ טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
האזינה יי׳ תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו: שמע
תפלתנו יי׳ ושועתנו האזינה ואל דמעתנו אל תחרש:
אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל

תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו : אל
תעזבנו יי׳ אלהינו אל תרחק ממנו : אל תרחק ממנו כי
צרה קרובה כי אין עוזר : אל תקצוף יי׳ עד מאד ואל לעד
תזכור עון הן הבט נא עמך כלנו : אל תתן יי׳ מאויי
רשע זממו אל תפק ירומו סלה : אל תתן לחית נפש תורך
חית עניך אל תשכח לנצח : אל תשכח קול צורריך
שאון קמיך עולה תמיד : אל תנאץ למען שמך ואל תנבל
כסא כבודך זכור ואל תפר בריתך אתנו : אל תהיה
לנו למחתה מחסנו אתה ביום רעה : אל תתן נחלתך
לחרפה למשול בם גוים : אל תזכור לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : אל תסתר פניך
מעבדיך כי צר לנו מהר עננו : אל תבא במשפט עמנו
כי לא יצדק לפניך כל חי : אל ישוב דך נכלם עני ואביון
יהללו שמך : אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר
חטאנו : חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו :

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו שמע
ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד

בשכמלו

יי׳ הוא האלהים : יי׳ הוא האלהים

ככתוב בתורתך וידעת היום והשבות אל לבבך כי
יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
וקשי עורף שנאמר לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים

אשמנו

אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ.

בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. גָּנַבְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. חָמַדְנוּ. חִלַּלְנוּ שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. כִּחַשְׁנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. מָרִינוּ. נִאַצְנוּ. נִאַפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. דָּרַכְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעַבְנוּ. תִּעְתָּעְנוּ. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

וְאַתָּה

צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אָשַׁמְנוּ.

מִכָּל עָם בּוֹשְׁנוּ. מִכָּל דּוֹר גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ דָּוָה לִבֵּנוּ. בְּהַוָּיֵה הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב בַּעֲוֹנֵנוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יְפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים: וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִתְּעִיָּתֵנוּ. וְאֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ שֶׁנֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ:

אשמנו ואתה צדיק

לְעֵינֵינוּ.

עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ. קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵנוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ. כַּצֹּאן וְאָבָדְנוּ. וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִתְּעִיָּתֵנוּ. וְאֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ שֶׁנֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ. וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ.

אשמנו ואתה צדיק

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בושתי ונכלמתי
להרים אלהי פני אליך ואתה אלוה
הסליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתם
ﭏ תעזבנו. אבינו. וﭏ תטשנו. מלכנו. וﭏ תשכחנו. יוצרנו.
וﭏ תעש עמנו. כלה כחטאתנו. וקיים לנו יי׳/אלהינו. את
הדבר שהבטחתנו. בקבלה על ידי ירמיהו. חוזך: ככתוב
בימים ההם ובעת ההיא נאם יי׳/ יבוקש את עון ישראל
ואיננו. ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר
אשאיר: אנא ﭏ יעכב חטא ועון את תפלתנו. וקבל
ברחמים וברצון את בקשתנו. ומחול וסלח לכל עונותינו
כי ﭏ מלך חנון ורחום אתה:

ﭏ רחום שמך

רחם עלינו ﭏ חנון שמך
חון עלינו. בנו נקרא שמך
מלא רחמים שמך:

אב הרחמן מלא רחמים — חטאנו. לפניך רחם עלינו
אדון הסליחות — בוחן לבבות — חל רחע
גולה עמוקות — דיין יתומים ואלמנות — חל רחע
הדור בנפלאות — ותיק בנחמות — חל רחע
זוכר ברית אבות — חוקר כליות — חל רחע
טוב ומטיב לבריות — יודע כל נסתרות — חל רחע
כובש עונות — לובש צדקות — חל רחע
מוחל אשמות — נורא תהלות — חל רחע
סולח חטאות — עונה עתרות — חל רחע
פועל ישועות — צופה עתידות — חל רחע
קורא הדורות — רוכב ערבות — חל רחע
שומע תפלות — תקיף בעולמות — חל רחע //

אשמורת

רחום שמך

רחם אלהינו חנון שמך
חנון עלינו בנו נקרא שמך
יי עשה למען שמך

עשה למען אמתך. עשה למען בריתך
עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך
עשה למען הודך. עשה למען היכלך
עשה למען ויעודך. עשה למען זכרך
עשה למען חסדך. עשה למען טובך
עשה למען ישרך. עשה למען כבודך
עשה למען למודך. עשה למען ממשלתך
עשה למען נצחך. עשה למען סודך
עשה למען עוזך. עשה למען פארך
עשה למען צדקך. עשה למען קדמותך
עשה למען רוממותך. עשה למען שכינתך
עשה למען תורתך. עשה למען הריסות מזבחך
עשה למען שוממות היכלך. עשה למען ציון משכן כבודך
עשה למען ירושלים עיר הקדש. עשה למען אברהם יצחק ויעקב
עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה
עשה למען אהבת הקדמונים. עשה למען ברית ראשונים
עשה למען קדושיך שוכני עפר על קדושת שמך. עשה למען ההרוגים והנשרפים
עשה למען דם עבדיך השפוך
עשה למען ישראל העניים. עשה למען ישראל הלחוצים
עשה למען יתומים ואלמנות שלא חטאו. עשה למען תנוקות של בית רבן
עשה למען גמולי חלב שלא פשעו
עשה למען יונקי שדים שלא עוו. עשה למענך ולא למעננו
עשה למענך והושיענו. עשה למענך וסלח לנו.

עשה למענך ועננו:

עננו יי עננו

עננו. אבינו עננו.
עננו בוראנו. עננו.
עננו גואלנו. עננו. עננו דורשנו. עננו.
עננו הדור בנפלאות עננו: עננו ותיק בנחמות עננו.
עננו זך וישר עננו: עננו חי וקיים עננו.
עננו טהור עינים עננו. עננו יושב שמים עננו.
עננו כביר כח עננו. עננו לובש צדקות עננו.
עננו מוחץ ורופא עננו. עננו (ממית ומחיה) מוחץ ורופא עננו.
עננו מוחל וסולח עננו. עננו נורא ונשגב עננו.
עננו סומך נופלים עננו. עננו עונה עשוקים עננו.
עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק ומצדיק עננו.
עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו.
עננו שוכן שחקים עננו. עננו תומך תמימים עננו.
עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו.
עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו.
עננו משגב אמהות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו.
עננו העונה בעת רחמים עננו. עננו העונה בעת רצון עננו.

מי שענה

אברהם אבינו בהר המוריה, הוא יעננו:

מי שענה יצחק בנו על גבי המזבח הוא יעננו.
מי שענה יעקב אבינו בבית א' הוא יעננו.
מי שענה יוסף בבית הסוהר הוא יעננו.
מי שענה אבותינו על ים סוף הוא יעננו.
מי שענה משה ואהרן במדבר הוא יעננו.

מי שענה יהושע בגלגל הוא יעננו
מי שענה פנחס בקנא בשיטים הוא יעננו
מי שענה עלי ברמה הוא יעננו
מי שענה שמואל במצפה הוא יעננו
מי שענה דוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו
מי שענה אליהו בהר הכרמל הוא יעננו
מי שענה אלישע בשונם הוא יעננו
מי שענה יונה במעי הדגה הוא יעננו
מי שענה חזקיהו בחליו הוא יעננו
מי שענה חנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו
מי שענה דניאל בגוב אריות הוא יעננו
מי שענה מרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו
מי שענה עזרא בגולה הוא יעננו
מי שענה כל הצדיקים והחסידים והתמימים שהיו בכל דור ודור הוא יעננו :

אבינו מלכנו חטאנו לפניך **אמ**
אין לנו מלך אלא אתה ׃

אמ עשה עמנו למען שמך **אמ**
חדש עלינו שנה טובה

אמ חדש עלינו גזירות טובות **אמ**
בטל ממנו גזרות קשות ורעות

אמ הפר עצת אויבינו **אמ**
קלקל מחשבות שונאינו

אמ שלח רפואה שלימה לכל חולי עמך **אמ**
עצור מגפה מנחלתך ׃

אמ כלא דבר וחרב ורעב ורעה ושבי ועון ויגון ומשחית

תפלת תכון

שפל מאד בעיניו ונכלם מעוניו
הקריב זכות אמוניו בליל זה לאדוני
אולי את פניו יכסה בתחנוניו
ויתכון לפניו קטורת תפלתי :

תכון תפלתי לײ ישועתי כמו הקרבתי עולת
התמיד ובכל יום אתמיד · אולי יענה
כשומע ועונה ײ הממונה מקיש בעזרה ופותחין שערה ·
אומרים לו אדוני הנני הנני מקודש לקוני שלחני כי
עלה השחר . :

שמע ישראל נצב בעדת ײ · ואליהם תשקף
בעומדים בהיקף וקולם ישמיעו באומר
הצביעו וקומי בחצות בארבע פייסות עליהם יסכימו
למשמר יקומו וישכימו כעלות השחר

רצה ולשון תקבל ותבחר בתפלת השחר
לפניך שוטח כתורם מזבח לגג תפיח
שמה יעלו לא נתאכלו באותם הלילות איברי עולות ·
מאישים ונחוחים במגרפות וברמחים מעלות השחר

קשוב נא עם זכאי באומר ברקאי ויחד תן
ברין להאיר שבחברון · ולמנין באים
הכהנים יוצאים ללשכת טלאים ומשקין הטלה מבוקר
ומופלא בזהב כוס מלא · וסוסיפין בבריקה לאור

האכיק

האביקה ותמים ימצא לפניו ירצה ועושה
ישחר :

צורי עניי בפיים שני ואתודה על חטא כתמיד ושוחט ושוהה עד יובן יפתח כיון השער הגדול ועוד אז יחרול · וקולו ירים עד עיר תמרים שמה יתבונן כלפיד אש וענן וערפל כשחר :

פתח דברי זמירי ושירי לפניך קבל כמו דם מקבל ורגל יד הדה לזכר עקידה · ועמדי מחמש כשוחט לאמש וראשי ארום בראשו לדרום · ולבי יצפון בקרן צפון ושיחי יערב כפניו למערב ושל ערבים עצמו היה משלימו שמה מול מקומו וכמו השחר :

עונים על ברכות בסדר מערכות ותקן סדרים כשני גזירים סליחות ורהוטות כנתוח והפשטות ואמרי תוכחות במקום מליחות בדישון קטורה ודישון מנורה כל אחה רואה לשחיטה תתאה ואם לא יראה בעפעפי שחר :

סובבים ובאים כהנים וקוראים את שמע בלשכת הגזית וברכת. אמת ויציב ועבודה בקול רנה ותודה ושים שלום יאמר כל משמר ומשמר ובעת יגמרוה בשבת יוסיפוה וישלחוה כעלות השחר :

נדבות פי רצה בנכנס ויוצא בנחלים ולהב במחתה של זהב אומרים לו הקטר ועומד בהסתר פורשים כלם מבין האולם רק הוא עצמו אין איש עמו עד עלות השחר :

מדשן מנורה נכנס בשורה על מעלות שלשה
ומטיב חמשה למערב בקדושה
ומפסיק בנתים ומטיב שתים למזרח לאורה להרגיש
העזרה ונר כבה ונשקע עוד שמן יקח והכוז לקח
אז יבקע כשחר ׃

ליציאת שניהם הכהנים אחיהם עומדים
בגדולם על מעלות האולם
ומקטיר ליקח וזורק למזבח מגרפה בכחו ועד עיר יריחו
ישמע קולה ולנורא עלילה משתחוים כהנים ולוים מזומנים
לטמא וכל רע בשער מזרח לומר לך עתה כי לא כופרת
ולכל מבקר תהיה מתנכר יצית בקר ידעת שחר ׃

כבש למזבח תמיד לניחוח ומעלים
באיברים עומדים מסודרים
בשתי ידים ועוקץ ורגלים וחזה וגרה ודפנות השדרה
ומביאים קרבים למקום שם קרבים וכהן נרצה ידיו ישא
ויאמר אשא כנפי שחר

יעלו נסכים וסולת זוכים וציצית ובתים
כעושי החכיתים ומעלים יין
לשירת הלוים ומנת כסודרים הסגן למשוררים ובשער
ניקנור מכין בצנור הנבל וכנור אעירה שחר ׃

טית תקיעות עם התרועות על כל פרק
ושיר של לוי אז ישיר ושני -
כהנים עומדים כשולחנים שמה מחצוצרים ואומרים
מזמורים וסגן על מזבח אומר לך תוקע כי אשוע

למנצח על אילת השחר :

חוזים כל העם השיר והנועם ועלעל
וצרדה נקשן דא לדא ומריען
ותוקעים משתחוים וכורעים על כל תקיעה ופרקים
תשעה והמשכילים יבינו בשירת האזינו ושמרה
נשמעת בסימנה נודעת במוסף לדעת את יי
כשחר :

זהו סדר התמיד עד תשעה שעות יעמיד
ושל הערב באחד עשר קרב ושנים
נבררים לשני גזירים וזכה בעבודה מהבקר לתעודה
משרת בשמחה ויזכה למנחה בעבודה ההיא
ויהי כעלות השחר

ויעמוד מיכאל כהן לאל בעד עמו ישראל
ומקריב נשמות טהורות ותמימות
במזבח עליון ברום חבין מכרכרות ופזזות עם חיות
עליזות שואלות זו מזאת ואומרות מי זאת
הנשקפה כמו שחר :

השומרים ממונים מלאכים ואופנים
לאל מקלסים וזכות מליצים
אומרים בהלולם רבונו של עולם אשרי בניך בני אוהביך
ישראל עמך עם מיחדיך בכל יום פעמים לך ארך
אפים ירא משמים הלל בן שחר :

דגול מרבבה עלי אהבה וכל כעס אגור
מקטיגור ומסניגור לזכות יאגור
מאחרי הפרגוד ומלאך מליץ עצמותי יחליץ ולשרי

שוטני יאמר יי' נכתב לפני רעתכם כשחר

גלותי ישלה אל טוב וסלח ולציון יאמר מבשר ואומר הנה מלכך משיח צדקך ׃ וצעיר ונבזה קראו חוזה ובן האמה הזה. משמניהם ירזה ואותם יבזה בדבר הזה אשר אין לו שחר ׃

בא יבא אלי צורי וגואלי לרצון אמרי פי בימי חרפי בשני כבשים עונות מכבשים וזאת אות הברית תלבין כבורית לשון של זהורית היתה נצבעת כשני תולעת בעלות השחר ׃

אמת ליעקב תסתום ותקוב ונוחלי שקר משורש תעקר ובבית תפלה תשמיע תהלה לשמך יורו כמנין כדו אהרן בכהניו ויאר פנין על ישראל בניו תהל אור ועיניו בעפעפי שחר ׃

עלי שומר ישראל

חצות לילה קמנו להודות לאל ובבקר נשחר
פני פורה וגואל להצילנו ולשמרנו ירצה האל
כי לא ינום ולא ישן שומר
ישראל ׃

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל ׃

שומר גוי אחד שמור שארית גוי אחד ·
ולא יאבד גוי אחד · האומרים שמע
ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

שומר גוי קדוש שמור שארית גוי קדוש
ולא יאבד גוי קדוש המשלשים
קדושה לקדוש

שומר עם מבורך · שמור שארית עם מבורך
ולא יאבד עם מבורך האומרים
ברכו את ה' המבורך

שומר אום רבה שמור שארית אום רבא
ולא יאבד אום רבה העונין אמן
יהא שמיה רבא :

ויאמר קדיש שלם

סלו לרוכב בערבות

יקוה

זה ספר של אברהם בן שלמה דלונזיל יצ״ו אב״ר

אשמורה ליל החותמת

בקראי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִי
חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי : אֲמָרַי
הַאֲזִינָה יְיָ׳ בִּינָה הֲגִיגִי : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל : יְיָ׳ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ
וַאֲצַפֶּה : הוֹשַׁע יְיָ׳ אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל :
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ׳ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : וְיָשִׁירוּ בְּדַרְכֵי יְיָ׳
כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְיָ׳ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְיָ׳ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לֵאמֹר :

קדיש עד לנעילה

שפתי אֶפְתַּח בְּרִנָּה לְבָרֵךְ שִׁמְךָ בַּהֲמוֹנַי
לֵאמֹר בָּרוּךְ יְיָ׳ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ

חזקנו חֲסִין יָהּ וְאָיוֹם וְלַאֲסִירֵי חֵטְא הַמְצֵא
פִּדְיוֹם בְּפִתְחֵנוּ לְפָנֶיךָ הַיּוֹם סְלַח
לָנוּ אָבִינוּ :

סלח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ
מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ :

אל ארך אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ
גְּדוּלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל
יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים
בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה נְקַדֵּם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וּמֵחֲרוֹן אַפְּךָ

תשוב · כמו בתורתך כתוב · ובצל כנפיך נחסה ונתלונן · כיום וירד יי׳ בענן · תעבור על פשע ותמחה אשם · כיום ויתיצב עמו שם · תאזין מנו שוע ותקשיב ברצון מאמר · כיום ויקרא בשם יי׳ ושם נאמר ·

ויעבר יי׳ על פניו ויקרא יי׳ יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ·

נקנו מעוננו ומחטאתנו תטהרנו : תחטאנו באזוב ונטהר תכבסנו ומשלג נלבין : לב טהור ברא לנו אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו : זמרו ליי׳ חסידיו והודו לזכר קדשו · האירה פניך על עבדיך הושיענו בחסדך : ונפשי תגיל ביי׳ תשיש בישועתו : אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי : אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה : ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : יי׳ שופטנו יי׳ מחוקקנו יי׳ מלכנו הוא יושיענו : ליי׳ הישועה על עמך ברכתך סלה : יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : קיים לנו מה שכתוב ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה : בשרנו מה שכתוב כה אמר יי׳ שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות :

סליחה

יגלה צור ישועתו   לעם מפחדו נדהם
ויחיש אל עזרתו   בשאגו לפנין וינהם

וְיַרְבֶּה לוֹ סְלִיחָתוֹ וְיַעֲבִיר חֵטְא וְזוֹהַם
לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם
קַבֵּל שַׁוְעַת תְּחִנָּה אֵל שׁוֹכֵן גְּבוֹהִים
אֶבֶן רֹאשׁ פִּנָּה הָקֵם יוֹצֵר נְגוֹהִים
הֱיֵה מָגֵן וְצִנָּה לִשְׁאֵרִית כְּמֵהִים
כִּי אַתָּה אֱלֹהִים מָגֵן אַבְרָהָם׃

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ וְלֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל׃ אֵל שֶׁהוֹרֵתָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה׃ כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם וְכֵן כָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ׳ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׳ וְשָׁם נֶאֱמַר׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ׳ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ׳ יְיָ׳ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן

נַקֵּנוּ מֵעֲוֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵנוּ תְּטַהֲרֵנוּ׃ תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין׃ לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ׳ אוֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃ וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה׃ לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָנוּ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם

עַד נָפֶשׁ ׃ הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם ׃ כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה ׃ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק ׃

סליחה

יְבוֹאוּנוּ חֲסָדֶיךָ צוּרִי שׁוֹכֵן שַׁחַק
וְרַחֵם צֹאן יָדֶיךָ וּשְׁטַר חוֹבָם תִּמְחַק וְאֶת חֶסֶד יְדִידֶיךָ
בְּעֵט בַּרְזֶל יוּחַק זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק ׃

מֶלֶךְ הַחַיִּים אֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא חִישׁ קֵץ לִפְדוּיִים
וּפְלָאֶיךָ גַלֵּה חֲתוֹם אוֹתָם לַחַיִּים וּמִשְׁאֲלָם מַלֵּא
עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק
זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק ׃

אֵל מֶלֶךְ ויעבר נקנו

מֵעֲוֹנֵנוּ וּמֵחַטֹּאתֵנוּ תְּטַהֲרֵנוּ ׃ תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין ׃ לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבֵּנוּ ׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה ׃ וְאַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל ׃ אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ לְעֶזְרָתֵנוּ חוּשָׁה ׃ יְיָ הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר ׃ רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה ׃ עֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ ׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב ׃ תְּמַהֵר מַה שֶׁכָּתוּב וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב ׃

סליחה

יוֹם צָעֲקוּ שָׁבִים מֵחַטֹּאתֵיהֶם . . .

אל מלך ויו

מעוננו ומחטאתנו תטהרנו : תחב
תכבסנו ומשלג נלבין : לב טהור ברא לנו
חרש בקרבנו : הפלא חסדיך מושיע חוס
בימינך : אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונו
השיבה לנו ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכנו : ואני ת
לך יי׳ עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך :
קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך : קיים לנו מה שכתוב
אך ביי׳ אל תמרודו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו
הם סר צלם מעליהם ויי׳ אתנו אל תיראום :

סליחה

הוצא מנרתקה
להקים את סוכה דוד הנרשמת את חרב נוקמת
לעם בו החותמת הסר צלה ומלכה ומאוס רעה חשקה
בזאת ליל החותמת :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות

ת יְיָ׳ יְיָ׳ א׳ רַחוּם
וְחַנּוּן :
מעוננו ומחטאתנו תְטַהֲרנו :
תחטאנו בְאזוב ונטהר תכבסנו
טהור ברא לנו אֱלֹהִים וְרוּחַ נכון חַדֵשׁ
יְיָ׳ אורי וְיִשְׁעִי מִמִי אִירָא יְיָ׳ מָעוֹז חַיַי מִמִי
אֶפְחָד : אֵלֶיךָ יְיָ׳ שִׁוַעְנוּ וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתֵנוּ תְקַדְמֶךָּ : יְיָ׳
בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בֹּקֶר נַעֲרוֹךְ לְךָ וּנְצַפֶּה : לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת : חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ : וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְיָ׳ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לֵאמֹר : יְיָ׳ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה
וְיַאְדִּיר :
ויאמר קדיש שלם ואחכ״ יאמר

סלו

לרוכב בערבות ביה שמו עושה משפט עמו
דבר יום ביומו הודו לי״י קראו
בשמו :